

รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย
Types of Tourism of Muang Surat Thani:
the Perspective of Domestic Tourists

สุพัตรา คำจันทร์
Supattra Kumjan

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Business Administration
Prince of Songkla University

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

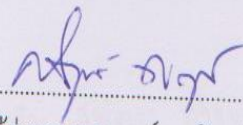
ชื่อวิทยานิพนธ์ รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย
 ผู้เขียน นางสาวสุพัตรา คำจันทร์
 สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

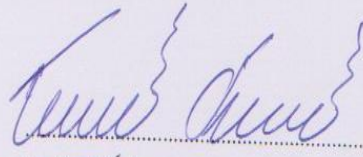
.....
 (ดร.นนทิกัด เพียรโรจน์)

.....ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์)

.....กรรมการ
 (ดร.นนทิกัด เพียรโรจน์)

.....กรรมการ
 (ดร.ธีรศักดิ์ จินดาบณ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
 หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

.....
 (รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้เป็นผลมาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....
(ดร.นนทิกค์ เพียรโรจน์)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....สุพัตรา คำจันทร์
(นางสาวสุพัตรา คำจันทร์)
นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....สุพัตรา คำจันทร์.....
(นางสาวสุพัตรา คำจันทร์)
นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ผู้เขียน	นางสาวสุพัตรา คำจันทร์
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย 3) เพื่อศึกษาระดับการบอกต่อของนักท่องเที่ยวชาวไทย 4) เพื่อศึกษาระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย และ 5) เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อ ระดับความพึงพอใจ ระดับการบอกต่อ และระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ การหาค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านรูปแบบการท่องเที่ยวสามารถจำแนกรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 11 องค์ประกอบ ซึ่งหลังจากหาค่าความเชื่อมั่น ทำให้เหลือรูปแบบการท่องเที่ยว 5 องค์ประกอบเท่านั้นที่ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ ประกอบด้วย รูปแบบที่ 1 มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง รูปแบบที่ 2 ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี รูปแบบที่ 3 ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี รูปแบบที่ 4 ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย รูปแบบที่ 5 สุขภาพและความงามที่สร้างได้ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้ง 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจ 2) ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี 3) ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย และ 4) สุขภาพและความงามที่สร้างได้ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการบอกต่อ คือรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี นอกจากนี้รูปแบบการท่องเที่ยว 2 รูปแบบ ได้แก่ มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง และท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ คือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสำนักงานการท่องเที่ยว บริษัททัวร์ หรือองค์กรการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับรูปแบบการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นทั้ง 5 รูปแบบ ในการจัดทำรูปแบบของการส่งเสริมทางการตลาดให้กับแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย และโดดเด่นนำไปสู่การดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวซ้ำมากยิ่งขึ้น

Thesis Title	Types of Tourism of Muang Surat Thani: the Perspective of Domestic Tourists
Author	Miss Supattra Kumjan
Major Program	Business Administration
Academic Year	2014

Abstract

The objectives of this research were to examine 1) types of tourism of domestic tourists, 2) satisfaction level, 3) referral level, 4) future trip makings and 5) the influence of tourism types on satisfaction level, referral level and future trip makings among domestic tourists in Muang Surat Thani. The study collected research data using questionnaire survey. Statistical analyses consisted of frequencies, percentages, averages, standard deviations, Exploratory Factor Analysis: (EFA), Cronbach Alpha Test and Multiple Regression Analysis. Factor analysis extracted initial 11 factors which were reduced to 5 factors of tourism types, comprising Type 1: The beauty of dharma and sufficiency economy, Type 2: The right combination of nature in Muang Surat Thani, Type 3: A visit to Tapee River community, Type 4: A trip to see firefly at KlongRoiSai, and Type 5: A trip for health and beauty. Hypothesis testing confirmed that tourism type 1, type 2, type 4 and type 5 exerted an influence on tourist satisfaction level. In additional, only tourism type 3 exerted an influence on referral level. Lastly, it was found that tourism type 1 and type 3 exerted an influence on future trip making decisions among domestic tourists in Muang Surat Thani. The study suggested for future consideration of the mentioned 5 tourism types among tourism related organizations. Appropriate marketing promotions for each tourism type should be initiated in Muang Surat Thani. To stimulate various unique tourist activities in order to induce repeat visits in the area.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.นนทิภัค เพ็ชรโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และคำปรึกษา ตลอดจนการตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนกระทั่งสำเร็จเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ รวมถึง ดร.ธีรศักดิ์ จินดาบถ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่านที่ได้มอบความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานีที่ให้ความช่วยเหลือและประสานงานด้านเอกสารต่างๆจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่กรุณาให้เงินทุนอุดหนุนการวิจัยนี้ ทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จโดยสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณนางสาวอมรรรัตน์ สุขชะ ที่คอยให้คำปรึกษา และมอบกำลังใจที่ดีเสมอมา รวมทั้งขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาบริหารธุรกิจทุกคน และบุคคลต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และแนะนำมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และญาติๆ ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจ แก่ผู้วิจัยด้วยดีมาโดยตลอด จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง

สุพัตรา คำจันทร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(11)
รายการภาพประกอบ	(13)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 สมมติฐาน	4
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 ขอบเขตการศึกษา	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว	7
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	20
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	24
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมหลังการท่องเที่ยว	28
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
2.6 กรอบแนวคิด	38
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	39
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
3.2 แหล่งข้อมูลในการศึกษา	39
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	40
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	41

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	39
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	42
3.6 การทดสอบเครื่องมือ	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว	45
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว	47
4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของรูปแบบท่องเที่ยว	50
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	56
4.5 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ การบอกต่อ และการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยว	65
4.6 อิทธิพลระหว่างรูปแบบการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจ การบอกต่อ และการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยว	67
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
5.1 สรุปผลการวิจัย	74
5.2 อภิปรายผล	79
5.3 ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก	96
ภาคผนวก ข	98
ภาคผนวก ค	102
ภาคผนวก ง	112
ภาคผนวก จ	121
ประวัติผู้เขียน	126

รายการตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 สถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี	2
ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละ ของลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	45
ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการทำกิจกรรมในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว	47
ตารางที่ 4.3 ค่า KMO and Bartlett's test of sphericity	50
ตารางที่ 4.4 ค่า Rotated Component Matrix ของการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วมของรูปแบบการท่องเที่ยว	51
ตารางที่ 4.5 ค่า Cronbach' Alpha ของการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วมของรูปแบบการท่องเที่ยว	45
ตารางที่ 4.6 ช่องทางการรับทราบข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวไทย	56
ตารางที่ 4.7 ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย	56
ตารางที่ 4.8 วัตถุประสงค์ที่เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย	57
ตารางที่ 4.9 จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย	58
ตารางที่ 4.10 ช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว	58
ตารางที่ 4.11 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยว	59
ตารางที่ 4.12 บุคคลที่ร่วมเดินทางมากับนักท่องเที่ยวชาวไทย	59
ตารางที่ 4.13 รูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยว	60
ตารางที่ 4.14 ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยว	60
ตารางที่ 4.15 ประเภทที่พักแรมเมื่อมาท่องเที่ยว	61
ตารางที่ 4.16 ทำเลที่ตั้งของที่พักแรมเมื่อเดินทางมาท่องเที่ยว	61
ตารางที่ 4.17 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว	62
ตารางที่ 4.18 สถานที่ที่จะเดินทางไปหลังจากท่องเที่ยว ในอำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี	63
ตารางที่ 4.19 วัตถุประสงค์ที่เดินทางไปอื่นหลังจากท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	64
ตารางที่ 4.20 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	65

รายการตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.21 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบอกต่อนักท่องเที่ยว	66
ตารางที่ 4.22 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยว	66
ตารางที่ 4.23 ผล Multiple Linear Regression Analysis ทดสอบความสัมพันธ์ ของรูปแบบการท่องเที่ยวกับระดับความพึงพอใจ	67
ตารางที่ 4.24 ผล Multiple Linear Regression Analysis ทดสอบความสัมพันธ์ ของรูปแบบการท่องเที่ยวกับระดับการบอกต่อ	69
ตารางที่ 4.25 ผล Multiple Linear Regression Analysis ทดสอบความสัมพันธ์ ของรูปแบบการท่องเที่ยวกับระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต	71

รายการภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ระบบการท่องเที่ยว	13
ภาพที่ 2.2 ความพึงพอใจ และไม่พึงพอใจของผู้รับบริการ	25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวนับเป็นอุตสาหกรรมหลักที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนา ระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเป็น จำนวนมาก ก่อให้เกิดรายได้ในรูปของเงินตราต่างประเทศ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้การส่งเสริมการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่ต่างๆ และการสร้างอาชีพทั้งใน ภาคการท่องเที่ยวโดยตรง และการจ้างงานในภาคอื่นๆที่เกี่ยวข้องมากขึ้น (นัฐพร เกิดกลาง, 2553)

ปัจจุบันการท่องเที่ยวในชุมชนมีบทบาทในการสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างกว้างขวาง เช่น หัตถกรรมพื้นบ้าน หรือสินค้าทางการเกษตร และทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการ ผลิต และการนำทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า (ลำยอง ปลั่งกลาง, 2551)

การท่องเที่ยวโดยภาพรวมของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2555 พบว่ามีนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวในประเทศไทยทั้งสิ้น 22.3 ล้านคน สร้างรายได้ 960,000 ล้านบาท ส่วน นักท่องเที่ยวชาวไทยมีทั้งสิ้น 112 ล้านคน สร้างรายได้ 500,000 ล้านบาท ส่งผลให้การท่องเที่ยวไทย มีเงินสะพัดถึง 1.46 ล้านล้านบาท การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นอย่างมาก ทำให้เศรษฐกิจการท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ใน ทิศทางที่ดีตลอดมา (เดลินิวส์, 2556)

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน มีสภาพคล่องในระบบ เศรษฐกิจสูงจังหวัดหนึ่งในภูมิภาค มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด Gross Provincial Product (GPP) ปี พ.ศ. 2555 เท่ากับ 183,604 ล้านบาท รายได้เฉลี่ย 178,313 บาท ต่อคนต่อปี (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555) อ้างถึงในสำนักงานสถิติจังหวัดสุ ราษฎร์ธานี (2555) อัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ และอัตราผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด สุราษฎร์ธานีส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากอัตราการเติบโตของธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเห็นได้จากผล การสำรวจสัดส่วนพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554 พบว่า ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.8 จัดการเดินทางมาเอง มีเพียงร้อยละ 6.2 ที่จัดการ เดินทางผ่านบริษัทนำเที่ยว แต่ด้านสถานพักแรมที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ โรงแรม ร้อยละ 65.4 บ้านตนเอง/ญาติ/เพื่อน ร้อยละ 26.3 และบังกะโล/รีสอร์ท ร้อยละ 8.0 ซึ่ง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่จัดการเดินทางด้วยตนเอง และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่จัดการเดินทางผ่าน บริษัทนำเที่ยว มีวันพักเฉลี่ย 3 วัน และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่จัดการเดินทางด้วยตนเองมีค่าใช้จ่าย เฉลี่ยคนละ 1,083.10 บาท/วัน โดยมีค่าใช้จ่ายหลัก 3 รายการ คือ ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ร้อยละ 42.2 ค่าซื้อสินค้า/ของที่ระลึก ร้อยละ 30.5 และค่าพาหนะในการเดินทาง ร้อยละ 13.3 (สำนักงาน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554)

เมื่อพิจารณาสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี พ.ศ. 2555 พบว่ามีจำนวนผู้เยี่ยมเยือน 757,654 คน (กลุ่มงานสถิติสำนักงานการท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2555)

ตารางที่ 1.1 สถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานที่	เดือน มกราคม – มีนาคม					
	ปี 2554			ปี 2555		
	ไทย	ต่างชาติ	รวม	ไทย	ต่างชาติ	รวม
เมืองสุราษฎร์ฯ	236,609	12,276	248,885	216,137	17,440	233,577
เกาะสมุย	45,105	178,161	223,266	56,003	268,119	324,122
เกาะพะงัน	6,668	93,329	99,997	15,382	120,260	135,642
รวมสุราษฎร์ฯ	292,107	312,334	604,442	296,014	461,640	757,654

ที่มา : สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2555). บรรยายสรุปจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2555. ค้นเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2557, จาก <http://www.mots.go.th/suratts/>

จากตารางที่ 1.1 สถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง ปี พ.ศ. 2554 ถึง ปี พ.ศ. 2555 มีอัตราที่สูงกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง แต่ในสัดส่วนดังกล่าวนี้ ปี พ.ศ. 2555 เป็นที่น่าสังเกตว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการท่องเที่ยวในอัตราที่ลดลงจาก ปี พ.ศ. 2554 อยู่ 20,472 คน การลดลงของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเมือง ทำให้เห็นว่าอัตราการท่องเที่ยวยังหมู่เกาะ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวหมู่เกาะที่สำคัญในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลับพบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย ในปี พ.ศ. 2555 ได้เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังอำเภอเมืองมีอัตราที่ลดลง แต่การเดินทางท่องเที่ยวยังหมู่เกาะสำคัญอื่นๆ ของจังหวัด อาทิ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า หมู่เกาะอ่างทอง ยังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก หากสถานการณ์ในแต่ละปียังคงเป็นเช่นนี้อาจเกิดปัญหาในระยะยาวขึ้นได้ เพราะรายได้ที่เกิดขึ้นจะเกิดการกระจุกตัวอยู่ตามหมู่เกาะเป็นจำนวนมาก ทำให้ผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่กระจายไปยังหมู่เกาะต่างๆ ในอัตราที่สูงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตามหมู่เกาะเป็นชาวต่างชาติ การกระจายรายได้ที่เกิดขึ้นจึงเกิดขึ้นกับประชาชนส่วนน้อยของจังหวัด และรายได้บางส่วนยังคงตกไปเป็นของชาวต่างชาติ ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตัวอำเภอเมืองซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของจังหวัดยังไม่เกิดการกระจายรายได้ที่ทั่วถึง (ปารณีย์ ศรีสวัสดิ์, 2556)

อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความหลากหลายทางทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติ ระบบนิเวศ เกษตร ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรม รวมถึงการท่องเที่ยวในลักษณะที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจพิเศษ อาทิเช่น เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เข้าสถานเสริมความงาม ทำสปา เลือกซื้อสินค้าในศูนย์การค้า การท่องเที่ยวแบบการผจญภัย และการประชุมสัมมนา (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2556) ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในอำเภอเมืองล้วนแล้วแต่เอื้อประโยชน์ทางการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี แต่โดยภาพรวมในสายตาของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในอำเภอเมืองยังไม่เห็นถึงความชัดเจน และความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ ทำให้นักท่องเที่ยวบางส่วนละเลยการเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมืองอย่างจริงจัง เพราะไม่เห็นถึง

ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวในอำเภอเมือง ทำให้การตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเป็นการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวอย่างหุ่มเกาะ และแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอื่นๆ เช่น เขื่อนรัชชประภา วัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร สวนโมกขพลาราม อุทยานแห่งชาติเขาสก เป็นต้น ซึ่งเส้นทางในการเดินทางไปยังสถานที่ดังกล่าวอาจใช้เส้นทางที่ผ่านอำเภอเมือง และผ่านแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในอำเภอเมืองหลายแห่งด้วยกัน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันคือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวยังขาดการจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความชัดเจน ทำให้นักท่องเที่ยวเหล่านี้ไม่ทราบถึงความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว และไม่ทราบถึงความโดดเด่นของบริการด้านการท่องเที่ยวในอำเภอเมือง นักท่องเที่ยวจึงใช้เส้นทางในอำเภอเมืองเป็นแค่การเดินทางผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นหรือแค่แวะพักเป็นครั้งคราว (กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี, ม.ป.ป)

ดังนั้นผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะต้องศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพราะจากการสำรวจในบริบทของพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานียังไม่มีการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมเด่นชัด อีกทั้งการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงรูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นในมุมมองของนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวสามารถใช้ข้อมูลในส่วนนี้เพื่อจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจ และเห็นถึงความโดดเด่นในศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งต่อไปอาจทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมืองเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของรายได้และประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวที่ประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะได้รับต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.3 เพื่อศึกษาระดับการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.4 เพื่อศึกษาระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.5 เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อ ระดับความพึงพอใจ ระดับการบอกต่อ และระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 สมมติฐาน

- 1.3.1 รูปแบบการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 1.3.2 รูปแบบการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อระดับการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 1.3.3 รูปแบบการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 ทราบถึงรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 1.4.2 ทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อนำข้อมูลไปปรับใช้ในแผนงานด้านการท่องเที่ยวให้ นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกพึงพอใจสูงสุดในการเดินทางมาท่องเที่ยวตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น
- 1.4.3 ทราบถึงระดับการบอกต่อ และการท่องเที่ยวในอนาคต ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวได้นำข้อมูลไปใช้สำหรับการเตรียมการเพื่อรองรับ การเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว และใช้เพื่อสร้างแนวทางในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวอีกในครั้งต่อไป

1.5 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว ของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัย

1.5.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. รูปแบบการท่องเที่ยว

- 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ
- 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม
- 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจเป็นพิเศษ

1.5.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยว

- 1) ระดับความคาดหวัง
- 2) ระดับความประทับใจ
- 3) ระดับความของความรู้สึกชื่นชอบ
- 4) ระดับของความสุขที่ได้รับ

2. การบอกต่อ

- 1) บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว แก่เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก
- 2) บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวผ่านสังคมออนไลน์
- 3) ไม่กล่าวถึงการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้อีกเลย

3. การเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต

- 1) กลับมาท่องเที่ยวแน่นอน
- 2) ไม่กลับมาท่องเที่ยวอีกต่อไป
- 3) ไม่แน่ใจ

1.5.2 ขอบเขตด้านสถานที่

ผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูล ณ แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว ได้แก่ ศาลหลักเมืองสุราษฎร์ธานี ศูนย์ศึกษาธรรมชาติเขาท่าเพชร เกาะลำพูน แม่น้ำตาปี ตลาดน้ำ ตลาดศาลเจ้า สะพานศรีสุราษฎร์ฯ ชุมชนบางชนะ ชุมชนในบาง ชุมชนคลองน้อย บึงขุนทะเล วัดธรรมบูชา วัดไตรธรรมาราม และวัดพัฒนาราม เป็นต้น

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางไปเยี่ยมชมสถานที่ หรือร่วมทำกิจกรรมบางอย่างยังอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจให้เกิดความผ่อนคลาย ให้เกิดความสนุกสนาน ความตื่นเต้น เพื่อหาความรู้ และประสบการณ์

นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รูปแบบการท่องเที่ยว หมายถึง รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยี่ยมชมอยู่เสมอ ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความหลากหลายตามลักษณะของพื้นที่ และสถานที่ท่องเที่ยวสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวประกอบด้วย 3 รูปแบบดังนี้ 1.รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2.รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท 3.รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ฟาร์มสเตย์ และการท่องเที่ยวเพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุม สัมมนา

ความพึงพอใจต่อการเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง ความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งนักท่องเที่ยวอาจคาดหวังไว้ก่อนออกเดินทางท่องเที่ยว และเมื่อนักท่องเที่ยวตัดสินใจออกเดินทางท่องเที่ยวจะเกิดความรู้สึกพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวอาจจะแสดงออกถึงความประทับใจ ความชื่นชอบ หรือความสุขที่ได้รับ จากการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้

การบอกต่อ หมายถึง การกระทำของนักท่องเที่ยวหลังจากเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วไปทำการบอกต่อประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการเดินทางท่องเที่ยวแก่บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว แก่เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก หรืออาจบอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวผ่านสังคมออนไลน์ แต่ถ้าหากนักท่องเที่ยวมีความรู้สึกในทางลบจากการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้ก็อาจจะไม่กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวอีกเลย

การท่องเที่ยวในอนาคต หมายถึง ระดับของความรู้สึกหลังการเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆแล้ว นักท่องเที่ยวจะมีความคิดเห็นด้านการเดินทางมาท่องเที่ยวในอนาคตอย่างไร เช่น กลับมาท่องเที่ยวแน่นอน หรือไม่กลับมาท่องเที่ยวอีกต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย” ผู้ศึกษาได้มีการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาโดยสามารถจำแนกเป็นหัวข้อหลักๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมหลังการท่องเที่ยว
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิด

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว

2.1.1 ความหมายและประเภทของการท่องเที่ยว นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันดังนี้

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อไปยังสถานที่ต่างๆ ด้วยความสมัครใจที่จะเดินทางออกไปจากภูมิลำเนา และไม่ใช่เพื่อเป็นการรับจ้าง แต่เพื่อเป็นการผ่อนคลายจากความเหน็ดเหนื่อย เพื่อให้เกิดความรื่นรมย์เพลิดเพลิน เพื่อการศึกษา ศาสนา กีฬา เพื่อทำธุรกิจ ประชุมสัมมนา รวมถึงการเยี่ยมญาติ พี่น้อง และเพื่อนๆ (ลยาศรี หุณฑนะเสรี, 2534)

การท่องเที่ยวเป็นคำที่มีความหมายหลากหลายและกว้างขวาง ไม่ได้หมายความถึงเพียงแค่ว่าการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์เท่านั้น แต่การเดินทางท่องเที่ยวได้รวมถึงการประชุมสัมมนา เพื่อหาความรู้ เพื่อเล่นกีฬา เพื่อการติดต่อและทำธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมญาติ พี่น้อง นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535)

ปรีชา แดงโรจน์ (2544) ได้อ้างถึงคำนิยามการท่องเที่ยวขององค์การสหประชาชาติ ที่ได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยว ณ กรุงโรม เมื่อปี พ.ศ. 2506 ไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขเกี่ยวข้องอยู่ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ต้องมีการออกเดินทาง 2) ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน และ 3) ต้องมีจุดมุ่งหมายของการออกเดินทาง และได้อธิบายเพิ่มเติมของจุดมุ่งหมายของการเดินทางท่องเที่ยวว่า การเดินทางท่องเที่ยวต้องมีใช่เพื่อการประกอบอาชีพ และการไปอยู่ประจำ และเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ เพื่อพักผ่อนในวันหยุด เพื่อวัฒนธรรมหรือศาสนา เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬาและบันเทิง เพื่อชมประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ เพื่องานอดิเรก เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ และเพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

องค์การท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization: WTO) แห่งองค์การสหประชาชาติ ได้กำหนดนิยามของการท่องเที่ยวว่า การเดินทางใดๆก็ตามที่ประกอบด้วยเงื่อนไข 3 ประการ ดังนี้ 1) การเดินทางจากที่อยู่อาศัยเป็นประจำไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว 2) การเดินทางจะต้องเกิดจากความสมัครใจ ไม่ใช่การบังคับ 3) การเดินทางต้องไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ (ศรีัญญา วรากุลวิทย์, 2546)

การท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำที่บุคคลเดินทางออกไปยังสถานที่แห่งหนึ่งหรือสถานที่นอกบ้าน โดยมีจุดมุ่งหมายบางอย่าง ยกเว้นการแลกเปลี่ยนประจำวัน หรือการเดินทางจากที่บ้านไปยังที่ทำงาน (ชูสิทธิ์ ชูชาติและคณะ, 2547)

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางออกจากที่พักอาศัยไปยังสถานที่แห่งใหม่ที่เคยไปหรือไม่เคยไปมาก่อน เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจให้เกิดความผ่อนคลาย หรือเพื่อเป็นการเดินทางไปเยี่ยมญาติและเพื่อน หรือวัตถุประสงค์อื่นๆ โดยการเดินทางต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก และสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี (ธิดารัตน์ ศรี, 2548)

การท่องเที่ยว หมายถึง การออกเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ และในระยะเวลาของการท่องเที่ยวได้มีกิจกรรมต่างๆเกิดขึ้น เช่น การไปเที่ยวชมสถานที่ที่สวยงามหรือทัศนียภาพแปลก ๆ หรือเดินซื้อสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น การท่องเที่ยวมีหลายรูปแบบด้วยกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ระยะเวลาในการท่องเที่ยว ประเภทของการคมนาคม จำนวนสมาชิก หรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วอาจจะแบ่งประเภทของการท่องเที่ยวออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (นิคม จารุมณี, 2536)

1. การท่องเที่ยวภายในประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในประเทศ การท่องเที่ยวลักษณะนี้จะต้องมีสิ่งจูงใจหลายอย่าง เช่น ความสวยงามของภูมิประเทศ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย การโฆษณา ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายและค่าครองชีพมีราคาเหมาะสม ความหลากหลายและความอร่อยของอาหาร หรือมีสิ่งจูงใจโดยเฉพาะของสถานที่นั้น เช่น หลักฐานทางประวัติศาสตร์ หรือศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น เป็นต้น

2. การท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต่างไปจากประเทศของตนและต้องผ่านกระบวนการระหว่างประเทศหลายอย่าง เช่น ศุลกากร ด้านตรวจคนเข้าเมือง รวมถึงต้องเตรียมเอกสารในการเดินทางข้ามประเทศ ในเรื่องของการใช้ภาษาเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาของท้องถิ่นที่ไปเยือนซึ่งอาจจะต้องมีคัคเทศก์เป็นผู้นำเที่ยวและแปลภาษาให้ การท่องเที่ยวต่างประเทศขนาดของประเทศเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ประเทศที่มีขนาดใหญ่ มักจะมีสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวมาก เพราะมีโอกาสที่จะมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งอื่นๆหลายอย่างมากกว่าประเทศขนาดเล็ก แต่บางครั้งการที่จะต้องเดินทางไกลๆ ก็อาจเป็นอุปสรรค หรือทำให้นักท่องเที่ยวหมดความสนใจ หรือมีความสนใจน้อยลงก็ได้

สรุปได้ว่าการท่องเที่ยว หมายถึงการออกเดินทางไปยังอีกสถานที่หนึ่งเพียงแค่วางคร่าว และจะต้องมีการเกิดการทำการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจให้รู้สึกผ่อนคลาย เมื่อเสร็จกิจกรรมก็จะเดินทางกลับมายังภูมิลำเนาของตน การท่องเที่ยวจึงมีด้วยกันหลายรูปแบบ

ขึ้นอยู่กับทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และยังสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือการท่องเที่ยวในประเทศที่นักท่องเที่ยวอาศัยอยู่ และการเดินทางของนักท่องเที่ยวไปยังต่างประเทศ

2.1.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก โดยการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยในการปรับดุลการชำระเงินของประเทศ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นก่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆ ซึ่งนำไปสู่การจ้างงานสร้างอาชีพทั้งในแง่ของการท่องเที่ยวโดยตรงและในทางอ้อม (ฉันทิช วรรณถนอม, 2552)

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมากโดยเฉพาะกับประเทศที่ไม่มีอุตสาหกรรมหลักเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวขึ้นประกอบด้วยธุรกิจโดยตรงและธุรกิจทางอ้อม หรือการสนับสนุนการบริการนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะแก่ชาวต่างชาติถือได้ว่าเป็นสินค้าออกที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าได้ (Invisible Export) เป็นการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ โดยการขายสินค้าคือบริการต่างๆ ซึ่งผลประโยชน์จะตกอยู่ในประเทศ เพราะก่อให้เกิดอาชีพหลายแขนง นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังเป็นการพักผ่อนคลายความตึงเครียด และได้รับความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรม และยังเป็นการนำทรัพยากรของประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง โดยความสำคัญของการท่องเที่ยว (สุพัตรา วิชยประเสริฐกุล, 2545) มีดังนี้

1. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ โดยนำเงินตราต่างประเทศให้แก่ประเทศชาติเช่นเดียวกับการส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศ ได้แก่ ประสพการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยว และเข้ามาซื้อสินค้าไทยและนำกลับออกไป รายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ คือ ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว (Tourism Expenditure) ที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งการคำนวณรายได้จากนักท่องเที่ยว คือ จำนวนนักท่องเที่ยว x วันพักเฉลี่ย x ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/วัน/คน นอกจากนี้ สุภาพร มากแจ้ง (2534) ยังกล่าวอีกว่าการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศทำให้เกิดการลงทุนทางธุรกิจทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรง ที่เกี่ยวเนื่องกับนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ การตลาดทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีงานทำ มีรายได้ และระดับการครองชีพสูงขึ้น

2. การท่องเที่ยวแก้ปัญหาการขาดดุลการค้า กล่าวคือประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาและประสบปัญหาสถานะการขาดดุลการค้า เนื่องจากประเทศกำลังพัฒนาจะต้องพึ่งพิงประเทศที่พัฒนาแล้วในการนำเข้าสินค้าที่ตนเองไม่สามารถผลิตได้ เช่น เครื่องมือเครื่องจักรและเทคโนโลยีต่างๆ อันเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ และสินค้าเหล่านี้มีมูลค่าสูงมากเมื่อเทียบกับมูลค่าส่งออกสินค้าทางการเกษตร นอกจากนี้ประเทศกำลังพัฒนายังต้องพึ่งสถาบันการเงินระหว่างประเทศ เพื่อกู้ยืมเงินมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นรายได้จากการท่องเที่ยวมูลค่านับแสนล้านบาทต่อปีจึงช่วยลดดุลการค้าได้อย่างมาก ดังที่ ทิพวรรณ พุ่มมณี (2544) อธิบายว่าการท่องเที่ยวจะมีส่วนช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการค้า และดุลการชำระเงินของประเทศ เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ เมื่อพิจารณาดุลการท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งเกิดจากรายได้ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะพบว่ามีภาวะเกินดุลอย่างต่อเนื่อง

3. การท่องเที่ยวช่วยเพิ่มรายได้จากการจัดเก็บภาษีรัฐบาล คือ นักท่องเที่ยวต้องจ่ายภาษีต่าง ๆ เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม และจะต้องจ่ายภาษีเมื่อซื้อสินค้าและบริการ อีกทั้งนักท่องเที่ยวยังต้องจ่ายภาษีทางอ้อมไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน ค่าภาษีศุลกากร ค่าธรรมเนียมการประทับตราหนังสือเดินทาง

4. การท่องเที่ยวเป็นการกระจายรายได้ ออกไปตามส่วนภูมิภาคของประเทศเนื่องจากการท่องเที่ยวประกอบด้วยธุรกิจขนาดเล็กจำนวนมาก ดังนั้นรายรับจากการท่องเที่ยวจึงกระจายออกไปสู่ประชาชนอย่างรวดเร็วทั้งระบบเศรษฐกิจ

5. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ประชาชนทั้งแรงงานทั่วไป(Unskilled) และแรงงานที่มีความชำนาญ (Skill) เพราะเป็นอุตสาหกรรมสัดส่วนของแรงงานสูงกว่าเครื่องจักร (Labor Intensive Industry) สุภาพร มากแจ้ง (2534) กล่าวว่า การท่องเที่ยวทำให้เกิดการจ้างงานในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และยังมีผลในทางอ้อมที่สามารถทำให้เกิดการหมุนเวียนเงินตรา และการกระจายรายได้แก่ท้องถิ่น

6. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราอย่างกว้างขวาง และกระตุ้นการผลิตและการลงทุนในอัตราสูง ด้วยค่าทวีทางเศรษฐกิจ (Economic Multiplier) เป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจอย่างยิ่ง เพราะนอกจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจะมีผลโดยตรงต่อผู้จัดการที่พัก และธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งสร้างงานอาชีพอีกมากมายแล้ว ผลทางอ้อม จากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ยังทำให้รายได้ของแรงงานในธุรกิจท่องเที่ยวต่างๆ หมุนเวียนรับ-จ่าย ต่อไปอีกหลายรอบจนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของตัวเอง ยิ่งหมุนเวียนได้มากรอบเพียงใดก็ยิ่งทำให้มูลค่าของมันเพิ่มมากขึ้นเพียงนั้น

7. การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัด (Limitless Boundary Industry) นีศา ชัชกุล (2555) กล่าวว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่มีขีดจำกัดในการจัดจำหน่าย สิ่งที่ถูกค่าต้องการเป็นเรื่องของนามธรรมที่ไม่สามารถวัด หรือตรวจสอบได้ว่ามีปริมาณความต้องการเท่าใดอย่างแน่นอน การท่องเที่ยวเป็นเรื่องของความพึงพอใจของแต่ละคน จึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการขายในตลาดของผู้ผลิต สินค้าและบริการเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและเกิดจากจากสร้างขึ้นของมนุษย์ไม่ต้องอาศัยองค์ประกอบภายนอกเช่นอุตสาหกรรมอื่น นอกจากนี้ ทิพวรรณ พุ่มมณี (2544) ยังกล่าวว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่มีปัญหาเรื่องการผลิต และไม่มีข้อกำหนดโควตาการจำหน่าย กล่าวคือ การผลิตไม่ขึ้นกับสภาพดินฟ้าอากาศ หรือเครื่องมือเครื่องมือโดยเฉพาะเจาะจงเหมือน เช่นการผลิตในสาขาอื่น ๆ การท่องเที่ยวสามารถเกิดขึ้นได้ทุกเวลา แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละประเทศแต่ละภูมิภาคของประเทศ และขึ้นอยู่กับความสามารถของรัฐบาลแต่ละประเทศที่จะใช้กลยุทธ์การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของตน

วิสาขา อุทานะพันธ์ (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว ไว้ว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นมีทั้งในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งช่วยแก้ไขการขาดดุลชำระเงินของประเทศ เกิดการสร้างงาน การกระจายรายได้ และความเจริญสู่ท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนช่วยเสริมสร้างความสามัคคี และความเข้าใจอันดีให้แก่คนในชาติ ซึ่งนำไปสู่การเกิดสันติภาพแก่ประชากรโลก นอกจากนี้ ยังช่วยในการฟื้นฟูอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม และประเพณีของท้องถิ่นด้วย

จากแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวนอกจากจะเป็นการพักผ่อนเพื่อคลายความตึงเครียด ยังได้รับความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวยังมีความสำคัญในแง่ของการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ การท่องเที่ยวแก้ปัญหาการขาดดุลการค้า การท่องเที่ยวช่วยเพิ่มรายได้จากการจัดเก็บภาษีรัฐบาล การท่องเที่ยวเป็นการกระจายรายได้ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงาน การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราอย่างกว้างขวาง การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัด เพราะไม่มีปัญหาเรื่องการผลิต และไม่มีกำหนดโควตาการจำหน่ายอีกด้วย

2.1.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่าองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวของประเทศไทยควรมี 4A's คือ

1. Attraction ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว กล่าวคือ ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจตามประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว ทวีศักดิ์ ทิพยมหิษฐ์ (2544) เสนอว่าสิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ และการให้ความบันเทิง นอกจากนี้ สุวีร์ณัฐ โสภณศิริ (2554) ได้กล่าวถึงสิ่งดึงดูดใจด้านสถานที่ท่องเที่ยวว่า สถานที่ท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวบางประเภทจะเดินทางไปยังสถานที่ที่แปลกใหม่ท้าทาย หรือนักท่องเที่ยวบางประเภทเลือกไปยังสถานที่ที่มีความปลอดภัยสูง

2. Accessibility ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีเส้นทางคมนาคมขนส่งสามารถเข้าถึงนอกจากนี้ยังต้องมีสถานีขนส่งทางรถยนต์ ท่าเรือ และท่าอากาศยานอีกด้วย นิศา ชัชกุล (2555) กล่าวเพิ่มเติมว่าการขนส่งคือปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับต้นๆไม่ว่าจะเป็น การเดินทางทางบก มีการตัดและสร้างถนน การขยายเส้นทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว การเดินทางทางเรือ การสร้างท่าเรือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการลงเรือ การเดินทางทางอากาศการปรับปรุงเครื่องบินให้มีประสิทธิภาพในการขนส่ง ประหยัดและปลอดภัย

3. Amenities ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวกล่าวคือทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะให้บริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวให้ได้รับความสุขสบาย และความประทับใจ

4. Amity ความเป็นมิตรไมตรีจากเจ้าของท้องถิ่น ทวีศักดิ์ ทิพยมหิษฐ์ (2544) กล่าวว่า การต้อนรับ เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะนักท่องเที่ยวที่ต้องการกลับไปยังสถานที่เดิมเกิดจากความประทับใจในการต้อนรับประชาชน หรือพนักงานบริการในพื้นที่มากกว่าธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

นภาพร กลิ่นน้ำหอม และอนุชิตา อ้วนสกุล (2552) ได้แสดงทัศนคติว่าแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญคือสิ่งดึงดูดใจ การเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก การบริการเกื้อหนุน

สมบัติ กาญจนกิจ (2544) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการท่องเที่ยว คือการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว บริการการท่องเที่ยว และตลาดการท่องเที่ยว แต่ละองค์ประกอบย่อย ที่มีความสัมพันธ์กันเป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว จึงอยู่ที่ความแตกต่างใน

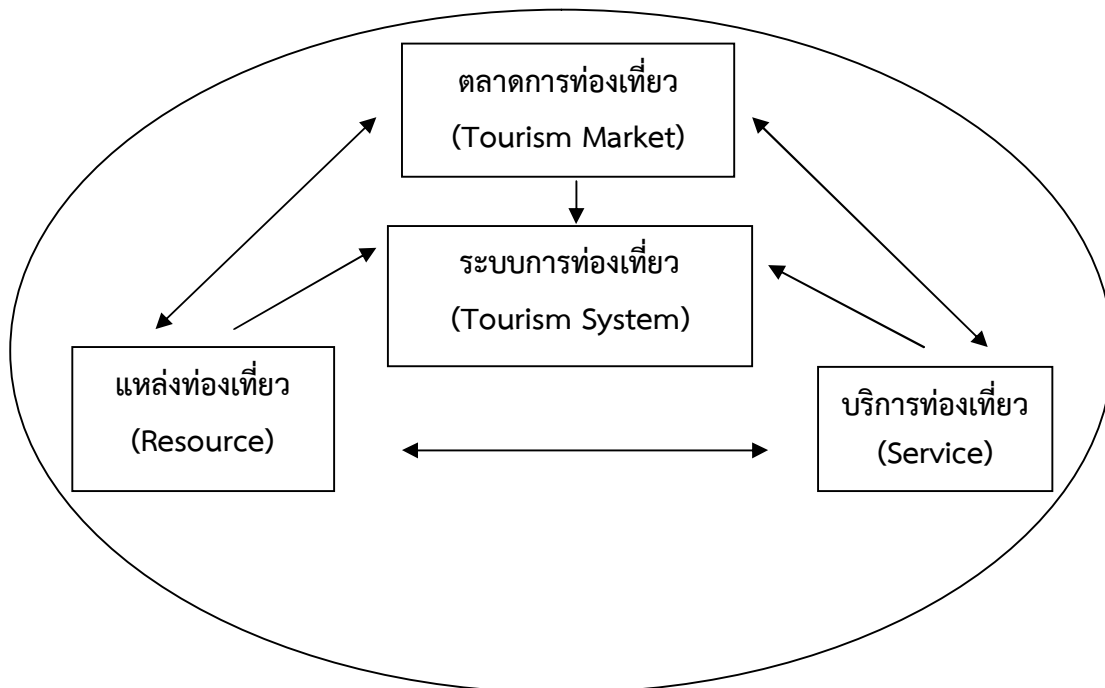
องค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ทั้ง 3 ส่วน ดังแสดงในภาพประกอบที่ 2.1 ระบบการท่องเที่ยว

1. แหล่งท่องเที่ยว เป็นทรัพยากรที่สำคัญจัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply) ซึ่งได้จัดหมวดหมู่ของแหล่งท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงออกถึงประเพณีต่าง ๆ แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงถึงความงดงามในรูปแบบต่าง ๆ ของภูมิประเทศ แหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ให้ความบันเทิง แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว

2. บริการการท่องเที่ยว เป็นบริการที่รองรับการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่งซึ่งไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยว แต่เป็นบริการที่รองรับให้เกิดความสะดวกสบายและความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยวในบางโอกาสเป็นตัวดึงดูดใจได้เช่นกัน บริการการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง แหล่งกิจกรรม และบริการอื่นๆ ทั้งนี้รวมถึงโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542) กล่าวว่าบริการการท่องเที่ยวจำเป็นต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าเป็นเวลานานๆ และพร้อมเสมอที่จะให้บริการเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาถึง เช่น ห้องพักรีสอร์ท โปรแกรมท่องเที่ยว เป็นต้น

3. ตลาดการท่องเที่ยว เป็นการแสดงออกของอุปสงค์ (Tourism Demand) ซึ่งมีความปรารถนาในการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อกิจกรรมอื่นๆ (ปกติตลาดการท่องเที่ยวจะเน้นที่นักท่องเที่ยว) ซึ่งในกระบวนการจัดการได้หมายรวมถึงส่งเสริม การพัฒนาการขาย และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วย ดร.ชนิ เอมพันธุ์ และสุรเชษฐ์ เชษฐมาศ (2539) ได้กล่าวถึงตลาดการท่องเที่ยวไว้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการเลือกสรรประเภทและคุณภาพของนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมสนับสนุน การท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพ (Qualitative Tourism) มากกว่าการท่องเที่ยวในเชิงปริมาณ (Quantitative Tourism) อันจะเป็นหนทางนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งส่วนใหญ่งานด้านการตลาดเป็นหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 2.1 ระบบการท่องเที่ยว

ที่มา : สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ท่ามาตี.

กล่าวโดยสรุปว่าองค์ประกอบของการท่องเที่ยวประกอบไปด้วยสิ่งดึงดูดใจทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในด้านการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักท่องเที่ยวของเจ้าของถิ่น และคนในชุมชน

2.1.4 นักท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) กล่าวว่านักท่องเที่ยวตามความหมายของสันนิบาตชาติที่ได้ให้คำนิยามไว้ในปี พ.ศ. 2480 ว่านักท่องเที่ยว หมายถึงบุคคลที่เดินทางอยู่ในประเทศหนึ่งประเทศใดที่มีใช้บ้านเมืองที่อาศัยอยู่เป็นประจำเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง

โกมุทพันธ์ ผลสินธุ์ (2542) ให้แนวคิดว่านักท่องเที่ยว (Tourist) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยวการท่องเที่ยวก็เกิดขึ้นไม่ได้

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2533) ได้อ้างถึงนิยามของนักท่องเที่ยวว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว เพราะเป็นผู้ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้น ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งระดับประเทศและระดับโลก จะทำการศึกษาวิจัยและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว เพื่อนำมาวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแบ่งลักษณะนักท่องเที่ยวออกเป็น 3 แบบโดยขึ้นอยู่กับเงื่อนไขเวลา และสถานที่ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวนานาชาติ (Inbound Tourists) ทั้งท่องเที่ยวที่เดินทางมาให้ประเทศไทยและพำนักไม่น้อยกว่า 1 วัน และไม่มากไปกว่า 60 วัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการ

ท่องเที่ยวพักผ่อน รักษาสุขภาพ เยี่ยมญาติ ดูงาน มาศึกษา ประชุมสัมมนา เป็นตัวแทนนักกีฬา เป็นต้น

2. นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปต่างประเทศ (Outbound Tourist)

หมายถึง ชาวไทยที่เดินทางไปต่างประเทศและพำนักอยู่ในประเทศนั้นน้อยกว่า 1 ปี

3. นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourist) ธนกุลต สังข์เฉย (2550) แสดงแนวคิดที่นักท่องเที่ยวภายในประเทศ คือ บุคคลทุกสัญชาติที่มีที่พำนักถาวรอยู่ในราชอาณาจักรไทยและเดินทางไปยังสถานที่หนึ่งในอีกจังหวัดหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ถิ่นที่อยู่ประจำ นอกจากนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2533) ได้กำหนดนิยามของนักท่องเที่ยวภายในประเทศว่าหมายถึงนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยเดินทางจากจังหวัดที่ตนอยู่ไปยังจังหวัดอื่นๆโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินทางมิใช่เพื่อหารายได้ในสถานที่ไปเยือน ระยะพำนักไม่เกิน 60 วัน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ใช้คำว่านักท่องเที่ยวตามลักษณะแตกต่างกันดังนี้

3.1 นักทัศนจรภายในประเทศ (Excursionists) เป็นบุคคลที่เดินทางไปตามจังหวัดต่าง ๆ โดยไม่ค้างคืน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป) อ้างถึงใน (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555) ได้ให้ข้อเสนอว่านักทัศนจรภายในประเทศ คือบุคคลทุกสัญชาติที่มีที่พำนักอาศัยถาวรอยู่ในราชอาณาจักรไทย และเดินทางไปยังอีกสถานที่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่เป็นถิ่นที่อยู่ประจำของเขา เพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ การกีฬา การศาสนา การประชุม และสัมมนา ติดต่อธุรกิจหรือประกอบภารกิจใดๆ ทั้งนี้ต้องไม่ได้รับค่าจ้างจากการประกอบภารกิจนั้น

3.2 นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังหรือมาจากต่างประเทศ (Tourists) ไปพำนักที่ประเทศที่ไปเยือนไม่น้อยกว่า 1 ปี นักท่องเที่ยวต่างประเทศ คือผู้มาเยือนชั่วคราวที่มาพักอยู่ในประเทศที่มาเยือนอย่างน้อย 24 ชั่วโมงและเป็นการมาเยือนด้วยวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง(สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (2493) อ้างถึงใน บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555)

ดังนั้นนักท่องเที่ยว คือปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยวเพราะเป็นผู้ขับเคลื่อนให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้น ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวนานาชาติ นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปต่างประเทศ หรือนักท่องเที่ยวภายในประเทศ นักท่องเที่ยวทุกคนล้วนทำให้ระบบของการท่องเที่ยวมีการขับเคลื่อนไปสู่ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.1.5 รูปแบบการท่องเที่ยว

การพัฒนาการท่องเที่ยวต้องมุ่งสู่ความยั่งยืน รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวจะต้องสามารถดำรงอยู่ได้ มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมเยื่อนอยู่เสมอ ทรัพยากรการท่องเที่ยวยังคงรักษาสมดุลทางธรรมชาติ สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ไม่เสื่อมคลาย(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

การท่องเที่ยวในประเทศไทยได้มีพัฒนาการมาตั้งแต่ พ.ศ.2467 สมัยพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ครั้งทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ซึ่งในครั้งนั้นการท่องเที่ยวในประเทศไทย ยังเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมธรรมชาติและสถานที่ราชการ หรือสถานที่สำคัญ ที่ทางชาวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยสร้างขึ้น แต่เมื่อประมาณ 10 ปี ที่ผ่านมาทาง

องค์การท่องเที่ยวโลก (www.unwto.org) ได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวไว้ 3 รูปแบบหลัก ดังนี้ (Tourism of World, ม.ป.ป)

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ(Natural Based Tourism)

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ สามารถจำแนกออกเป็น 5 รูปแบบ คือ

1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542) ได้ให้คำนิยามการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ไว้ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการศึกษาในแหล่งธรรมชาติเพื่อการรักษาระบบนิเวศ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นที่ให้ความสำคัญต่อระบบนิเวศของพื้นที่นั้น ๆ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี อาทิเช่น เยี่ยมชมเอกลักษณ์ท้องถิ่นของชุมชนชาวในบาง ซึ่งเป็นพื้นที่ชุมชน ที่อยู่ใกล้ตัวเมืองสุราษฎร์ธานี บริเวณแม่น้ำตาปีมีลำคลองน้อยใหญ่ถึงร้อยสาย โดยเฉพาะตำบลคลองน้อย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ จัดให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อาทิเช่น ล่องเรือชมหิ่งห้อย ล่องเรือชมป่าโกงกาง เดินชมสวนผักและผลไม้ ล่องเรือชมธรรมชาติริมฝั่งคลอง ชมปลาเสือพ่นน้ำ ปลุกป่า พักโฮมสเตย์เพื่อสัมผัสกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนอย่างแท้จริง อีกทั้งนักท่องเที่ยวยังสามารถชมระบบนิเวศบึงขุนทะเล และศึกษาธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชรซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง สุราษฎร์ธานี ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพรรณธรรมชาติ สัตว์ป่านานาชนิด

1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism)

หมายถึงการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล เช่น ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน ตำบลบางชนะ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism)

หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์ม ปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์ เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมในสถานที่แห่งนั้น Goldberg (1997) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องในหลายๆ ด้านที่เกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายปัจจัยการผลิต กิจกรรมการผลิตในฟาร์ม การเก็บรักษา การแปรรูป และการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร และผลิตผลพลอยได้จากสินค้าเกษตร ซึ่งตัวอย่างการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เช่น ชมและทดลองตกกุ้งแม่น้ำ ชมการเลี้ยงปลากระพงขาวในบ่อดินและในกระชัง ชมการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดิน เก็บผักผลไม้ในสวน การเข้าเยี่ยมชมโรงงานมะพร้าว แวะชม และซื้อสินค้าทางการเกษตร และสินค้าOTOPของชุมชนหมู่บ้านลิเล็ด ตำบลบางไปไม้ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

1.4 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Ecotourism)

หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์ โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย

เพื่อดูความงามภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นโลก บนพื้นฐานความรับผิดชอบมีจิตสำนึกต่อการ รักษาสิ่งแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

1.5 การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological Tourism)

หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละสัปดาห์ เพื่อการเรียนรู้ระบบ สุริยจักรวาล มีความรู้ความประทับใจ ความทรงจำ และประสบการณ์เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ

จากการสำรวจรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ สรุปได้ว่า ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 3 รูปแบบ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ซึ่งอยู่ในพื้นที่ ตำบลคลองน้อย ตำบลบางไผ่ ตำบลบางชนะ และบริเวณแม่น้ำตาปี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งล้วนมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไว้อย่างน่าสนใจ และมีความหลากหลายตามทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ได้อย่างลงตัว

2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม สามารถจำแนกออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism)

หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีในท้องถิ่น รุ่ง กาญจนวิโรจน์ (2542) กล่าวว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เป็นสถานที่ซึ่งมีความเกี่ยวข้อง หรือเป็นหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศาสนา ได้แก่ โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ กำแพงเมือง คูเมือง พิพิธภัณฑสถาน วัด ศาสนสถาน สิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางศิลปะ และสถาปัตยกรรมสำหรับโบราณคดี และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตัวอย่างเช่น การเดินชมสถานที่ที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน ได้แก่ พระธาตุศรีสุราษฎร์ วัดธรรมบูชา วัดไตรธรรมาราม วัดพัฒนาราม (ศูนย์ปฏิบัติธรรม) การชมต้นประดู่โบราณ ณ วัดสุนทรนิवास เยี่ยมชมและกราบนมัสการรูปปั้นหลวงพ่อบ้านสุข ณ วัดบางไผ่ ตำบลบางไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

2.2 การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural & Traditional Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่างๆ กองวิชาการและฝึกอบรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป) กำหนดนิยามของการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ว่าเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งในลักษณะของพิธีงานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต ศูนย์วัฒนธรรมสินค้าพื้นเมือง ตัวอย่างเช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานช้างจังหวัดสุรินทร์และสวนสามพราน ฯลฯ นอกจากนี้ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้กล่าวไว้ว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศต่างๆที่น่าสนใจ ในส่วนของการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมงานประเพณีต่างๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี อาทิเช่น ประเพณีชักพระทอดผ้าป่าและแข่งเรือยาว ณ ริมเขื่อนแม่น้ำตาปีและ สนามช้างโรงแรมวังใต้ อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี วันสารทเดือนสิบ

(รับส่งตายาย) งานตาปีศรีสุราษฎร์ฯ จัดขึ้น ณ เขาท่าเพชร ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง สุราษฎร์ธานี ประเพณีลอยกระทง ประเพณีวันสงกรานต์ ประเพณีถือศีลกินเจ การแสดงมโนราห์ หนังตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรีหรือละคร รวมถึงการนมัสการศาสนสถานที่สำคัญต่างๆ เป็นต้น

2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Village Tourism)

หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลิน ได้ความรู้ ดูผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการเดินทางของนักท่องเที่ยวในชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลิน ได้ความรู้ ดูผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตัวอย่างเช่น ศึกษาและเยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง วิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี การเดินเที่ยวตลาดน้ำและตลาดศาลเจ้า เป็นต้น

สรุปได้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมที่มีอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ด้วยกัน 3 รูปแบบ คือ 1. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เพื่อการเดินทางชมสถานที่ที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน 2. การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี เดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมงานประเพณีต่างๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี อาทิเช่น ประเพณีชักพระทอดผ้าป่าและแข่งเรือยาว ณ ริมเขื่อนแม่น้ำตาปี ในสนามช้างโรงแรมวังใต้ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 3. การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท เพื่อศึกษาและเยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง วิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี การเดินเที่ยวตลาดน้ำ และตลาดศาลเจ้าซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism)

รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ สามารถจำแนกออกเป็น 8 รูปแบบ คือ

3.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ(Health Tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อน และเรียนรู้วิธีการรักษาสุขภาพกายใจ บางแห่งอาจจัดการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม บุญเลิศ จิตต์ตั้งวัฒนา (2555) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและอนามัยเป็นการท่องเที่ยวเพื่อบำรุงสุขภาพอนามัยของตนให้มีอายุยืนยาว ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อการพักผ่อน และเรียนรู้วิธีการรักษาสุขภาพกายใจ บางแห่งอาจจัดการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม เช่น การเข้าสถานเสริมความงามและสุขภาพ เพื่อทำสปาบำบัด นวดแผนไทย อบสมุนไพร การแพทย์ทางเลือก การออกกำลังกาย และสามารถนั่งพักผ่อนบริเวณเกาะลำพูที่มีทัศนียภาพสวยงามซึ่งเป็นสถานที่ที่ใจกลางเมืองไปมาสะดวก หรือเลือกออกกำลังกายยามเย็นบริเวณสวนหลวง ร.9 ซึ่งเป็นสวนสุขภาพในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

3.2 การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (Edu Meditation Tourism) หมายถึงการเดินทางเพื่อทัศนศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หาความรู้ สัจธรรมแห่งชีวิตมีการฝึกสมาธิ เพื่อประสบการณ์ และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นบางกลุ่มมุ่งการเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย นิคม จารุมณี (2536) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา คือการที่บุคคลไปต่างประเทศเพื่อการศึกษาดูงาน วิจัย หรือการแลกเปลี่ยนอาจารย์นักศึกษาระหว่าง

มหาวิทยาลัย และจะอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือน การท่องเที่ยวประเภทนี้รวมถึงการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาภายในประเทศด้วย จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศอย่างหนึ่ง สำหรับการเดินทางในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อทัศนศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หาคำความรู้ สัจธรรมแห่งชีวิตมีการฝึกสมาธิ ตัวอย่างเช่น ทัศนศึกษาเพื่อชมธรรมชาติและสัตว์ป่า ณ สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร ตั้งอยู่ตำบลมะขามเตี้ย ถนนสุราษฎร์ฯ-นาสาร อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และฝึกปฏิบัติธรรม ณ วัดพัฒนาราม ซึ่งตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับตลาดโพธิ์หวาย ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

3.3 การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมชนกลุ่มน้อย (Ethnic Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมของชาวบ้าน วัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยหรือชนเผ่าต่างๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยโซ่ง หมู่บ้านผู้ไทย หมู่บ้านชาวกระเหรี่ยง หมู่บ้านจีนฮ่อ เป็นต้น

3.4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่น กีฬาตามความถนัด ความสนใจในประเภทกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542) ได้กำหนดนิยามการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบันเทิงไว้ว่าเป็นท่องเที่ยวที่สนองต่อความต้องการและความพึงพอใจในการพักผ่อน สนุกสนาน รื่นเริง ออกกำลังกาย โดยมุ่งเน้นในการได้รับบริการที่เหมาะสม นอกจากนี้ เตชะ บุญล้ำและคณะ (2531) ยังกล่าวถึงการท่องเที่ยวประเภทการแข่งขันกีฬา และดูกีฬาว่าเป็นความสนใจของนักท่องเที่ยวที่ชอบการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกอล์ฟ การแข่งเรือ การชมการแข่งขันชกมวยไทย การแข่งม้า แต่ในบางครั้งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจมีพฤติกรรมชอบการพนันแฝงอยู่ด้วย ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มนักธุรกิจ นักการเมืองที่มีรสนิยมและรายได้สูง สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเล่นกีฬาตามความถนัด ความสนใจในประเภทกีฬา ตัวอย่างเช่น เล่นกีฬา และออกกำลังกายยังสนามกีฬากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งตั้งอยู่บนถนนดอนนก ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานีพักผ่อนหย่อนใจ ณ สวนสุขภาพสวนหลวง ร.9 ชมการแข่งขันกีฬา ณ เกาะลำพู หรือชมการแข่งขันกีฬาอื่นๆในตัวอำเภอเมือง เป็นต้น

3.5 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยว ไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความ ตื่นเต้นผจญภัย และได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) ให้แนวคิดเพิ่มเติมว่า นักท่องเที่ยวที่ต้องการผจญภัยบางกลุ่มต้องการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่น่าตื่นเต้นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเขตป่าเขาลำเนาไพรเพื่อทำกิจกรรมที่แปลกใหม่ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ อีกทั้ง ธนภุต สังข์เฉย (2550) ยังกล่าวอีกว่าการท่องเที่ยวรูปแบบพิเศษที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะได้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีลักษณะท้าทาย ตื่นเต้น เช่น กิจกรรมปีนเขา การล่องไพร หรือการเดินทางระยะไกล ล่องแก่ง ฯลฯ แหล่งท่องเที่ยวสำหรับการการท่องเที่ยวแบบผจญภัยส่วนใหญ่อยู่ในแหล่งธรรมชาติประเภทป่าเขา เกาะแก่ง ทะเล หรือแหล่งที่มีธรรมชาติโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ การเดินทางท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความ ตื่นเต้นผจญภัย

และได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ เช่น การล่องเรือ และปั่นจักรยาน ณ ตำบลคลองน้อย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.6 การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ฟาร์มสเตย์ (Home Stay & Farm Stay) หมายถึงการท่องเที่ยวที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวของคนในท้องถิ่นที่ไปเยือน เพื่อการเรียนรู้ภูมิ ปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น โฮมสเตย์ ฟาร์มสเตย์ในตำบลบางชนะ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี นักท่องเที่ยวสามารถเข้าพักร่วมกับเจ้าของบ้าน ซึ่งสมาชิกในบ้านมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งถ่ายทอดประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยวและพานักท่องเที่ยว เที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว และทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นน้ำตก ชี่จักรยาน นั่งเรือ เดินป่าศึกษาธรรมชาติ

3.7 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) หมายถึงกลุ่มผู้ใช้ชีวิตในบั้นปลาย หลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก โดยเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ อย่างน้อยนานกว่า 1 เดือน

3.8 การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (Incentive Travel) หมายถึง การจูงใจให้แก่อำเภอ กลุ่มลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จในการขายสินค้าชิ้นๆ ตามเป้าหมาย เป็นการจูงใจรางวัลพักผ่อน ตั้งแต่ 2-7 วัน เป็นการนำเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ หรือผสมผสานกับรูปแบบการท่องเที่ยวอื่น

3.9 การท่องเที่ยวเพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุม สัมมนา (Business and Convention Tourism) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542) ได้ให้คำนิยามว่าการท่องเที่ยวเพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุม หรือสัมมนา เป็นการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจที่เป็นผลพลอยได้มาจากการเดินทางไปติดต่อธุรกิจหรือประชุมสัมมนา โดยอาจจะมีหรือไม่มีการศึกษาดูงาน และการทัศนศึกษารวมอยู่ด้วยหรืออาจรวมถึงการศึกษาดูงานด้วยตนเองในเวลารว่างหลังจากการติดต่อธุรกิจหรือประชุมสัมมนาแล้วก็ได้ นอกจากนี้ นิคม จารุมณี (2536) กล่าวว่าแหล่งท่องเที่ยวต้องมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีสถานที่พักอาศัยหรือมีโรงแรม และระบบการคมนาคมที่ดี สะดวกรวดเร็ว ปัจจุบันนี้การท่องเที่ยวลักษณะนี้มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุม หรือสัมมนา ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ตัวอย่างเช่น การเดินทางมาเพื่อประชุมทางวิชาการ ณ มหาวิทยาลัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เดินทางมาเพื่อสัมมนา ณ โรงแรมต่างๆในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เดินทางมาเพื่อติดต่อธุรกิจในย่านตัวเมือง หรือ ณ ศูนย์การค้าในอำเภอเมือง เป็นต้น

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ ที่เกิดขึ้นจริงในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีดังนี้ 1. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางมาในย่านใจกลางเมืองสุราษฎร์ธานี เพื่อการเข้าสถานเสริมความงามและสุขภาพ ทำสปา 2. การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา เพื่อทัศนศึกษาและชมธรรมชาติ ชมสัตว์ป่า ฝึกปฏิบัติธรรม 3. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นไปเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัด ความสนใจในประเภทกีฬาต่างๆตามฤดูกาล และกีฬาที่ภาครัฐและภาคเอกชนจัดขึ้น 4. การท่องเที่ยวแบบผจญภัย นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความ ตื่นเต้นผจญภัย และได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ เช่น การล่องเรือ และปั่นจักรยาน ณ ตำบลคลองน้อย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 5. การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ฟาร์มสเตย์ ในตำบลบางชนะ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี นักท่องเที่ยวสามารถ

เข้าพักร่วมกับเจ้าของบ้านได้ 6. การท่องเที่ยวเพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุม สัมมนา การเดินทางมาเพื่อประชุมทางวิชาการ การเดินทางมาเพื่อติดต่อธุรกิจในย่านตัวเมืองสุราษฎร์ธานี

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ทัศนัวรรณ วิบุตขมานนท์ (2545) กล่าวว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยวว่าเป็นการศึกษาหลักเกณฑ์การตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของผู้บริโภคอันเป็นผลมาจาก ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคม ลักษณะส่วนบุคคล เพื่อนำไปปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แก่ผู้บริโภค เพื่อเป็นการสร้างให้ผู้บริโภคเกิดทัศนคติที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยว

รุจยา คำพรรณ (2546) ให้ความหมายว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำ หรือกิริยาใด ๆ ของนักท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งเป็นตัวกำหนดการกระทำดังกล่าว เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลให้ได้รับความพึงพอใจในระดับหนึ่ง โดยการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้น ๆ

การศึกษาถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว ก็เพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับความพอใจ ซึ่งพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว หมายถึงปฏิกริยาของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับหรือการใช้บริการทางการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งพอจะระบุถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวว่ามีขั้นตอนสำคัญอยู่ 9 ขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548)

ขั้นตอนที่ 1 การส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว (Tourism Promotion)

เป็นการอำนวยความสะดวกข้อมูลการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย โดยผ่านสื่อต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวเหล่านั้น เช่น จากหนังสือพิมพ์ จากนิตยสาร จากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว จากบริษัทนำเที่ยว จากญาติมิตร เป็นต้น ข้อมูลทางการท่องเที่ยวอาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่พัก คมนาคม ความปลอดภัย

ขั้นตอนที่ 2 ความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละคน (Need) Hawkins

(2004) กล่าวว่าความต้องการนับเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการตัดสินใจซื้อ สิ่งกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงความต้องการซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 2 ประเภทใหญ่ๆได้แก่ สิ่งกระตุ้นภายในซึ่งเกิดจากตัวนักท่องเที่ยวเอง เช่น ความหิว ความเหนื่อย ความเบื่อ สิ่งกระตุ้นภายนอกคือ สิ่งกระตุ้นที่เกิดจากบุคคลภายนอกหรือสภาพแวดล้อมรอบข้าง เช่น โฆษณาจากสื่อต่างๆ การได้ข่าวสารจากที่เพื่อนไปเที่ยวมา เป็นต้น นอกจากนี้ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ยังกล่าวอีกว่าเมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความต้องการท่องเที่ยวขึ้นภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคน ทั้งนี้นักท่องเที่ยวต้องการส่งเสริมสิ่งที่ขาดไปหรือเพิ่มรสชาติให้กับชีวิต เช่น เกิดความเบื่อหน่ายอยากเปลี่ยนบรรยากาศต้องการเดินทางท่องเที่ยวให้ได้เห็นสิ่งใหม่ๆ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ เป็นต้น โดยปกติแล้วนักท่องเที่ยวส่วนมากต้องการไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ค่าครองชีพถูก การให้บริการได้มาตรฐาน มีความสะดวกสบายและปลอดภัยในการท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 3 สิ่งจูงใจสำหรับนักท่องเที่ยว (Motivation) เป็นแรงกระตุ้นให้อยากท่องเที่ยว ซึ่งเกิดจากปัจจัย 2 ประการ คือ Push Factor เป็นสภาพเงื่อนไขมากระตุ้นผลักดันให้เกิดความต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจซ้ำซากในชีวิตประจำวันเพื่อไปท่องเที่ยว และ Pull Factor เป็นสภาพเงื่อนไขที่ดึงดูดให้ไปชมแหล่งท่องเที่ยวหรือร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวซึ่งอาจแบ่งสิ่งจูงใจออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. สิ่งจูงใจทางด้านกายภาพ (Physical Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจให้สดชื่น รักษาบำรุงสุขภาพ เช่น การอาบน้ำแร่ การร่วมกิจกรรมกีฬา เป็นต้น Morrison (1989) กล่าวว่า แรงจูงใจทางด้านกายภาพและจิตวิทยา (Physical and Psychological Motives) ได้แก่ ความต้องการพักผ่อนทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อหลีกเลี่ยงงานจำเจและความยุ่งยากต่างๆ ไปหาภูมิสงบเพื่อรักษาสุขภาพ รักษาโรคตามคำแนะนำของแพทย์ เล่นกีฬา วายน้ำ ตกปลา การเที่ยวชมธรรมชาติ การซื้อของ การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความเพลิดเพลิน และได้พักผ่อนจิตใจของตนเองด้วย

2. สิ่งจูงใจทางด้านวัฒนธรรม (Culture Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการอยากรู้จักวัฒนธรรมของประเทศที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน รวมทั้งการดำเนินชีวิต ศิลปะสถานที่ทางประวัติศาสตร์ และเทศกาลต่างๆ Morrison (1989) กล่าวถึงแรงจูงใจทางด้านวัฒนธรรมและการศึกษา (Cultural / Personal Education Motives) ว่าเป็นแรงจูงใจในด้านความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้จักผู้คน สถานที่ และประเทศที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน สนใจอยากรู้เกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรม ดนตรี สถาปัตยกรรม นาฏศิลป์ ศิลปะพื้นบ้านเทศกาล สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ

3. สิ่งจูงใจทางด้านส่วนตัว (Personal Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการส่วนตัว เช่น การเดินทางไปเยี่ยมญาติมิตร การไปจาริกแสวงบุญ เป็นต้น

4. สิ่งจูงใจด้านสถานภาพและชื่อเสียง (Prestige and Status Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการพัฒนาให้ระดับตัวเองให้สูงขึ้นและสร้างชื่อเสียง เช่น การเข้าร่วมประชุมสัมมนา การศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว (Decision Making) Swarbrooke and Horner (1999) กล่าวว่า การตัดสินใจท่องเที่ยวมีสินค้าทางการท่องเที่ยวให้เลือกสรรอย่างมากมาย เพราะการตัดสินใจท่องเที่ยว นับเป็นเหตุการณ์สำคัญในชีวิตของคนหลายคน สำหรับบางคนอาจจะต้องรอเป็นเวลานานนับปีกว่าจะได้ท่องเที่ยวสักครั้ง โดยทั่วไปการตัดสินใจท่องเที่ยว นับเป็นการตัดสินใจที่มีความสำคัญ หากตัดสินใจพลาดก็จะเสียเงินไปในสิ่งที่ไม่ประทับใจ รวมถึง บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ยังให้แนวคิดอีกว่าการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวมาก เมื่อผู้ประสงค์เดินทางจากการท่องเที่ยวได้รับข้อมูลทางการท่องเที่ยวแล้วเกิดความต้องการอยากท่องเที่ยวขึ้น อีกทั้งแรงกระตุ้นจากสิ่งจูงใจจะทำให้เกิดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว (Tourist Image) ของแต่ละท้องถิ่นขึ้น เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหนดีที่สุด โดยคำนึงถึงการประหยัดปลอดภัย สะดวกสบาย และความ

อิทธิพลมากที่สุดเป็นเกณฑ์ ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวอาจปรากฏทั้งในลักษณะบวกหรือลบก็ได้ เช่น ประเทศยุโรปมีความปลอดภัยสูง แต่ค่าใช้จ่ายสูงตามไปด้วยประเทศสังคมนิยมมีเงื่อนไขเข้าประเทศยุ่งยาก เป็นต้น จากการสำรวจปัจจัยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมี 8 ประการตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้

- 1) จะไปท่องเที่ยวที่ไหน
- 2) จะไปท่องเที่ยวเมื่อไหร่
- 3) จะไปท่องเที่ยวโดยทางใด (บก เรือ อากาศ)
- 4) จะไปท่องเที่ยวกับใคร
- 5) จะไปท่องเที่ยวมานานเท่าไร
- 6) จะไปท่องเที่ยวเพื่อทำอะไร
- 7) จะไปพักผ่อนในสถานที่ประเภทไหน
- 8) จะไปท่องเที่ยวแต่ละสถานที่กี่วัน

ขั้นตอนที่ 5 การวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว (Planning for Expenditure) โดยปกติเมื่อตัดสินใจจะไปสถานที่ท่องเที่ยวใด ก็จะต้องศึกษาค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ยิ่งถ้าไปท่องเที่ยวต่างประเทศจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากก็ต้องเตรียมเงินเก็บไว้จึงต้องมีการวางแผนก่อน 1-2 ปี ในการวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว จะต้องวางแผนค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในการท่องเที่ยวสถานที่นั้นๆ เช่น ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายซื้อของที่ระลึก เป็นต้น (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548)

ขั้นตอนที่ 6 การเตรียมการเดินทาง (Travel Preparation) เมื่อตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่แน่นอนและมีการวางแผนค่าใช้จ่ายเสร็จหมดแล้ว ในขั้นนี้ผู้เดินทางจะต้องเตรียมตัวในเรื่องการจองตั๋วพาหนะในการเดินทาง การจองรายการท่องเที่ยว การยืนยัน การเดินทาง จัดทำเอกสารการเดินทาง เช่น หนังสือเดินทาง (Passport) การอนุญาตเข้าประเทศ (Visa) เป็นต้นนอกจากนั้นยังต้องเตรียมเสื้อผ้าและของใช้จำเป็นในระหว่างการเดินทาง การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตลอดจนการเตรียมการเรื่องสุขภาพ และภารกิจส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 7 การเดินทางท่องเที่ยว (Travel) เป็นการเดินทางออกจากบ้านเพื่อท่องเที่ยวจนกระทั่งท่องเที่ยวเสร็จแล้วเดินทางกลับถึงบ้าน โดยจะมีการประเมินผลการท่องเที่ยวเป็นระยะๆตามประสบการณ์ที่ได้รับเริ่มตั้งแต่ยานพาหนะที่นำเข้าไปสู่จุดหมายปลายทางหรือแหล่งท่องเที่ยวสภาพแวดล้อมต่างๆ ตลอดจนที่พัก อาหารการกิน และอื่นๆเพื่อประเมินผลการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ว่าเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจเดินทางในครั้งต่อไป หรืออาจจะบอกต่อให้บุคคลอื่นเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่แห่งนี้ หรือบอกต่อบุคคลอื่นไม่ให้มาสถานที่เที่ยวแห่งนี้

ขั้นตอนที่ 8 ประสบการณ์การท่องเที่ยว การเปรียบเทียบความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับ หากการเปรียบเทียบออกมาเป็นลบแปลว่าไม่พึงพอใจ หรือหมายถึงความคาดหวังมีมากกว่าสิ่งที่ได้รับ ในการท่องเที่ยวความคาดหวังมักเกิดขึ้นก่อนการท่องเที่ยวโดยเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้รับคือประสบการณ์ท่องเที่ยว (Turner & Reisinge, 2003) เมื่อนักท่องเที่ยวได้มีการประเมินผล

การเดินทางอาจเป็นสถานที่ สภาพแวดล้อม ผู้คน การบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ก็จะได้ผลของประสบการณ์การท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548)

1. มีความพึงพอใจ เป็นประสบการณ์ทางบวก (Positive) ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสสิ่งต่างๆ ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสถานที่ คน สภาพแวดล้อม การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวปรากฏผลการประเมินว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ Kotler (2012) กล่าวเพิ่มเติมว่านักท่องเที่ยวจะพึงพอใจในการท่องเที่ยวหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่มีต่อสินค้าทางการท่องเที่ยวได้ถูกตอบสนองหรือไม่ โดยส่วนใหญ่ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับเปรียบเทียบของปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ประสบการณ์ในอดีต ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ประกอบการ ข้อมูลจากเพื่อนฝูงและญาติมิตร ข้อมูลจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เป็นต้น

2. ไม่มีความพึงพอใจ เป็นประสบการณ์ทางลบ (Negative) ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสสิ่งต่างๆ ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสถานที่ คน สภาพแวดล้อม การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวปรากฏผลการประเมินว่า นักท่องเที่ยวไม่มีความพึงพอใจ

ขั้นตอนที่ 9 ทศนคติของนักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะเกิดทัศนคติจากการท่องเที่ยวครั้งนี้ ถ้าหากนักท่องเที่ยวได้รบความพึงพอใจ ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ และอาจทำให้เขากลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548)

อินทช รีเสิร์ท แอนด์ คอนซัลแทนซี จำกัด (2553) ให้อายละเอียดด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลไว้ว่า การเดินทางส่วนใหญ่เป็นการเดินทางกับเพื่อน หรือไปกับสามีภรรยาที่มีการวางแผนการเดินทางไว้ล่วงหน้า เป็นกลุ่มที่มีความถี่ในการเดินทางต่อปีสูงกลุ่มหนึ่งทั้งในรูปแบบของการเดินทางเข้าไปเยือนกลับ และรูปแบบการพักค้างคืน ซึ่งหากเป็นกรณีพักค้างคืนก็จะมี การจองที่พักหรือยานพาหนะล่วงหน้า สถานที่พักมักเป็นโรงแรม รีสอร์ทตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่เป็นรถยนต์ส่วนตัว สถานที่เที่ยวที่ประทับใจเป็นแหล่งท่องเที่ยวอดนียม เช่น เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน หัวหิน เกาะเสม็ดตรัง และพังงา

อภิรักษ์ ไวทยกุล (2546) กล่าวว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานที่ท่องเที่ยวได้แก่ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพ ภูมิฐานะ อาชีพ และรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวด้านจำนวนครั้งที่มาใช้บริการโดยเฉลี่ยต่อปี มักจะมีความสัมพันธ์ในด้านแนวโน้มที่จะกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป

สรุปได้ว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนที่แสดงถึงการตัดสินใจออกเดินทางท่องเที่ยว โดยเริ่มจากกระบวนการส่งเสริมการตลาดที่ทางหน่วยงานท่องเที่ยวจัดขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการต่างๆที่ทำให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวมากน้อยแค่ไหน จนนำไปสู่ทัศนคติที่แสดงออกถึง

ปฏิบัติการตอบสนองของนักท่องเที่ยวว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยวอีก หรือไม่ในอนาคต หรือมีการบอกต่อกับนักท่องเที่ยวท่านอื่นอีกหรือไม่ต่อไป

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.3.1 ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจ ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้หลากหลายและมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

Wallestein (1971) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ ไว้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับผลความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (End – state in felling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

Krech and Crutfield (1962) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองพร้อมบรรลุจุดมุ่งหมาย (Goals) ที่ตั้งไว้ระดับหนึ่ง

Tiffin and McCormic (1965) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการพื้นฐาน มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ (Incentive) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

Wolman (1973) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ตามความต้องการ หรือตามแรงจูงใจจากความหมายความพึงพอใจดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความ

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นภาวะของความพึงพอใจ หรือภาวะของการมีอารมณ์ในทางบวกที่มีผลเกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินประสบการณ์ของคน ๆ หนึ่ง สิ่งที่ขาดหายไประหว่างการเสนอให้กับสิ่งที่ได้รับจะเป็นรากฐานแห่งความพอใจและไม่พอใจ

จันทร์เพ็ญ ดุเทศานันท์ (2542) ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกในขั้นแรกเมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ และความรู้สึกขั้นสุดท้าย เมื่อบรรลุถึงจุดหมายโดยมีแรงกระตุ้น

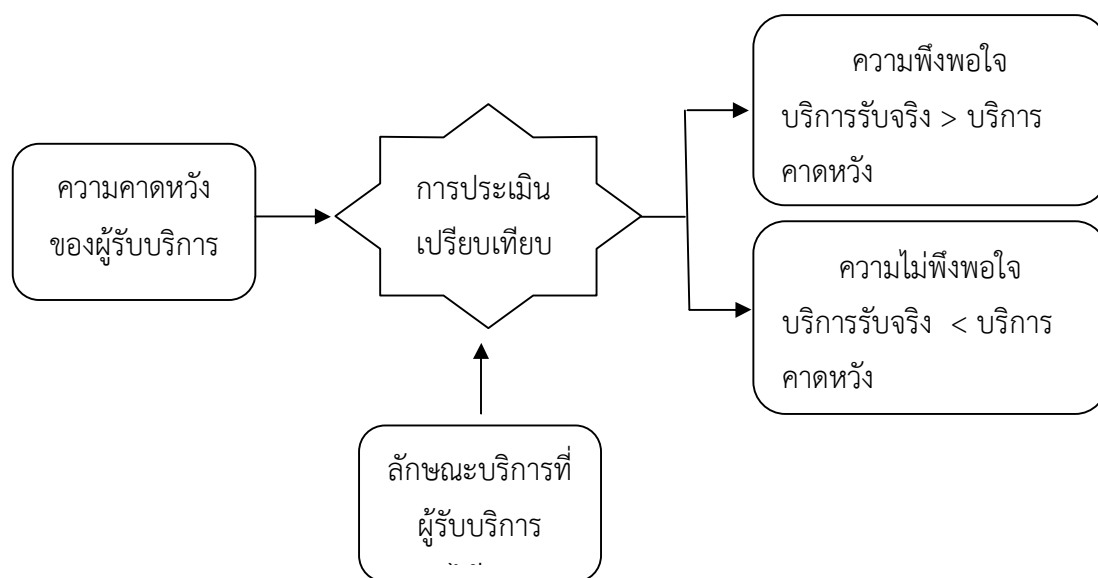
วัฒนา เพชรวงศ์ (2542) ได้สรุปว่าความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน ขึ้นกับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ

อมร รักษาสัตย์ (2542) ให้ความเห็นว่าความพึงพอใจหรือความไม่พึงพอใจนี้ในทางพุทธศาสนารวมเรียกว่า “เวทนา” คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติภายหลังการรับรู้ ว่า ชอบ หรือไม่ชอบ สุขหรือทุกข์ ดีหรือเลว อร่อยหรือไม่อร่อย พอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งเวทนาสามารถแยกออกได้เป็นสุขเวทนา และทุกขเวทนา

ปองศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง (2544) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ เป็นความสุขความสบายที่ได้รับจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นความสุขสบายที่เกิดขึ้นจากเข้าร่วมได้รู้ได้เห็นในกิจกรรมนั้นๆ ได้ให้ความหมายว่า

ความพึงพอใจของผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกซึ่งสภาวะที่เกิดจากการประเมินประสบการณ์การซื้อและการใช้สินค้าและบริการ ฉะนั้นแล้วความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกในแง่บวกที่เกิดจากการประเมิน และเปรียบเทียบประสบการณ์ การได้รับบริการที่ตรงกับสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังเอาไว้ หรือดีเกินกว่าความคาดหวังของลูกค้า ในทางตรงกันข้ามความไม่พึงพอใจ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกในแง่ลบที่เกิดจากการประเมินและเปรียบเทียบประสบการณ์การได้รับการบริการที่ต่ำกว่าความคาดหวังของลูกค้า (Oliver, 1980) อ้างถึงใน จิตตินันท์ เดชะคุปต์, (2543) ดังภาพประกอบ 2.2

ภาพที่ 2.2 ความพึงพอใจ และไม่พึงพอใจของผู้รับบริการ

ที่มา: จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2543). จิตวิทยาการบริการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

จากความหมายความพึงพอใจข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือการแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ สนใจ ไม่สนใจ ในสิ่งที่ได้สัมผัสหรือพบเห็น และมีปฏิกิริยาตอบสนองออกมา ในลักษณะของความรู้สึกในรูปแบบต่างๆ เช่น ท่าทาง คำพูดและอารมณ์ ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้แห่งความพอใจและไม่พอใจ

2.3.2 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

จิตตินันท์ เดชะคุปต์, วีรวัดน์ ปันนิตามัย และสุรกุล เจนอบรม (2542, อ้างถึงใน ปานจิต บุรณสมภพ, 2548) ได้กล่าวว่างค์ประกอบของความพึงพอใจในการบริการ เป็นความพึงพอใจในการบริการที่เกิดขึ้นในกระบวนการบริการระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ เป็นผลของการรับรู้และประเมินคุณภาพของการบริการในสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังว่าควรจะได้รับและสิ่งที่ผู้รับบริการได้รับจริงจากการบริการในแต่ละสถานการณ์การบริการหนึ่ง ซึ่งระดับของความพึงพอใจอาจไม่คงที่ผันแปรไปตามช่วงเวลาที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ความพึงพอใจในการบริการประกอบด้วย

1. ด้านการรับรู้คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่าคุณภาพผลิตภัณฑ์บริการที่ได้รับมีลักษณะตามพันธะสัญญาของกิจการบริการแต่ละประเภทตามที่ควรจะเป็นมากน้อยเพียงใด Kotler (2012) กล่าวว่านักท่องเที่ยวจะเกิดความพึงพอใจในสินค้าท่องเที่ยวหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าความคาดหวังที่พวกเขามีต่อสินค้าท่องเที่ยวว่าได้รับการตอบสนองหรือไม่ โดยนักท่องเที่ยวจะรู้สึกพึงพอใจก็ต่อเมื่อการบริการที่ได้รับมากกว่าหรือเท่ากับสิ่งที่นักท่องเที่ยวคาดหวังไว้ โดยส่วนใหญ่ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจะสูงหรือต่ำ ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ประสบการณ์ในอดีต ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ประกอบการ ข้อมูลจากเพื่อนฝูงหรือญาติมิตร และข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ สิ่งหนึ่งที่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสามารถทำเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจได้ก็คือ การไม่พยายามอวดอ้างสรรพคุณเกินจริง แม้ว่าการอวดอ้างดังกล่าวจะช่วยให้สามารถเพิ่มยอดขายได้แต่เมื่อนักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์จริงๆ แล้วไม่เหมือนกับประสบการณ์ที่ถูกคำคาดหวังไว้ พวกเขามีแนวโน้มที่จะไม่เกิดความพึงพอใจ ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อการตลาดต่อการตัดสินใจซื้อในครั้งต่อไป

2. ด้านการรับรู้คุณภาพของการนำเสนอบริการ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่าวิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการของผู้ให้บริการมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นความสะดวกในการเข้าถึงบริการ พฤติกรรมการแสดงออกของการให้บริการตามบทบาทหน้าที่ และปฏิกริยาการตอบสนองการบริการของผู้ให้บริการต่อผู้รับบริการในด้านความรับผิดชอบต่อการให้บริการ ใช้ภาษาสื่อความหมายและการปฏิบัติตนในการให้บริการ สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องของการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าด้วยมิติจิตของการบริการที่แท้จริง

ดังนั้นองค์ประกอบของความพึงพอใจ เป็นความพึงพอใจในการบริการที่เกิดขึ้นในขั้นตอนของการบริการระหว่างผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ ซึ่งเกิดจากการรับรู้และประเมินคุณภาพของการบริการในสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังให้เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้รับบริการได้รับจริงจากการบริการในแต่ละการบริการ ความพึงพอใจในการบริการประกอบด้วย ด้านการรับรู้คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ ด้านการรับรู้คุณภาพของการนำเสนอบริการ

2.3.3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในบริการ

จิตตินันท์ เตชะคุปต์ (2543) ให้แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ และความไม่พึงพอใจในการบริการว่าเป็นระดับความรู้สึกที่มีต่อการรับบริการ ของบุคคลตามความรู้ความเข้าใจที่ต้องการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยเปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับจริงมากกว่าหรือเท่ากับที่คาดหวังไว้ บุคคลนั้นจะรู้สึกเกิดความพึงพอใจ ในทางตรงกันข้ามถ้าสิ่งที่ได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ บุคคลนั้นจะรู้สึกไม่พึงพอใจ ซึ่งความรู้สึกนี้สามารถแปรเปลี่ยนได้หลายระดับตามปัจจัยแวดล้อม และเงื่อนไขของการบริการในแต่ละครั้งได้

ไพบุลย์ เจริญพานิช (2539) ให้แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในบริการหรือความสามารถในการที่จะพิจารณาว่าบริการที่ให้นั้นเป็นความพึงพอใจหรือไม่ พิจารณาได้จากสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (Equitable Service) หมายความว่า ความยุติธรรมในการบริหารงานและการให้บริการ ที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน

2. การให้บริการอย่างรวดเร็ว (Timely Service) หมายความว่า การให้บริการลักษณะความจำเป็นเร่งด่วน และความต้องการของผู้ใช้บริการ

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายความว่า การให้บริการต้องมีลักษณะมีจำนวน มีการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม ขึ้นแก่ผู้รับบริการ ความเพียงพอในด้านสถานที่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนการพัฒนา ระบบการบริการให้มีคุณภาพเพียงพอตามความจำเป็นและความต้องการ สมบูรณ์ คงเจริญกาย (2548) กล่าวว่าความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวอาจเกิดได้จากหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็น ด้านสถานที่ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน อาจมีความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) หมายความว่า การให้บริการตั้งแต่เริ่มต้น จนจบสิ้นกรให้บริการ มีความต่อเนื่อง สม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์เป็นหลัก

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) หมายความว่า การพัฒนาการบริการด้านปริมาณและคุณภาพให้มีความเจริญก้าวหน้าไปเรื่อยๆ โดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

จากหลักการข้างต้นสรุปได้ว่าความพึงพอใจในบริการเกิดขึ้นเมื่อผู้รับบริการได้รับตอบสนองในสิ่งที่พวกเขาต้องการ ในด้านต่างๆได้แก่ การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน การให้บริการอย่างรวดเร็ว การให้บริการอย่างต่อเนื่อง การให้บริการอย่างเพียงพอ การบริการอย่างก้าวหน้า

2.3.4 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ศิริพร ตันติพลูวินัย (2538) ผู้รับบริการย่อมมีความต้องการและคาดหวังในการรับบริการทุกครั้ง เมื่อไปรับบริการได้ประสบการณ์สถานการณ์ที่เป็นจริง เปรียบเทียบกับความต้องการก่อนไปรับบริการและแสดงออกเป็นระดับความพึงพอใจ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ

1. ความพึงพอใจที่ตรงกับความคาดหวัง เป็นการแสดงความยินดี และมีความสุขของผู้รับบริการเมื่อได้รับบริการที่ตรงกับความคาดหวังที่มีอยู่ เช่น ลูกค้าไปรับบริการสปา ณ โรงแรมแห่งหนึ่ง และไม่ผิดหวังที่ทางโรงแรมใช้สมุนไพรที่มีคุณภาพ และบริการที่มีบรรยากาศของความ เป็นไทยอย่างลงตัว

2. ความพึงพอใจที่เกินความคาดหวัง เป็นการแสดงรู้สึกปลาบปลื้มหรือประทับใจของผู้รับบริการเมื่อได้รับบริการเกินความคาดหวังที่มีอยู่ เช่น ลูกค้าเติมน้ำมันรถที่สถาน บริการแห่งหนึ่ง พร้อมได้รับบริการตรวจเครื่องยนต์และเติมลมฟรี หรือลูกค้าไปซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง และได้รับรางวัลพิเศษโดยไม่คาดคิดมาก่อนเพราะเป็นลูกค้าที่กำหนดให้รับรางวัล

ดังนั้นระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ จะเกิดขึ้นเมื่อลูกค้ามีความคาดหวังก่อนที่ จะได้รับบริการต่างๆ แล้วเกิดเป็นระดับของการแสดงออกทางความรู้สึกในแต่ละบุคคล เช่น คาดหวังเกี่ยวกับบริการของแหล่งท่องเที่ยวว่าจะต้องมีความพร้อมด้านสถานที่ มีความสมบูรณ์ด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ มีการต้อนรับที่ดีจากคนในพื้นที่ มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

แปลกใหม่ หรือมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวก็จะมีความรู้สึกในภาพรวมต่อการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้คือ รู้สึกสมหวังกับสิ่งที่คาดหวังไว้ รู้สึกประทับใจ รู้สึกชื่นชอบ และมีความสุขกับแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือน

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมหลังการท่องเที่ยว

พฤติกรรมหลังการซื้อ (Post Purchase Behavior)

การศึกษาพฤติกรรมหลังการท่องเที่ยว ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยใช้ทฤษฎีกระบวนการตัดสินใจซื้อของนักท่องเที่ยว ซึ่งพฤติกรรมหลังการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นเป็นลำดับสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจซื้อของนักท่องเที่ยว

ศุภลักษณ์ อัครางกูร (2555) กล่าวว่า การที่สินค้าบริการถูกซื้อยังไม่ใช่ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจซื้อ หากแต่พฤติกรรมหลังการซื้อยังไม่เกิดตามมา พฤติกรรมหลังการซื้อขึ้นอยู่กับความรู้สึกที่ได้รับจากการใช้บริการแล้ว ซึ่งความรู้สึกที่ตามมาอาจเป็นพึงพอใจหรือผิดหวัง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่ได้รับ หากสิ่งที่ได้รับมากกว่าหรือเท่ากับความคาดหวังจะเกิดความพึงพอใจ แต่หากน้อยกว่าย่อมเกิดความผิดหวัง ตัวกำหนดความคาดหวัง เช่น สื่อ คำแนะนำต่างๆ การให้บริการ การต้อนรับ ความสะดวกสบายของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีความสำคัญต่อพฤติกรรมหลังการซื้ออย่างยิ่ง ตัวอย่างเช่น การจองห้องพักในโรงแรม ณ แหล่งท่องเที่ยวหนึ่งนอกฤดูการท่องเที่ยว ซึ่งที่พักราคาถูกคือสิ่งที่นักท่องเที่ยวรับรู้ นอกจากนั้นคือการที่โรงแรมไม่มีบริการต่างๆ ให้บริการเหมือนในแผนพับ เนื่องจากเป็นช่วงนอกฤดูท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวผิดหวังกับการใช้บริการครั้งนั้น ผลคือนักท่องเที่ยวอาจไม่เดินทางเข้ามาพักอีก นักท่องเที่ยวมีการบอกต่อข่าวสารในแง่ที่ไม่ดี หรือไม่กล่าวถึงโรงแรมนี้อีกเลย แต่หากมีการให้บริการที่สะดวกสบายและมีราคาถูก นักท่องเที่ยวก็จะเดินทางมาพักอีกในครั้งต่อไป รวมทั้งมีโอกาสนักท่องเที่ยวจะไปแนะนำให้นักท่องเที่ยวท่านอื่นเข้ามาพักต่อไป

พฤติกรรมหลังการซื้อของนักท่องเที่ยวถือเป็นสิ่งที่ไม่ควรละเลยต่อการใส่ใจ ในบางครั้งนักการตลาดอาจจะเผลอคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องทราบถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวหลังจากท่องเที่ยวและได้ตัดสินใจซื้อบริการ พร้อมทั้งชำระเงินเรียบร้อยแล้ว ซึ่งความคิดดังกล่าวเป็นความคิดที่ค่อนข้างผิด เนื่องจากความอยู่รอดของธุรกิจท่องเที่ยวไม่ได้เกิดจากการขายสินค้าท่องเที่ยวเพียงครั้งเดียว หรือความสามารถในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเพียงครั้งเดียว แต่ธุรกิจต้องใช้ความสามารถในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาใช้บริการครั้งต่อไปอีก ทั้งนี้เนื่องมาจากการหาลูกค้าใหม่นั้นมีความยุ่งยาก และเสียค่าใช้จ่ายทางการตลาดมากกว่าการดึงดูดลูกค้าเดิมให้กลับมาใช้บริการอีกครั้ง (Reichheld & Sasser, 1990)

Kotler (2012) กล่าวเพิ่มเติมว่าการประเมินผลหลังการซื้อ (Post purchase Evaluation) เมื่อมีการซื้อและใช้สินค้าแล้ว การประเมินผลที่ได้รับจากการซื้อและใช้สินค้าก็จะเกิดขึ้น ความรู้สึกของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าที่ซื้อไปนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่นักการตลาดควรจะต้องทราบ ทั้งนี้เพราะว่ามีผลต่อการซื้อซ้ำในครั้งต่อไป และมีผลต่อการแนะนำเพื่อนฝูงด้วย เปรียบได้กับเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวแล้ว นักท่องเที่ยวก็จะพิจารณาว่า สถานที่ท่องเที่ยวที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวในครั้งนี้มีคุณภาพ และมีการให้บริการด้านการท่องเที่ยวดีตามที่

ต้องการหรือไม่ ถ้าถูกใจก็จะแนะนำหรือบอกต่อเพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก หรือเมื่อต้องการเดินทางท่องเที่ยวอีกก็จะตัดสินใจมาท่องเที่ยวยังสถานที่เดิม

East, Hammond & Lomax (2008) ยังกล่าวอีกว่าการสื่อสารปากต่อปากในเชิงบวกมีอิทธิพลต่อความชื่นชอบในตราสินค้า และตัดสินใจซื้อ และมีอิทธิพลมากกว่าการบอกต่อเชิงลบ นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกลูกค้า ของเว็บไซต์ Group Buying จำนวนสองคนเพิ่มเติมพบว่าลูกค้ามีการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับร้านค้าก่อนใช้บริการ และติดตามความเห็นของผู้อื่นทางออนไลน์เกี่ยวกับกิจการที่ตนเองไปใช้บริการ ผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ของกิจการ ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกสนใจในการใช้บริการอีกครั้งหากเกิดความต้องการ

ดังนั้นพฤติกรรมหลังการเดินทางท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่นักท่องเที่ยวแสดงออกในขั้นตอนสุดท้ายโดยสะท้อนออกมาเป็นความรู้สึกหลังการซื้อบริการการท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ไปเยือน ซึ่งหากนักท่องเที่ยวรู้สึกพึงพอใจ จึงบอกต่อแก่เพื่อน ญาติ คนรู้จัก หรือบอกต่อผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ถึงประสบการณ์ในเชิงบวกให้บุคคลอื่นต้องการที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว หรือนักท่องเที่ยวมีความประทับใจในด้านต่างๆเป็นอย่างมากจึงเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง แต่หากไม่มีความพึงพอใจกับการท่องเที่ยวในครั้งนี้ก็อาจจะไม่กลับมาท่องเที่ยวอีกเลย

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการท่องเที่ยว

ชลธร ทิพย์สุวรรณ (2548) ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน: กรณีศึกษาหมู่บ้านมังผานกกก ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าจุดแข็งด้านท่องเที่ยวภายในหมู่บ้านคือประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต ชนเผ่า การประกอบอาชีพ ภูมิปัญญาชาวบ้าน ความสวยงามและอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงระบบสาธารณูปโภคที่มีความพร้อม และการเข้าถึงที่มีความสะดวกสบาย จุดอ่อนทางการท่องเที่ยวคือ การขาดความสามัคคีภายในชุมชนทำให้ขาดความเข้มแข็ง โอกาสทางการท่องเที่ยวคือ การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน อุปสรรคทางการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน คือ ปัญหาในการปฏิบัติงานและการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนโอกาส และอุปสรรคทางการท่องเที่ยวจึงสามารถทราบแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวได้โดยปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนจัดรูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็นระบบ และมีความเป็นมาตรฐานกำหนดขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวของชุมชนและการพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวของชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สายชล พลภุชพันธ์ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยชุมชนมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาบ้านป่าข้าวหลาม ตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในหมู่บ้านป่าข้าว หลาม ตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยศึกษาในช่วง ปี พ.ศ. 2547-2548 จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ทางการท่องเที่ยวของหมู่บ้านป่าข้าวหลาม ทำให้กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของหมู่บ้านป่าข้าวหลามได้

ดังนี้ คือ การร่วมฟื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมอันเก่าแก่ พัฒนาภูมิทัศน์ภายในหมู่บ้านให้สวยงาม การสร้างความเข้มแข็ง และเน้นการมีส่วนร่วมของคนในหมู่บ้านเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ศิริภรณ์ ภิญโญชูโต (2549) ทำการศึกษาถึงรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่นและชุมชนบ้านช่วงบุก ตำบลห้วยไร่ อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและศักยภาพชุมชนบ้านม่วง ที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่นและชุมชนการศึกษาพบว่า ชุมชนบ้านช่วงบุกมีสภาพและศักยภาพที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทั้งสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา และภูมิรู้ด้านสมุนไพร การสนับสนุนขององค์กรท้องถิ่นและความร่วมมือของคนในชุมชน ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เกิดจากความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งประกอบด้วย 7 ฝ่าย ตัวอย่างเช่น ฝ่ายศูนย์เรียนรู้แพทย์แผนไทย สมุนไพร และผักพื้นบ้าน ฝ่ายแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมงานขันโตก ฝ่ายอาหารเครื่องดื่มและของชำร่วย เป็นต้น ด้านบริการและกิจกรรมการท่องเที่ยว จัดให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 4 กิจกรรมคือ กิจกรรมการเรียนรู้จากศูนย์เรียนรู้แพทย์แผนไทย กิจกรรมการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพ กิจกรรมการพักผ่อนแบบโฮมสเตย์ (home stay) และกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ

วิชานันท์ ผ่องศรี และสมพงษ์ ธงไชย (2550) ศึกษาเรื่องการสร้างสรรครูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการพื้นที่ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่าศักยภาพในการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวอยู่ในเกณฑ์ดีมาก การศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวพบว่า หมู่บ้านเวินบึกได้รูปแบบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นหลัก เพราะอยู่ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ และปากแม่น้ำมูลซึ่งไหลมาบรรจบกับแม่น้ำโขง บ้านตามุยได้รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพราะมีการทำสวนเกษตรไม้ผลริมแม่น้ำโขง บ้านท่าลั้งได้รูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพราะเป็นหมู่บ้านของชนเผ่าบรู บ้านชะฮอมได้รูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรผสมผสานในหลักการเกษตรทฤษฎีใหม่ บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพราะมีการทำนาข้าว และการท่องเที่ยวโฮมสเตย์

พีชชาพลอย สุทธิวงศ์ (2552) ศึกษาเรื่องรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนบนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยชุมชนมีส่วนร่วม กรณีศึกษา: หมู่บ้านดอนม่วง ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก การศึกษาค้นคว้าเพื่อนำผลวิจัยไปใช้เสนอแนะและนำไปพัฒนาให้เกิดรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนบนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนการศึกษาเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และจากการสัมภาษณ์ในชุมชน พร้อมกับเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวการศึกษาพบว่า ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งภายใน และใกล้เคียงสามารถนำมาปรับใช้ในกิจกรรม และรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนได้ มีทั้งภูมิปัญญาชาวบ้าน มีประเพณีวัฒนธรรม และพิธีกรรมที่น่าสนใจหลากหลาย และยั่งยืน ทำให้มีผู้เข้ามาศึกษาดูงาน ชุมชนเห็นความสำคัญของพัฒนาหมู่บ้าน และต้องการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนบนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยชุมชนมีส่วนร่วม

วันสาด ศรีสุวรรณ (2553) รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนลุ่มน้ำตาปี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวของชุมชนลุ่มน้ำตาปี 2) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิง

วัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน กลุ่มน้ำตาปีและ 3) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนกลุ่มน้ำตาปี มีการเก็บข้อมูลทั้งข้อมูลเอกสารและข้อมูลภาคสนาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบสังเกต และแบบสนทนากลุ่ม เก็บข้อมูลภาคสนามในเขตพื้นที่ในเขตกลุ่มน้ำตาปี จำนวน 8 ตำบล ผลการวิจัยพบว่าด้านรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนกลุ่มน้ำตาปี เป็นการบริหารจัดการในรูปของคณะกรรมการในระดับตำบล ร่วมกันมือกันพัฒนา โดยเลือกตั้งจากสมาชิกของชมรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อ 1) ชุมชนเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและร่วมมือดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่องสม่ำเสมอ 2) ชุมชนต้องรักและหวงแหนวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น 3) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต้องได้รับการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ 4) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลต้องมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และ 5) ผู้มีส่วนร่วมในการจัดและพัฒนาการท่องเที่ยวได้รับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นธรรม

อิทธิพล โกมลิล (2553) ศึกษาเรื่องรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษาบ้านวังน้ำมอก จังหวัดหนองคาย งานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และศึกษารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของบ้านวังน้ำมอก จังหวัดหนองคาย โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นกับกลุ่มนักท่องเที่ยว และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างผู้เกี่ยวข้องในชุมชน เป็นเครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหาในลักษณะพรรณนา ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกิดการรวมกลุ่มโฮมสเตย์ โดยอาศัยทุนทางสังคมที่เป็นจุดขาย อันได้แก่ ทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชน โดยให้นักท่องเที่ยวได้เข้าพักอาศัย และเก็บค่าที่พัก และค่าตอบแทนตามความเหมาะสม เพื่อให้กลุ่มตั้งอยู่ได้อย่างยั่งยืน ชุมชนมีส่วนร่วมต่อกระบวนการตั้งแต่การรับรอง การลงทะเบียน การบายศรีสู่ขวัญต้อนรับ การร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวตามที่กำหนดไว้ส่งผลให้ชุมชนมีรายได้ และตระหนักเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ เกิดความรู้สึกรักหวงแหน และต้องการอนุรักษ์ไว้ ชุมชนมีอาชีพรายได้ และเกิดความเข้มแข็ง ในส่วนของข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คืออยากให้มีการบริการทางด้านนวดแผนโบราณ นวดสปา ปั่นจักรยาน

วีระศักดิ์ กราปัญญา (2554) ทำการศึกษาถึงรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ป่าชุมชนบ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพรุ ตำบลเขาทอง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาบริบทชุมชนและป่าชุมชน บ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพรุ ตำบลเขาทอง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ (2) ศึกษาหลักเกณฑ์ กฎ กติกา ที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ป่าชุมชน บ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพรุ (3) ศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ป่าชุมชน บ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพรุ (4) ศึกษารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่ป่าชุมชน บ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพรุ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน และ (5) ศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ป่าชุมชน บ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพรุ การศึกษาใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และการประชุมระดมความคิดเห็นราษฎร วิเคราะห์เนื้อหาการสัมภาษณ์ และ

การประชุมระดมความคิดเห็นประกอบกันเป็นการสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาความสัมพันธ์ตอบ วัตถุประสงค์การวิจัย ผลการศึกษาพบว่าป่าชุมชนบ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพรุ ตำบลเขาทอง อำเภอ เมือง จังหวัดกระบี่ มีศักยภาพเหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน การบริหารจัดการป่าชุมชนควรบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการป่าชุมชนโดยมีผู้แทนของ หมู่บ้านเป็นคณะกรรมการป่าชุมชนรูปแบบกิจกรรม ควรเกี่ยวเนื่องประเพณีท้องถิ่น หรือการ ประกอบอาชีพของชุมชน การพัฒนาควรพัฒนาในด้านการจัดการการท่องเที่ยว ด้านความรู้ในท้องถิ่น ด้านเครือข่ายการท่องเที่ยว ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านความปลอดภัย และสิ่งอำนวยความสะดวก

ปวีณา ทองบุญยัง (2556) ศึกษาเรื่องรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านบาก ตำบลบ้านบากอำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร การวิจัยครั้งนี้เป็นการ วิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อหารูปแบบการท่องเที่ยวเชิง นิเวศวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านบาก ตำบลบ้านบาก อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มชาวบ้านบาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกลุ่ม นักท่องเที่ยว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก การ สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสนทนากลุ่ม และแบบสอบถาม เพื่อใช้สำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบ การท่องเที่ยวที่เหมาะสมของชุมชนบ้านบาก คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบไป-กลับเพื่อศึกษา ธรรมชาติ วัฒนธรรมชนเผ่าและร่องรอยประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวของชุมชนโดยมีการกำหนดกิจกรรม การท่องเที่ยว กิจกรรมเสริม และมีการบริหารจัดการชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความ ปลอดภัย และยังคงรักษาความเป็นธรรมชาติ และวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนในชุมชนไว้

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

รุจยา คำพรรณ (2546) ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยว ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดิน ทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ระดับ การศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท สถานภาพโสด ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคใต้ และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ระหว่าง 3-4 คน ส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์มีความสำคัญมากต่อการตัดสินใจเดิน ทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์ ในขณะที่ส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา, ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้าน การส่งเสริมการตลาด มีความสำคัญปานกลางต่อการตัดสินใจ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เคย เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช และมีความถี่ในการเดินทางโดยเฉลี่ยประมาณ 3 ครั้ง ภายในรอบระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน ส่วนใหญ่เดินทางร่วมกับ ครอบครัว หรือเพื่อนสนิท โดยใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทาง มักจะเดินทางท่องเที่ยว ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ มีระยะเวลาพักค้างแรมในระหว่างท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยประมาณ 3 วัน ส่วน ใหญ่จะพักค้างแรมบ้านของครอบครัว มีการแสวงหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยว จากคนรู้จัก ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทย

โดยเฉลี่ยประมาณ 3,772 บาท ปัญหาการท่องเที่ยวที่พบมากที่สุด คือ ถนนแคบ พื้นผิวถนนขรุขระ การเชื่อมต่อของถนนขาดความต่อเนื่อง แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความตั้งใจอย่างแน่นอนที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชอีกในอนาคต และต้องการกระทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนันทนาการมากที่สุด นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว และมีความประทับใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาคือ สถานที่ท่องเที่ยวทางโบราณสถานและประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวทางประเพณีและศิลปวัฒนธรรมตามลำดับ

ยศวีร์ ยุกตะนันท์ (2547) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเที่ยวเกษตรเลียบบลอมมหาสวัสดิ์ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวที่ทำการศึกษาคือหญิง มีอายุเฉลี่ย 36.39 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นข้าราชการ ที่อยู่ปัจจุบันอยู่ในกรุงเทพมหานคร ไม่มีประสบการณ์การท่องเที่ยว และเพื่อนเป็นแหล่งข่าวการท่องเที่ยว สำหรับความพึงพอใจ ปรากฏว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากในแหล่งเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่ง ตามลำดับ คือ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมมหาสวัสดิ์ สวนผลไม้สวนกล้วยไม้ และนาบัว และมีความคิดเห็นว่าแหล่งเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่ง มีประโยชน์มากนอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากในการบริการที่เกี่ยวข้อง คือ บุคลากรของศูนย์บริการการท่องเที่ยว เรือและค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเกษตร ส่วนปัญหาของนักท่องเที่ยวพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความสะดวก สะอาด และเอกสารเผยแพร่ออกมายังขาดความชัดเจน รวมทั้งปรับปรุงความสะดวก และความสะอาดของแหล่งเที่ยวเกษตร จากการทดสอบสมมติฐานปรากฏว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพที่อยู่ปัจจุบัน และประสบการณ์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่ง บางประการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เพศของนักท่องเที่ยวไม่มีผลต่อความพึงพอใจเกี่ยวกับแหล่งเที่ยวเกษตร

พิชญ วรชเกษม (2548) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตป่าอนุรักษ์ภูพระบาท อำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตป่าอนุรักษ์ภูพระบาท ด้านสภาพทรัพยากรธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับพอใจน้อยทุกเรื่อง ด้านการบริหารจัดการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการบรรยายและให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่แก่นักท่องเที่ยว การต้อนรับ การอำนวยความสะดวก และให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ต่อนักท่องเที่ยว นอกนั้นมีความพอใจในระดับพอใจน้อยด้านการบริการต่างๆนักท่องเที่ยว โดยมีความพึงพอใจในระดับไม่พอใจในเรื่องความเพียงพอของโต๊ะเก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อน และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับพอใจน้อยทุกกิจกรรม เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน 4 ด้านตามลักษณะพื้นฐานบางประการของนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่าง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผกาพรรณ นุชพันธ์ (2548) ได้ศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม ซึ่งศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 222 คน ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงร้อยละ 62.15 อายุระหว่าง 20 ถึง 30 ปี ร้อยละ 35.59 ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 43.69 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 31.98 รายได้ต่อเดือน

5,000 ถึง 10,000 บาท ร้อยละ 28.38 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจในด้านการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอันดับแรก รองลงมา คือด้านการอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยว ด้านการบริหารของบุคลากรที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามลำดับ ส่วนด้านการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจเป็นอันดับสุดท้าย

สมภารณ์ คงเจริญกาย (2548) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรม และความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยว มีพฤติกรรมการได้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นั้นมาจากการบอกของญาติและเพื่อนแนะนำที่เข้ามาท่องเที่ยวก่อนแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเข้ามาไหว้พระตามวัดต่าง ๆ ซึ่งจะเข้ามาท่องเที่ยวเฉลี่ยอยู่จำนวน 2-4 ครั้ง ในช่วงวันเสาร์และวันอาทิตย์ด้วยการใช้พาหนะรถยนต์ส่วนตัว และเมื่อเข้ามาท่องเที่ยวแล้ว ผู้เข้ามาท่องเที่ยวมักจะใช้จ่ายซื้อของเบ็ดเตล็ด จำนวนเฉลี่ยไม่เกิน 1,000 บาท ลักษณะการท่องเที่ยวตามสถานที่เป็นการเดินทางทำเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ มีอาณาบริเวณใกล้เคียงกัน มุ่งเน้นความสนใจด้านโบราณสถาน ส่วนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่สามารถดึงดูดกลุ่มผู้เข้ามาท่องเที่ยว คือ การจัดงานมรดกโลก โดยรับทราบข้อมูลการจัดงานทางวารสารการท่องเที่ยวและผู้เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่จะกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอีกครั้ง การศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยว พบว่าระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีต่อด้านสถานที่ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ ส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน และระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวจำแนกตามพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมความถี่ในการเข้ามาท่องเที่ยว การเดินทาง ลักษณะค่าใช้จ่ายในการเข้ามาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่ใช้ และการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

ดลใจ มณีงาม (2550) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมของผู้มาเที่ยวส่วนใหญ่ มาท่องเที่ยว 3 ครั้งขึ้นไปต่อเดือน มาเที่ยววันเสาร์-วันอาทิตย์เดินทางมาโดยรถส่วนตัว ค่าใช้จ่ายต่อครั้ง 1,001-5,000 บาท และจะกลับมาเที่ยวอีก ระดับความคิดเห็นของผู้มาเที่ยวด้านการวางแผน ด้านการจัดการสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการแนะนำ/จูงใจผู้มาเที่ยว และด้านควบคุมดูแลความปลอดภัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยวด้านการบริการ และด้านสถานที่ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการอำนวยความสะดวกมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ผู้มาเที่ยวที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้มาเที่ยวที่มีระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้มาเที่ยวที่มีการเดินทางมาท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายที่ใช้ต่างกันมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้มาเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 ระดับความคิดเห็นของผู้มาเที่ยวมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบอกต่อและการท่องเที่ยวในอนาคต

พุดพิงศ์ เปานิล (2546) ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิของผู้เยี่ยมเยือน วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาคั้งนี้เพื่อทำการศึกษากิจกรรมและปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดชัยภูมิ ความต้องการของผู้เยี่ยมเยือน และปัญหาที่ผู้เยี่ยมเยือนประสบในการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ การศึกษาใช้ข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิจากผู้เยี่ยมเยือนกลุ่มตัวอย่างชาวไทย โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยการใช้สถิติพรรณนา และสถิติไคสแควร์ พบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้เยี่ยมเยือนส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุ 40-49 ปี สมรสแล้ว การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ 10,000-14,999 บาทต่อเดือน และพักอาศัยในภาคกลาง ส่วนด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือน ส่วนมากไม่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดชัยภูมิ เพื่อนเป็นผู้แนะนำมาเที่ยว ทราบข้อมูลจากหนังสือหรือนิตยสาร เดินทางมาเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยมากับครอบครัวหรือญาติ ด้วยรถยนต์ส่วนตัว มักจะชมทุ่งดอกกระเจียวและป่าหินงาม ส่วนมากจะค้างคืน ด้วยการกางเต็นท์ มาท่องเที่ยว 2 วัน ค่าใช้จ่ายต่อครั้ง 1,000-1,499 บาท โดยเสียค่าใช้จ่ายในหมวดค่าบริการในการเดินทางมากที่สุด และสำหรับด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลกับการท่องเที่ยว คือ ปัจจัยความสวยงามและเป็นธรรมชาติของป่าเขาที่มีความสำคัญมากที่สุดมีคะแนนเฉลี่ย 4.32 รองลงมาด้านความสะดวกสบายในการเดินทางมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.84 สำหรับปัจจัยต่างๆที่มีความสำคัญลดน้อยลงตามลำดับ คือ การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ย 3.78 ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ระยะทางหรือระยะเวลาในการเดินทาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ความมีชื่อเสียงของจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 การจัดงานประเพณีต่างๆ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ความเหมาะสมของราคาที่พัก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ความเหมาะสมของจำนวนที่พัก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ความอร่อยและสะอาดของอาหาร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ความหลากหลายของของฝาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และปัจจัยความเหมาะสมของราคาอาหารจัดเป็นปัจจัยที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้าย คือ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 สำหรับด้านความต้องการของผู้เยี่ยมเยือน พบว่าผู้เยี่ยมเยือนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิอีกในครั้งต่อไปมีจำนวนค่อนข้างมากคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 95.50 สำหรับผู้เยี่ยมเยือนที่ไม่ต้องการกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดชัยภูมิ อีกมีจำนวนไม่มากนัก คือมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 4.50

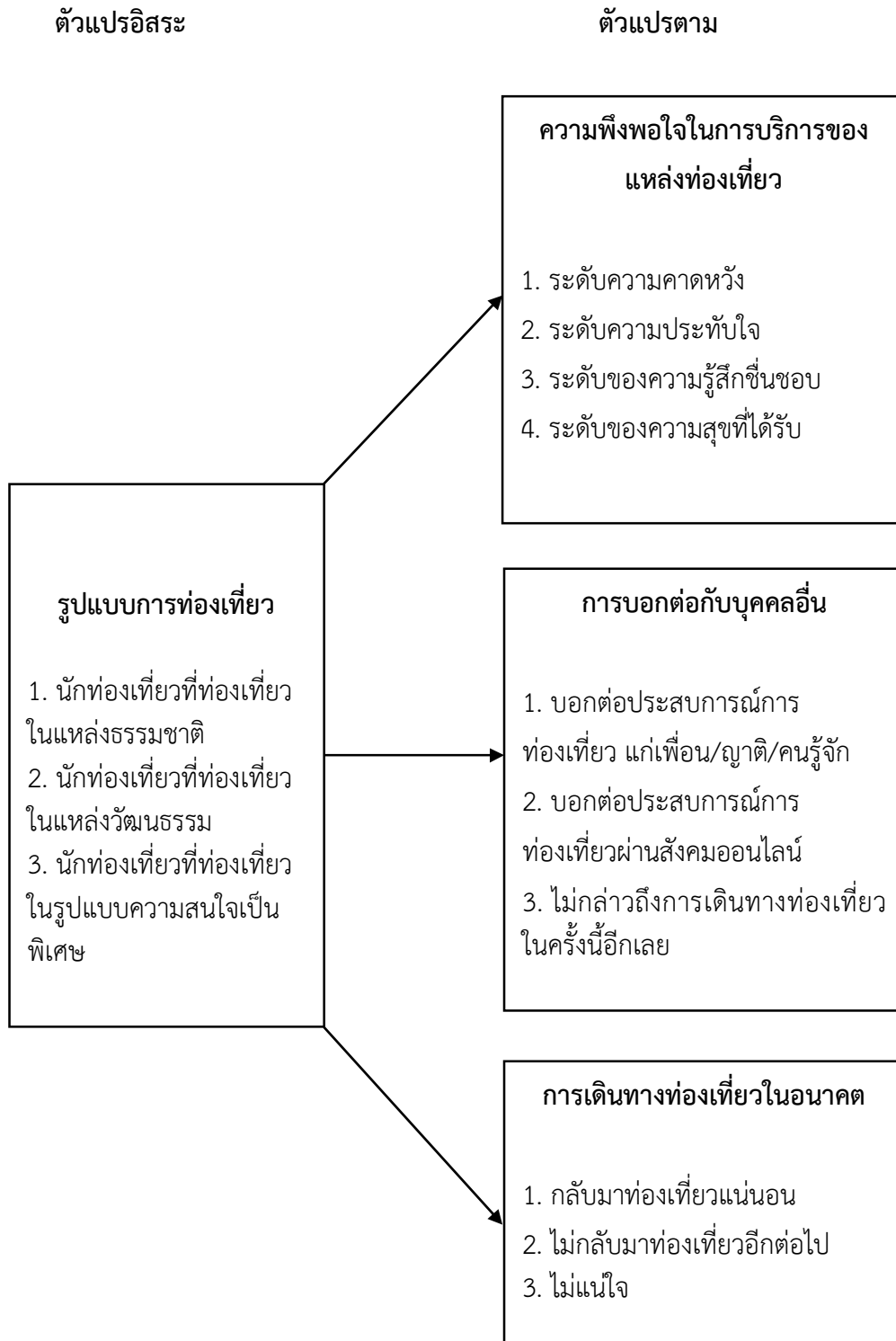
ทิพวรรณ แพทย์รักษ์ (2549) ศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวโบราณสถานของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ณ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการเปรียบเทียบพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวโบราณสถานของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ณ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ กลุ่ม

ละ 400 ชุด ที่มาท่องเที่ยวโบราณสถาน ณ อุทยานประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยาผลการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯและปริมณฑล สถานภาพโสด มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 20,000 บาท ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในเอเชีย มีสถานภาพโสด มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-80,000 บาท ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมกลับมาท่องเที่ยวโบราณสถาน พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยววันน้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท และใช้เวลาในการท่องเที่ยว 1 วัน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยววันน้อยกว่าหรือเท่ากับ \$500 และใช้เวลาในการท่องเที่ยว 1 วัน ส่วนผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมกลับมาท่องเที่ยวโบราณสถาน พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีก และจะบอกต่อกับบุคคลอื่นให้มาท่องเที่ยว ผลการทดสอบสมมติฐาน ในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการท่องเที่ยว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และสถานภาพมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกลับมาท่องเที่ยวในอนาคต และมีความสัมพันธ์กับการบอกต่อกับบุคคลอื่นให้มาท่องเที่ยว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ในส่วนข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่าภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการท่องเที่ยว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพศมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกลับมาท่องเที่ยวในอนาคตและมีความสัมพันธ์กับการบอกต่อกับบุคคลอื่น ๆ ให้มาท่องเที่ยว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมมาท่องเที่ยวโบราณสถานด้านแนวโน้มการกลับมาท่องเที่ยวในอนาคต และด้านการบอกต่อกับบุคคลอื่นให้มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

อกินกัส ไวทยกุล (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปู จากการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากเป็นชาย มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/เดือน มีสถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และพบว่า เพศ ภูมิลำเนาและอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการเดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปูแตกต่างกัน แต่ อายุ รายได้ สถานภาพ และรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน พฤติกรรมการเดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปูแตกต่างกันทัศนคติของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการบริการสถานตากอากาศบางปูไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปูด้านจำนวนครั้งที่มาใช้บริการโดยเฉลี่ยต่อปี แต่มีความสัมพันธ์ในด้านแนวโน้มที่จะกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป นักท่องเที่ยวเห็นว่าการจูงใจด้านการบริโภคอาหาร เพื่อการเข้ากลุ่ม นักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมคล้ายกัน และเพื่อความสนุกสนานบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปู ด้านจำนวนครั้งที่มาใช้บริการโดยเฉลี่ยต่อปี และด้านใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นการบริโภคอาหารและเพื่อการเข้ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมคล้ายกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมาท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปูด้านแนวโน้มที่จะกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป

พริกานต์ ศิริรักษ์ (ม.ป.ป) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต โดยปัจจัยที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาคือ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว ลักษณะบุคลิกภาพ รูปแบบกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจ และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 400 คน จากการวิเคราะห์ใช้การคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การหาค่าความแตกต่างค่าที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยอายุระหว่าง 20-24 ปี มีสถานภาพสมรสโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเดือน 5,001-15,000 บาท ตามลำดับลักษณะบุคลิกภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะบุคลิกภาพมีระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านชอบค้นหาผจญภัย ด้านชอบเดินทางในสถานที่แปลกใหม่ ด้านมีความยึดมั่นในตนเองสูง ด้านชอบเดินทางท่องเที่ยว ด้านชอบเปิดรับนวัตกรรมใหม่ ด้านความเป็นคนสนุกสนาน มีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนด้านการมุ่งเน้นตนเองเป็นหลักด้านความเป็นนักอนุรักษ์ ที่มีความคิดเห็นในระดับกลาง รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสนใจในรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับสนใจมาก แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอนาคต พบว่า ด้านการกลับมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อยู่ในระดับกลับมาอย่างแน่นอน และด้านการแนะนำให้บุคคลรู้จักมาท่องเที่ยว อยู่ในระดับแนะนำบุคคลที่รู้จักมาท่องเที่ยวอย่างแน่นอน

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีศึกษา

การศึกษาเรื่อง “รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย” มีหัวข้อระเบียบวิธีศึกษา ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. แหล่งข้อมูลในการศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การทดสอบเครื่องมือวัด

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกเก็บตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และใช้วิธีการเลือกแบบไม่ทราบความน่าจะเป็น (Non Probability) ซึ่งผู้ศึกษาไม่ทราบจำนวนนักท่องเที่ยวที่แน่นอน การหาขนาดตัวอย่างมีสูตรดังต่อไปนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549)

$$n = \frac{P(1-p)Z^2}{E^2}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง

P = สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยกำลังจะสุ่ม

Z = ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความมั่นใจ 95% (ระดับ 0.05)

E = ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่จะเกิดขึ้น

สำหรับการศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษากำหนดส่วนของประชากร เท่ากับ 0.05 ต้องระดับความมั่นใจร้อยละ 95 และยอมรับให้คลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5

$$P = 0.05$$

$$Z = \text{ณ ระดับความมั่นใจร้อยละ 95 ดังนั้น } Z=1.96$$

$$E = \text{ความผิดพลาดที่พอจะอนุโลมได้ร้อยละ 5 ดังนั้น } E = 0.05$$

$$n = \frac{(0.50)(1-0.05)(1.96)^2}{(0.05)^2}$$

= 384.16 หรือประมาณ 385 ตัวอย่าง

ดังนั้นเพื่อป้องกันความผิดพลาดจากแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 400 คน ต่อมาผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accident Sampling) ซึ่งวิธีดังกล่าวผู้วิจัยจะลงพื้นที่ไปยังแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยบังเอิญพบ หรือไม่เจาะจง แต่กลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นจะต้องมีลักษณะบางประการที่สอดคล้องกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ นั่นก็คือ เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2 แหล่งข้อมูลในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง ด้วยกัน คือ จากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source)

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 385 ตัวอย่าง

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการสนับสนุนงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์ โดยรวบรวมข้อมูลจาก เอกสารทางวิชาการ ตำรา และบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.3.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งได้ปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมกับการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามแต่ละชุดมีทั้งหมด 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับรูปแบบการทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (อภินันท์ จันตะนี, 2550)

ระดับการทำกิจกรรมมากที่สุด	5 คะแนน
ระดับการทำกิจกรรมมาก	4 คะแนน
ระดับการทำกิจกรรมปานกลาง	3 คะแนน
ระดับการทำกิจกรรมน้อย	2 คะแนน
ระดับการทำกิจกรรมน้อยที่สุด	1 คะแนน

ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะคำถามเป็นแบบคำถามปลายปิด เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวทำการเลือกถึงพฤติกรรมที่มีการแสดงออกในลักษณะต่างๆของตนเอง

ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับพฤติกรรมหลังการท่องเที่ยวเที่ยวอันได้แก่ ความพึงพอใจ การบอกต่อ และการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Likert Scale) 5 ระดับ (อภินันท์ จันตะนี, 2550)

คิดเห็นมากที่สุด	5 คะแนน
คิดเห็นมาก	4 คะแนน
คิดเห็นปานกลาง	3 คะแนน
คิดเห็นน้อย	2 คะแนน
คิดเห็นน้อยที่สุด	1 คะแนน

การแปลงค่าคะแนนเฉลี่ย

สำหรับวัดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณ และเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (วัฒนา สุนทรชัย, 2551)

$$\begin{aligned} \text{ระดับค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00 แสดงว่า มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19 แสดงว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39 แสดงว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 แสดงว่า มีความคิดเห็นในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 แสดงว่า มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นต่อการศึกษาในครั้งนี้ได้อย่างเสรี

ส่วนที่ 5 เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามปลายปิด

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่าง เดือนเมษายน 2557 ถึง เดือนกรกฎาคม 2557 โดยผู้ศึกษามีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.4.1 สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว ผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเองจากสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี อาทิเช่น ศาลหลักเมืองสุราษฎร์ธานี, ศูนย์ศึกษาธรรมชาติเขาท่าเพชร, เกาะลำพู, แม่น้ำตาปี, ตลาดน้ำ, ตลาดศาลเจ้า, ชุมชนในบาง, บึงขุนทะเล, สนามกีฬาากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี, สวนหลวง ร.9, วัดธรรมบูชา, วัดไตรธรรมาราม, วัดพัฒนาราม เป็นต้น

3.4.2 หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 385 ตัวอย่าง จึงนำมาตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนของข้อมูล แล้วจึงนำไปวิเคราะห์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการสำรวจ และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้ว โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ
3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ การบอกต่อ และการท่องเที่ยวในอนาคต จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ใช้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

เกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว และทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยเพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กัน เข้าด้วยกันทำให้เกิดเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) ซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติที่พยายามจัดกลุ่มตัวแปรที่มีลักษณะสัมพันธ์กันเข้าด้วยกัน ส่วนตัวแปรที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มใดได้ ก็จะถูกตัดทิ้งออกไปจากการวิจัยในครั้งนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) โดยการหาความเชื่อมั่นขององค์ประกอบด้านรูปแบบการท่องเที่ยว ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ค่าแอลฟาที่ใช้ควรมากกว่า 0.6 สำหรับงานวิจัยที่ยังไม่มีใครเคยศึกษามาก่อน หากน้อยกว่านั้น ควรปรับปรุง หรือตัดบางข้อทิ้ง (รุจเรขา วิทยาวุฒิกุล, 2553)
2. การวิเคราะห์สมมติฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อ ระดับความพึงพอใจ ระดับการบอกต่อ และระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

3.6 การทดสอบเครื่องมือ

3.6.1 การทดสอบความตรง (Validity) แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นจากการทบทวนค้นคว้าเอกสาร นำไปปรึกษาที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และประเด็นที่สำคัญต่างๆ ตลอดจนภาษาที่ใช้ เพื่อหาความ

ตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นจะนำแบบสอบถามมาปรับปรุง และแก้ไขเพื่อความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.6.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (pre-test) จำนวน 30 ชุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายเพียงใด จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการหาความเชื่อมั่น ซึ่งใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามที่ Jum 1978 ได้เสนอแนะเพื่อเป็นเกณฑ์ในการยอมรับไว้ว่า ค่า α มากกว่าและเท่ากับ 0.70 สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory research) จึงทำให้แบบสอบถามมีความเชื่อมั่น (Jump, 1978) อ้างถึงใน เดโชชัย ดวงพัตรา (2555)

ดังนั้นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความครอบคลุมของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยงานวิจัยเรื่องรูปแบบการท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในครั้งนี้ได้ค่าเท่ากับ 0.94 ซึ่งยอมรับได้

สำหรับการหาค่าความเชื่อมั่นผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (pre-test) จำนวน 30 ชุด แล้วนำไปลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติพบว่าค่า α ที่ได้จากการทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งมากกว่า 0.70 สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจจึงทำให้แบบสอบถามของงานวิจัย เรื่องรูปแบบการท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่นที่สามารถยอมรับได้เช่นกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง “รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย” ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดอันดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของรูปแบบการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ การบอกต่อ และการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์อิทธิพลระหว่างรูปแบบการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจ การบอกต่อ และการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในบทนี้มีความหมายดังต่อไปนี้

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง

SD หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n หมายถึง จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์

R หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคูณ

R Square หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

Adjusted R Square หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว

B หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

Beta หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

Std. Error หมายถึง ความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาด

Std. Error of the Estimate หมายถึง ความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาด

ประมาณ

* หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	226	58.70
ชาย	159	41.30
2. อายุ		
35-44 ปี	165	42.86
25-34 ปี	136	35.32
45-54	41	10.65
ต่ำกว่า 25 ปี	36	9.35
55 ปีขึ้นไป	7	1.82
3. ที่พักอาศัยปัจจุบัน		
ภาคใต้	168	43.65
ภาคกลาง	117	29.41
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	37	9.62
ภาคตะวันตก	25	6.50
ภาคตะวันออก	22	5.72
ภาคเหนือ	16	4.16
4. สถานภาพ		
โสด	143	37.14
สมรส มีบุตร 1-2 คน	130	33.77
สมรสไม่มีบุตร	73	18.96
สมรส มีบุตร 3-4 คน	23	5.97
สมรส มีบุตรมากกว่า 4 คน	15	3.90
อื่นๆ (ไม่ได้สมรสมีบุตร 1 คน)	1	0.26
5. การศึกษา		
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	226	58.70
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	71	18.19
สูงกว่าปริญญาตรี	45	11.69

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ (ต่อ)

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
5. การศึกษา		
มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	35	9.09
ประถมศึกษา	8	2.08
6. อาชีพหลัก		
พนักงานบริษัท	133	34.55
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	90	23.38
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานราชการ	76	19.70
แม่บ้าน/ว่างงาน	30	7.79
นักเรียน/นักศึกษา	27	7.01
ลูกจ้าง/ คนงาน	15	3.90
เกษตรกร	13	3.38
อื่นๆ (Freelance designer)	1	0.26
7. รายได้		
15,001 – 30,000 บาท	140	36.36
10,001 – 15,000 บาท	121	31.43
30,001 – 45,000 บาท	71	18.44
5,001-10,000 บาท	28	7.27
มากกว่า 45,000 บาท	15	3.90
ต่ำกว่า 5,000 บาท	10	2.60
รวม	385	100

จากตาราง 4.1 แสดงลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 และเป็นเพศชาย จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 35-44 ปี มากที่สุด จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาจะเป็นช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 35.32 และช่วงอายุระหว่าง 55 ปีขึ้นไป น้อยที่สุดจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82

ที่พักอาศัยปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุดมีที่พักอาศัยอยู่ภาคใต้ จำนวน 168 คน ร้อยละ 43.65 รองลงมา คือภาคกลาง จำนวน 117 คน หรือร้อยละ 29.41 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.62 และน้อยที่สุดคือภาคเหนือ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16

สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมามีสถานภาพสมรส มีบุตร 1-2 คน จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 33.77 และสถานภาพสมรสไม่มีบุตร จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.96 ตามลำดับ

การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 รองลงมาคือระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.19 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.69 และระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 ตามลำดับ

อาชีพหลัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 34.55 รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 23.38 อาชีพที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ลูกจ้าง/คนงาน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 และอาชีพ อื่นๆ (Freelance designer) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.26

รายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 15,001–30,000 บาท จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมา คือรายได้ 10,001–15,000 บาท จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 และรายได้ 30,001–45,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.44 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการทำกิจกรรมในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

รูปแบบการท่องเที่ยว	(n=385)		ระดับการทำกิจกรรม
	\bar{X}	S.D.	
1. การทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ			
1.1 ล่องเรือชมหิ่งห้อย	2.96	1.12	ปานกลาง
1.2 ล่องเรือชมป่าโกงกาง	2.73	1.04	ปานกลาง
1.3 ล่องเรือชมธรรมชาติริมฝั่งคลอง ชุมชนคลองร้อยสาย	2.79	1.17	ปานกลาง
1.4 ชมปลาเสือพ่นน้ำ ณ ชุมชนคลองน้อย	2.39	1.15	น้อย
1.5 ศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ณ ตำบลบางชนะ	2.38	1.10	น้อย
1.6 เที่ยวชม และศึกษาบบนิเวศบึงขุนทะเล	3.04	1.26	ปานกลาง
1.7 ศึกษาธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนา และส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร	2.64	1.21	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการทำกิจกรรมใน
แต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ต่อ)

รูปแบบการท่องเที่ยว	(n=385)		ระดับการทำ กิจกรรม
	\bar{X}	S.D.	
1.8 ชม และทดลองการตกกุ้งแม่น้ำ	2.36	1.15	น้อย
1.9 ชมการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดิน และในกระชัง	2.33	1.15	น้อย
1.10 ชม และเก็บผัก ผลไม้ในสวนเศรษฐกิจพอเพียง ต. คลองน้อย และ ต.บางโพธิ์	2.97	1.23	ปานกลาง
1.11 แวะชม และซื้อสินค้าทางการเกษตร สินค้า OTOP ของชุมชน เช่น กระจ่างเชือกกล้วย ครีมนวดน้ำมัน มะพร้าว ข้าวตังศรีวิชัยหน้าหมู	3.45	1.25	มาก
2. การทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม และประเพณี			
2.1 เที่ยวชมประเพณีชักพระทอดผ้าป่า และแข่งเรือยาว ณ ริมเขื่อนแม่น้ำตาปี	3.31	1.09	ปานกลาง
2.2 เที่ยวชมประเพณีสารทเดือนสิบ (รับส่งตายาย)	3.37	1.17	ปานกลาง
2.3 เที่ยวชมงานตาปีศรีสุราษฎร์ฯ	3.13	1.26	ปานกลาง
2.4 เที่ยวชมงานประเพณีวันลอยกระทง	3.49	1.08	มาก
2.5 ร่วมสนุกสังสรรค์ในประเพณีวันสงกรานต์	3.23	1.15	ปานกลาง
2.6 ร่วมทำบุญในประเพณีถือศีลกินเจ	2.56	1.19	น้อย
2.7 ชมการแสดงมโนราห์ หนังตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรี	3.27	1.29	ปานกลาง
2.8 ศึกษาประวัติศาสตร์ วัดพัฒนาราม วัดธรรมบูชา	2.67	1.05	ปานกลาง
2.9 เยี่ยมชมและกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์	3.55	1.36	มาก
2.10 กราบเทพเจ้าและชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้า ไฮหล่า หรือศาลเจ้าฮกเกี้ยน	2.51	1.15	น้อย
2.11 ชม และศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง	2.51	1.15	น้อย
2.12 ชม และศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี	2.62	1.18	ปานกลาง
2.13 เที่ยวชม และซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดน้ำ บ้านดอน	3.85	1.04	มาก
2.14 เดินเที่ยวชม ซื้อสินค้า และซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดศาลเจ้า	3.90	1.09	มาก

ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการทำกิจกรรมในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ต่อ)

รูปแบบการท่องเที่ยว	(n=385)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ การทำกิจกรรม
3. การทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบความสนใจพิเศษ			
3.1 เข้าสถานเสริมความงาม เช่น การเดินทางมาเพื่อ ศัลยกรรมตกแต่งใบหน้า	2.68	1.30	ปานกลาง
3.2 ทำสปาบำบัด นวดแผนไทย อบสมุนไพร	2.44	1.16	น้อย
3.3 เข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก เช่น ใช้วารีบำบัด เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บหลังการผ่าตัด	2.52	1.29	น้อย
3.4 นั่งพักผ่อน และชมธรรมชาติบริเวณเกาะลำพู	3.74	1.11	มาก
3.5 นั่งพักผ่อนภายใต้บรรยากาศยามเย็นริมเขื่อนแม่ น้ำตาปี ณ สวนศรีตาปี	3.70	1.10	มาก
3.6 เข้าร่วมชม และเชียร์กีฬาที่ทางจังหวัดจัดขึ้น เช่น ชม การแข่งขันเจ็ตสกี การแข่งขันกรีฑา การแข่งขันตะกร้อ หรือการแข่งขันกีฬาประจำปี	3.11	1.16	ปานกลาง
3.7 ฝึกปฏิบัติธรรม ณ วัดพัฒนาราม	2.60	1.08	ปานกลาง
3.8 ขึ้นชมความสวยงามของนกนานาชนิด และตกปลา ริมน้ำตาปี	3.43	0.98	มาก
3.9 ปั่นจักรยานชมธรรมชาติ และความเป็นอยู่ของคน ภายในชุมชน ณ ตำบลคลองน้อย และตำบลบางชนะ	3.12	1.09	ปานกลาง
3.10 พักโฮมสเตย์เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตของคนในชุมชน	3.02	1.20	ปานกลาง
3.11 รับประทานอาหารทะเลนานาชนิด	3.79	1.08	มาก
3.12 ท่องเที่ยวและซื้อสินค้า ณ ห้างสรรพสินค้า หรือ ตลาดในอำเภอเมือง	3.86	0.97	มาก
3.13 ประชุมและสัมมนาทางวิชาการ ณ โรงแรมหรือ มหาวิทยาลัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	3.24	1.05	ปานกลาง
3.14 ติดต่อธุรกิจการค้าในย่านตัวเมือง หรือแหล่งการค้า	3.52	1.15	มาก
3.15 ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวในแหล่งต่างๆ เช่น ชุมชน ขุนทะเล ชุมชนบางไผ่	2.76	1.12	ปานกลาง
รวม	3.06	1.15	ปานกลาง

จากตาราง 4.2 การทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว ของ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เที่ยวชมประเพณีสารทเดือนสิบ (รับส่งตายาย) ค่าเฉลี่ย 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.17 เที่ยวชมประเพณีชักพระทอดผ้าป่า และแข่งเรือยาว ณ ริมเขื่อนแม่น้ำตาปี ค่าเฉลี่ย 3.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 และชมการแสดงมโนราห์ หนึ่งทะเลสูง มหรสพ การแสดงดนตรี ค่าเฉลี่ย 3.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.29 ส่วนกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับมาก ได้แก่ เดินเที่ยวชม ซ็อลีนค้ำ และซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดศาลเจ้า ค่าเฉลี่ย 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 รองลงมาท่องเที่ยวและซื้อสินค้า ณ ห้างสรรพสินค้า หรือตลาดใน อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.97 เที่ยวชม และซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดน้ำ บ้านดอน ค่าเฉลี่ย 3.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.04 ตามลำดับ สำหรับการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับน้อย เมื่อพิจารณาจากลำดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเรียงตามอันดับ ได้แก่ ร่วมทำบุญในประเพณีถือศีลกินเจ ค่าเฉลี่ย 2.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.19 เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา เข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก เช่น ใช้วารีบำบัด เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บหลังการผ่าตัด ค่าเฉลี่ย 2.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.29 เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ชม ศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง ค่าเฉลี่ย 2.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.15 และ กราบเทพเจ้า ชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้าไฮท ลำ หรือศาลเจ้าฮกเกี้ยน ค่าเฉลี่ย 2.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.15 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันเป็นอันดับสุดท้าย

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของรูปแบบการท่องเที่ยว ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.3 ค่า KMO and Bartlett's test of sphericity

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy		0.82
	Approx. Chi-Square	5275.65
Bartlett's Test of Sphericity	Df	780
	Sig.	0.00

จากตาราง 4.3 ผลการศึกษาพบว่าค่า KMO ที่ได้มีค่า 0.82 แสดงว่าข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และ ค่า Bartlett's test of sphericity ที่ใช้ทดสอบสมมติฐานมีค่า Chi-Square = 5275.65 ได้ค่า $p = 0.00$ นั่นคือตัวแปรทั้ง 40 ตัว มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจากผลการทดสอบเบื้องต้น ทำให้ได้ข้อสรุปว่าข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มีความเหมาะสมในการใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ตารางที่ 4.4 ค่า Rotated Component Matrix ของการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วมของรูปแบบการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รูปแบบ การท่องเที่ยว	องค์ประกอบ											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
รูปแบบที่ 18	0.81											
รูปแบบที่ 20	0.78											
รูปแบบที่ 11	0.76											
รูปแบบที่ 10	0.59											
รูปแบบที่ 19	0.57											
รูปแบบที่ 33	0.47											
รูปแบบที่ 9		0.78										
รูปแบบที่ 8		0.76										
รูปแบบที่ 5		0.55										
รูปแบบที่ 4		0.51										
รูปแบบที่ 7		0.47										
รูปแบบที่ 23			0.78									
รูปแบบที่ 22			0.74									
รูปแบบที่ 21			0.52									
รูปแบบที่ 40			0.48									
รูปแบบที่ 13				0.68								
รูปแบบที่ 12				0.68								
รูปแบบที่ 14				0.42								
รูปแบบที่ 1					0.84							
รูปแบบที่ 2					0.82							
รูปแบบที่ 3					0.64							
รูปแบบที่ 29						0.75						
รูปแบบที่ 30						0.71						
รูปแบบที่ 24						0.49						
รูปแบบที่ 26							0.79					
รูปแบบที่ 27							0.68					
รูปแบบที่ 28							0.60					
รูปแบบที่ 36								0.73				
รูปแบบที่ 37								0.67				
รูปแบบที่ 31									0.67			
รูปแบบที่ 39									0.51			

ตารางที่ 4.4 ค่า Rotated Component Matrix ของการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วมของรูปแบบการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ต่อ)

รูปแบบการท่องเที่ยว	องค์ประกอบ											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
รูปแบบที่ 35										0.67		
รูปแบบที่ 34										0.51		
รูปแบบที่ 25												0.59
รูปแบบที่ 6												0.52
รูปแบบที่ 38												0.46

จากตาราง 4.4 จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรทั้งหมดด้านรูปแบบการท่องเที่ยวผู้วิจัยได้ตัดตัวแปรที่มีค่า Factor loading น้อยกว่า 0.3 ออกไป ทำให้เหลือตัวแปรที่จะนำมาจำแนกเป็นองค์ประกอบเพียง 36 ตัวเท่านั้นดังนั้นผู้วิจัยสามารถจำแนกรูปแบบการท่องเที่ยวที่สามารถนำมาใช้ได้ 11 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วย 6 รูปแบบได้แก่ 1) รูปแบบที่ 18 คือชมการแสดงมโนราห์ หนังตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรี 2) รูปแบบที่ 20 คือเยี่ยมชมและกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ศาสนสถานที่สำคัญต่างๆ 3) รูปแบบที่ 11 คือแวะชม และซื้อสินค้าทางการเกษตร สินค้า OTOP ของชุมชน เช่น กระเป๋าเชือกกล้วย ครีมนวดน้ำมันมะพร้าว ข้าวตังศรีวิชัยหน้าหมู 4) รูปแบบที่ 10 คือชม และเก็บผัก ผลไม้ในสวนเศรษฐกิจพอเพียง ต.คลองน้อย และ ต.บางโพธิ์ 5) รูปแบบที่ 19 คือ ศึกษาประวัติศาสตร์ วัดพัฒนาราม วัดธรรมบูชา และ 6) รูปแบบที่ 33 คือชื่นชมความสวยงามของนกนานาชนิด และตกปลาริมเขื่อนแม่น้ำตาปี จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเกนเท่ากับ 9.26

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วย 5 รูปแบบอันได้แก่ 1) รูปแบบที่ 9 คือชมการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดิน และในกระชัง 2) รูปแบบที่ 8 คือชม และทดลองการตกกุ้งแม่น้ำ 3) รูปแบบที่ 5 คือศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ณ ตำบลบางชนะ 4) รูปแบบที่ 4 คือชมปลาเสือพ่นน้ำ ณ ชุมชนคลองน้อย และ 5) รูปแบบที่ 7 คือศึกษาธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนา และส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเกนเท่ากับ 7.85

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วย 4 รูปแบบดังนี้ 1) รูปแบบที่ 23 คือชม และศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี 2) รูปแบบที่ 22 คือชม และศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวโนนบาง 3) รูปแบบที่ 21 คือกราบเทพเจ้า และชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้าไโฮหล่า หรือศาลเจ้าฮกเกี้ยน และ 4) รูปแบบที่ 40 คือศึกษาดูงาน และท่องเที่ยวในแหล่งต่างๆ เช่น ชุมชนขุนทะเล ชุมชนบางไผ่ จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเกนเท่ากับ 6.71

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วย 3 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบที่ 13 คือเที่ยวชมประเพณีสารทเดือนสิบ 2) รูปแบบที่ 12 คือเที่ยวชมประเพณีชักพระทอดผ้าป่า และแข่งเรือยาว ณ

ริมเขื่อนแม่น้ำตาปี และ 3) รูปแบบที่ 14 คือเที่ยวชมงานตาปีศรีสุราษฎร์ฯ จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “สืบสานประเพณีล้ำค่าเมืองสุราษฎร์ฯ” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเคนเท่ากับ 5.76

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วย 3 รูปแบบดังต่อไปนี้ 1) รูปแบบที่ 1 คือล่องเรือชม หิ่งห้อย 2) รูปแบบที่ 2 คือล่องเรือชมป่าโกงกาง และ 3) รูปแบบที่ 3 คือล่องเรือชมธรรมชาติริมฝั่ง คลอง ชุมชนคลองร้อยสาย จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเคนเท่ากับ 5.74

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วย 3 รูปแบบดังนี้ 1) รูปแบบที่ 29 คือนั่งพักผ่อน และ ชมธรรมชาติบริเวณเกาะลำพู 2) รูปแบบที่ 30 คือนั่งพักผ่อนภายใต้บรรยากาศยามเย็นริมเขื่อนแม่น้ำตาปี ณ สวนศรีตาปี และ 3) รูปแบบที่ 24 คือเที่ยวชม และซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดน้ำ บ้านดอน จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “พักผ่อนสบายลิ้มรสอาหารอร่อยริมเขื่อนแม่น้ำตาปี” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเคนเท่ากับ 5.47

องค์ประกอบที่ 7 ประกอบด้วย 3 รูปแบบได้แก่ 1) รูปแบบที่ 26 คือเข้าสถานเสริม ความงาม เช่น การเดินทางมาเพื่อศัลยกรรมตกแต่งใบหน้า 2) รูปแบบที่ 27 คือทำสปาบำบัด นวด แผนไทย อบสมุนไพร และ 3) รูปแบบที่ 28 คือเข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก จึงตั้งชื่อ องค์ประกอบนี้ว่า “สุขภาพ ความงามที่สร้างได้” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเคนเท่ากับ 5.24

องค์ประกอบที่ 8 ประกอบด้วย 2 รูปแบบดังต่อไปนี้ 1) รูปแบบที่ 36 คือ รับประทานอาหารทะเลนานาชาติและ 2) รูปแบบที่ 37 คือท่องเที่ยวและซื้อสินค้า ณห้างสรรพสินค้า หรือตลาดในอำเภอเมือง จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ซื้อสินค้าหลากหลายและรับประทานอาหาร ทะเลขึ้นชื่อ” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเคนเท่ากับ 3.93

องค์ประกอบที่ 9 ประกอบด้วย 2 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบที่ 31 คือเข้าร่วมชม และ เชียร์กีฬาที่ทางจังหวัดจัดขึ้น เช่น ชมการแข่งขันเจ็ทสกี การแข่งขันกรีฑา การแข่งขันตะกร้อ หรือ การแข่งขันกีฬาประจำปี และ 2) รูปแบบที่ 39 คือติดต่อธุรกิจการค้าในย่านตัวเมือง หรือแหล่ง การค้า จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ติดต่อธุรกิจและร่วมเชียร์กีฬาอย่างสร้างสรรค์” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเคนเท่ากับ 3.89

องค์ประกอบที่ 10 ประกอบด้วย 2 รูปแบบดังนี้ 1) รูปแบบที่ 35 คือพักโฮมสเตย์ เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตของคนในชุมชน และ 2) รูปแบบที่ 34 คือปั่นจักรยานชมธรรมชาติ และความ เป็นอยู่ของคนภายในชุมชน ณ ตำบลคลองน้อย และตำบลบางชนะ จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “พัก โฮมสเตย์และปั่นจักรยานชมธรรมชาติ” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเคนเท่ากับ 3.59

องค์ประกอบที่ 11 ประกอบด้วย 3 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบที่ 25 คือเดินเที่ยวชม ซื้อสินค้าและซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดศาลเจ้า 2) รูปแบบที่ 6 คือเที่ยวชมและศึกษาระบบ นิเวศบึงขุนทะเลและ 3) รูปแบบที่ 38 คือประชุมและสัมมนาทางวิชาการ ณ โรงแรมหรือ มหาวิทยาลัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “พักผ่อนริมบึงและเดินชิมอาหาร อร่อยตลาดศาลเจ้า” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีระดับค่าไอเคนเท่ากับ 3.22

ตารางที่ 4.5 ค่า Cronbach' Alpha ของการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วมของรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ชื่อรูปแบบการท่องเที่ยว	รูปแบบการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กัน	ค่า Cronbach' Alpha
1. มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง	1. ชมการแสดงมโนราห์ หนึ่งตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรี 2. เยี่ยมชมและกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 3. แวะชมและซื้อสินค้าทางการเกษตร สินค้า OTOP ของชุมชน 4. ชมและเก็บผัก ผลไม้ ในสวนเศรษฐกิจพอเพียง 5. ศึกษาประวัติศาสตร์ 6. ชื่นชมความสวยงามของนกกานาชนิด และตกปลาริมเขื่อนแม่น้ำตาปี	0.81
2. ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี	1. ชมการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดิน และในกระชัง 2. ทดลองการตกกุ้งแม่น้ำ 3. ศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ณ ตำบลบางชนะ 4. ชมปลาเสือพ่นน้ำ ณ ชุมชนคลองน้อย 5. ศึกษาธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนา และส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร	0.77
3. ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี	1. ชมและศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี 2. ชมและศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง 3. กราบเทพเจ้าและชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้า 4. ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวในแหล่งต่างๆ เช่น ชุมชนขุนทะเล ชุมชนบางไผ่	0.70
4. ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย	1. ล่องเรือชมหิ่งห้อย 2. ล่องเรือชมป่าโกงกาง 3. ล่องเรือชมธรรมชาติริมฝั่งคลอง ชุมชนคลองร้อยสาย	0.76
5. สุขภาพ ความงามที่สร้างได้	1. เข้าสถานเสริมความงาม 2. ทำสปาบำบัด นวดแผนไทย อบสมุนไพร 3. เข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก	0.69

จากตาราง 4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการท่องเที่ยวในเบื้องต้นทำให้ได้รูปแบบการท่องเที่ยว 11 องค์ประกอบด้วยกัน แต่เมื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้ง 11 องค์ประกอบที่เกิดขึ้นดังกล่าว ทำให้เหลือรูปแบบการท่องเที่ยว 5 องค์ประกอบเท่านั้นที่ค่า Cronbach' Alpha อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ ประกอบด้วยรูปแบบการท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ 1 มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ชมการแสดงมโนราห์ หนึ่งตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรี, เยี่ยมชมและกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์, แวะชมและซื้อสินค้าทางการเกษตร สินค้า OTOP ของชุมชน, ชมและเก็บผัก ผลไม้ในสวนเศรษฐกิจพอเพียง, ศึกษาประวัติศาสตร์, ชื่นชมความสวยงามของนกนานาชนิด และตกปลาริมเขื่อนแม่น้ำตาปี มีค่า Cronbach' Alpha เท่ากับ 0.81

รูปแบบที่ 2 ธรรมชาติที่ล่งตัวกลางเมืองคนดี ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ชมการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดินและในกระชัง, ทดลองการตกกุ้งแม่น้ำ, ศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ณ ตำบลบางชนะ, ชมปลาเสือพ่นน้ำ ณ ชุมชนคลองน้อย, ศึกษาธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาทำเพชร มีค่า Cronbach' Alpha เท่ากับ 0.77

รูปแบบที่ 3 ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ชมและศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี, ชมและศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง, กราบเทพเจ้าและชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้า, ศึกษาดูงาน และท่องเที่ยวในแหล่งต่างๆ เช่น ชุมชนขุนทะเล ชุมชนบางไผ่ มีค่า Cronbach' Alpha เท่ากับ 0.70

รูปแบบที่ 4 ชมหิ้งห้อยคลองร้อยสาย ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ล่องเรือชมหิ้งห้อย, ล่องเรือชมป่าโกงกาง, ล่องเรือชมธรรมชาติริมฝั่งคลอง ชุมชนคลองร้อยสาย มีค่า Cronbach' Alpha เท่ากับ 0.76

รูปแบบที่ 5 สุขภาพ และความงามที่สร้างได้ ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ เข้าสถานเสริมความงาม, ทำสปาบำบัด นวดแผนไทย อบสมุนไพร, เข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และความงามเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน มีค่า Cronbach' Alpha เท่ากับ 0.69

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.6 ช่องทางการรับทราบข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ช่องทางรับข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ญาติ/เพื่อนแนะนำ	198	32.00
วารสารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/ วารสารการท่องเที่ยวท้องถิ่น	155	24.08
อินเทอร์เน็ต	130	20.70
ข่าวสารจากวิทยุหรือโทรทัศน์	115	18.17
การประชาสัมพันธ์ในจังหวัด	30	4.80
อื่นๆ (ผู้นำชุมชน)	1	0.25
รวม	629	100

จากตาราง 4.6 จากการศึกษาพบว่า การรับทราบข้อมูลจากญาติ/เพื่อนแนะนำ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 มีค่ามากที่สุด รองลงคือการรับทราบข้อมูลจากวารสารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/วารสารการท่องเที่ยวท้องถิ่น มีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 24.08 และการรับทราบข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	56	14.55
ความเจริญทางการค้า/แหล่งช้อปปิ้ง	54	14.03
ความหลากหลาย และความอร่อยของอาหาร	50	12.99
ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	42	10.91
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว	32	8.31
ความเงียบสงบ / ความเป็นส่วนตัวในการพักผ่อน	27	7.01
ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี งานเทศกาล	24	6.23
ความสะดวกในการเดินทาง	21	5.45

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
การโฆษณา ประชาสัมพันธ์	19	4.94
ค่าใช้จ่าย / ค่าครองชีพ	17	4.42
ความปลอดภัย	13	3.38
สิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พัก ด้าน สาธารณูปโภค ด้านเทคโนโลยีและการ สื่อสาร	10	2.60
รวม	385	100

จากตาราง 4.7 การศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ตามอันดับค่าร้อยละสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง 3 อันดับ ได้แก่ ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.55 รองลงมา ความเจริญทางการค้า/แหล่งช้อปปิ้ง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.03 และความหลากหลาย ความอร่อยของอาหาร 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99

ตารางที่ 4.8 วัตถุประสงค์ที่เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ	209	29.71
ต้องการชมธรรมชาติ	161	22.10
ต้องการศึกษาประวัติศาสตร์	111	15.45
ต้องการไหว้พระ	92	13.10
ต้องการทัศนศึกษา	88	12.52
ต้องการชมการแข่งขันกีฬา	41	6.80
อื่นๆ (เพื่อศึกษาต่อ และเพื่อสอบ คัดเลือกเป็นข้าราชการ)	2	0.32
รวม	704	100

จากตาราง 4.8 การศึกษาพบว่าวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวด้านต้องการพักผ่อนหย่อนใจมีค่ามากที่สุด จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 29.71 รองลงมา เพื่อต้องการชมธรรมชาติ

จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 และต้องการศึกษาประวัติศาสตร์ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 15.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จำนวนครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
2 ครั้ง	137	35.58
3 ครั้ง	96	24.94
มากกว่า 5 ครั้ง	58	15.06
4 ครั้ง	45	11.69
ครั้งแรก	41	10.65
5 ครั้ง	8	2.08
รวม	385	100

จากตาราง 4.9 จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวเดินทางมาจำนวน 2 ครั้งมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 35.58 รองลงมาเดินทางมาจำนวน 3 ครั้ง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.94 ซึ่งการเดินทางมาจำนวน 5 ครั้ง มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08

ตารางที่ 4.10 ช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงลาพักร้อนจากการทำงาน	123	31.95
ไม่แน่นอน	100	26.00
วันเสาร์-อาทิตย์	87	22.60
วันหยุดนักขัตฤกษ์	37	9.61
วันธรรมดา (จันทร์ถึงศุกร์)	27	7.01
เฉพาะวันที่จัดกิจกรรมพิเศษ/ประเพณี	11	2.86
รวม	385	100

จากตาราง 4.10 ผลการศึกษาพบว่าช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดเป็นอันดับที่หนึ่งคือ ช่วงลาพักร้อนจากการทำงาน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 31.95 รองลงมา นักท่องเที่ยวไม่กำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสม จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 เป็นอันดับที่สองและ สาม นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางมาท่องเที่ยว วันเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60

ตารางที่ 4.11 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บุคคล	จำนวน	ร้อยละ
คนรัก	157	26.23
เพื่อน	151	26.00
ตนเอง	147	23.50
พ่อแม่	90	15.00
บริษัททัวร์	27	4.51
ญาติพี่น้อง	27	4.51
อื่นๆ (คนในชุมชน อาจารย์)	2	0.25
รวม	601	100

จากตาราง 4.11 การศึกษาพบว่าผู้ที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมากที่สุดคือ คนรัก จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 ส่วนผู้ที่มีอิทธิพลรองลงมาคือ เพื่อน จำนวน 151 คิดเป็นร้อยละ 26.00 และบุคคลที่มีอิทธิพลเป็นอันดับที่สาม คือ ตนเอง จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50

ตารางที่ 4.12 บุคคลที่ร่วมเดินทางมากับนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน	173	33.51
ครอบครัว	117	22.45
คนรัก	112	21.24
ญาติพี่น้อง	62	11.58
คนรู้จัก	56	10.61
อื่นๆ (ก๊ิก แล้วแต่สะดวก พระสงฆ์)	3	0.61
รวม	523	100

จากตาราง 4.12 การศึกษาพบว่าบุคคลที่ร่วมเดินทางมากับนักท่องเที่ยว เป็นจำนวนมากที่สุด คือ เพื่อนจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 33.51 รองลงมาคือ ครอบครัว จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 22.45 และ คนรัก จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 21.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 รูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รูปแบบการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	226	43.60
รถโดยสารประจำทาง	107	20.71
เครื่องบิน	75	14.40
รถนำเที่ยว	63	12.24
รถไฟ	47	8.65
อื่นๆ (รถมอเตอร์ไซด์ รถของญาติ)	2	0.40
รวม	520	100

จากตาราง 4.13 การศึกษาพบว่ารูปแบบการเดินทางที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้มากที่สุดได้แก่ รถยนต์ส่วนตัว จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 20.71 และการเดินทางโดย เครื่องบิน จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 อยู่ในอันดับที่สาม ส่วนรูปแบบการเดินทางที่ใช้ในการท่องเที่ยวที่น้อยที่สุดคือ อื่น ๆ (รถมอเตอร์ไซด์ รถของญาติ) คิดเป็นร้อยละ 0.40

ตารางที่ 4.14 ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
2 วัน	143	37.14
3 วัน	96	24.94
1 วัน	66	17.14
4 วัน	32	8.31
ครึ่งวัน	26	6.75
ตั้งแต่ 5 วันขึ้นไป	22	5.71
รวม	385	100

จากตาราง 4.14 การศึกษาพบว่าระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวจำนวน 2 วัน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 มีค่ามากที่สุด รองลงมาเป็นระยะเวลา 3 วัน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.94 ส่วนระยะเวลา 1 วัน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาน้อยที่สุดคือมาตั้งแต่ 5 วันขึ้นไป จำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 5.71

ตารางที่ 4.15 ประเภทที่พักแรมเมื่อมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่พักแรม	จำนวน	ร้อยละ
โรงแรม	141	36.62
บ้านพัก	111	28.80
รีสอร์ต	60	15.58
โฮมสเตย์	40	10.39
ห้องพักรับพักราว	29	7.53
อื่นๆ (บ้านญาติ หอพักหญิง)	4	1.04
รวม	385	100

จากตาราง 4.15 การศึกษาพบว่าประเภทที่พักแรมเมื่อนักท่องเที่ยวเลือกพักในการมาท่องเที่ยวอันดับที่หนึ่ง คือ โรงแรม จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.62 รองลงมาเป็นบ้านพักจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 ส่วนประเภทที่พักแรมแบบรีสอร์ตอยู่ในอันดับที่สาม จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.58 และที่พักรโฮมสเตย์ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.39 ห้องพักรับพักราว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.53 เป็นอันดับที่สี่ และห้าตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ทำเลที่ตั้งของที่พักแรมเมื่อเดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทำเลที่ตั้ง	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งบันเทิง	169	34.60
ตัวเมือง/แหล่งการค้า	157	32.00
แม่น้ำ	73	15.40
ในชุมชน	51	10.10
ภูเขา	35	7.29
อื่นๆ (สถานศึกษา และสถานเสริมความงาม)	3	0.61
รวม	488	100

จากตาราง 4.16 การศึกษาพบว่าทำเลที่ตั้งของที่พักรวมที่นักท่องเที่ยวเลือกพักมากที่สุดได้แก่ บริเวณแหล่งบันเทิง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 รองลงมาเป็นย่านตัวเมือง/แหล่งการค้า จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 เป็นอันดับที่สอง และอันดับที่สาม คือใกล้เคียงแหล่งแม่น้ำ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 15.40 และทำเลที่ตั้งของที่พักรวมที่มีค่าน้อยที่สุด คืออื่นๆ (สถานศึกษา และสถานเสริมความงาม) คิดเป็นร้อยละ 0.61

ตารางที่ 4.17 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ค่าที่พัก		
1,001 - 5,000 บาท	306	79.48
ไม่เกิน 1,000 บาท	67	17.40
5,001- 10,000 บาท	12	3.12
ค่าเดินทาง		
1,001 - 5,000 บาท	294	76.36
ไม่เกิน 1,000 บาท	76	19.74
5,001- 10,000 บาท	13	3.38
10,000 บาท ขึ้นไป	2	0.52
ค่าอาหาร เครื่องดื่ม		
1,001 - 5,000 บาท	304	78.96
ไม่เกิน 1,000 บาท	55	14.29
5,001- 10,000 บาท	26	6.75
ค่าสินค้า ของที่ระลึก		
1,001 - 5,000 บาท	186	48.31
ไม่เกิน 1,000 บาท	149	38.70
5,001- 10,000 บาท	45	11.69
10,000 บาท ขึ้นไป	5	1.30
ค่าชมสถานที่		
ไม่เกิน 1,000 บาท	374	97.14
1,001 - 5,000 บาท	11	2.86

ตารางที่ 4.17 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ		
ไม่เกิน 1,000 บาท	201	52.21
1,001 - 5,000 บาท	152	39.48
5,001- 10,000 บาท	30	7.79
10,000 บาท ขึ้นไป	2	0.52
รวม	385	100

จากตาราง 4.17 การศึกษาพบว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยครั้งล่าสุดด้านค่าที่พักส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1,001-5,000 บาท จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 79.48 สำหรับด้านค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในช่วง 1,001-5,000 บาท มีจำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 76.36 และยังพบอีกว่าค่าใช้จ่ายด้านค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ค่าสินค้าของที่ระลึก โดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1,001-5,000 บาท มากที่สุดเช่นกัน แต่สำหรับค่าชมสถานที่ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ โดยเฉลี่ยครั้งล่าสุด ไม่เกิน 1,000 บาท มากที่สุด จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 97.14 และจำนวน 201 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 52.21 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 สถานที่ที่จะเดินทางไปหลังจากท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานที่	จำนวน	ร้อยละ
กลับภูมิลำเนา	221	57.40
ไปยังหมู่เกาะ (เกาะสมุย เกาะพะงันเกาะเต่า เกาะลันตา เกาะตาชัย)	75	19.48
ไปยังจังหวัดอื่น (ภูเก็ต ตรัง กระบี่ กรุงเทพมหานคร นครศรีธรรมราช)	51	13.25
ไปยังอำเภออื่นใน จ.สุราษฎร์ธานี (พุนพิน คีรีรัฐนิคม นาสาร วิภาวดี)	38	9.87
รวม	385	100

จากตาราง 4.18 การศึกษาพบว่าสถานที่ที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางไปหลังจากท่องเที่ยวครั้งนี้มากที่สุด คือการเดินทางกลับภูมิลำเนา จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 รองลงมาเดินทางไปยังหมู่เกาะ (เกาะสมุย, เกาะพะงัน, เกาะเต่า, เกาะลันตา, เกาะตาชัย) จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.48 ส่วนการเดินทางไปยังจังหวัดอื่น (ภูเก็ต, ตรัง, กระบี่, กรุงเทพมหานคร

,นครศรีธรรมราช) จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 อันดับสุดท้ายคือเดินทางไปยังอำเภออื่นใน จ.สุราษฎร์ธานี (พุนพิน, ศิริรัฐนคน, นาสาร, วิภาวดี) จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.87

ตารางที่ 4.19 วัตถุประสงค์ที่เดินทางไปที่อื่นหลังจากท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์	จำนวน	ร้อยละ
กลับภูมิลำเนา	221	57.66
ท่องเที่ยว/พักผ่อน	94	24.42
เยี่ยมญาติ/เยี่ยมเพื่อน	36	9.35
ติดต่อธุรกิจ	18	4.68
ประชุม/อบรม/สัมมนา/ดูงาน	8	2.08
ชมนิทรรศการ/แสดงสินค้า	4	1.04
ไหว้พระปฏิบัติธรรม	3	0.78
รวม	385	100

จากตาราง 4.19 การศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อเดินทางท่องเที่ยวเสร็จ จะเดินทางกลับภูมิลำเนา ถึงร้อยละ 57.66 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางไปยังสถานที่อื่นจึงคิดเป็น ร้อยละ 42.34 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางไปยังสถานที่อื่นๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยว/พักผ่อนมากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.42 รองลงมามีวัตถุประสงค์เพื่อไปเยี่ยมญาติ/เยี่ยมเพื่อน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.35 ส่วนด้านวัตถุประสงค์เพื่อติดต่อธุรกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.68 เป็นอันดับที่สาม ส่วนอันดับที่สี่ ห้า และหก คือประชุม/อบรม/สัมมนา/ดูงาน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ชมนิทรรศการ/แสดงสินค้า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.04 และไหว้พระ ปฏิบัติธรรม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.78 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ การบอกต่อ และการเดินทาง
กลับมาท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.20 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความพึงพอใจ	(n=385)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การเดินทางท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัด สุราษฎร์ธานี เป็นไปตามที่คาดหวัง	4.03	0.59	มาก
รู้สึกประทับใจในการเดินทางเที่ยว อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	3.93	0.76	มาก
มีความรู้สึกชื่นชอบในการเดินทางท่องเที่ยว อำเภอ เมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	3.80	0.80	มาก
มีความสุขเมื่อได้เดินทางท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	3.68	0.83	มาก
รวม	3.86	0.74	มาก

จากตาราง 4.20 การศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 ส่วนในรายด้านพบว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยการเดินทางท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นไปตามที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 รองลงมา รู้สึกประทับใจในการเดินทางเที่ยวอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ค่าเฉลี่ย 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 ส่วนอันดับที่ สาม คือมีความรู้สึกชื่นชอบในการเดินทางท่องเที่ยว อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 และมีความสุขเมื่อได้เดินทางท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ค่าเฉลี่ย 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.21 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบอกต่อของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การบอกต่อ	(n=385)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แก่เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก	4.02	0.65	มาก
บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผ่านสังคมออนไลน์	3.81	1.00	มาก
ไม่กล่าวถึงการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้อีกเลย	2.11	1.10	น้อย
รวม	3.31	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 4.21 การศึกษาพบว่าระดับการบอกต่อของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถจัดอันดับได้ดังนี้ 1) บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แก่เพื่อน/ญาติ/คนรู้จักอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 2) บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผ่านสังคมออนไลน์อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 และ 3) ไม่กล่าวถึงการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้อีกเลย อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10

ตารางที่ 4.22 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ใน อ. เมือง จ.สุราษฎร์ธานี

การเดินทางท่องเที่ยว	(n=385)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
กลับมาท่องเที่ยวอีกแน่นอน	4.24	0.63	มากที่สุด
ไม่กลับมาท่องเที่ยวอีกต่อไป	1.95	0.91	น้อย
ไม่แน่ใจ	1.51	0.68	น้อยที่สุด
รวม	2.56	0.74	น้อย

จากตาราง 4.22 การศึกษาพบว่าระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า

การกลับมาท่องเที่ยวอีกแน่นอน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 ด้านไม่กลับมาท่องเที่ยวอีกต่อไปอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 และอันดับสุดท้ายคือ ด้านไม่แน่ใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุดค่าเฉลี่ย 1.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68

ส่วนที่ 6 อิทธิพลระหว่างรูปแบบการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจ การบอกต่อและการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.23 ผล Multiple Regression Analysis ทดสอบการมีอิทธิพลระหว่างรูปแบบการท่องเที่ยว กับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย

model	Unstandar dized coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Tolerance
	B	Std Error	Beta			
ค่าคงที่	3.01	0.13		22.76	0.00*	
1. มนเสน่ห์ ธรรมชาติและชีวิต เศรษฐกิจ พอเพียง	0.10	0.03	0.16	3.01	0.00	0.80
2. ธรรมชาติที่ลง ตัวกลางเมืองคน ดี	0.08	0.04	0.13	2.16	0.03	0.63
3. ท่องเที่ยว ชุมชนลุ่มน้ำตาปี	0.06	0.04	0.09	1.59	0.11	0.66
4. ชมหิ่งห้อย คลองร้อยสาย	0.12	0.03	0.21	3.71	0.00	0.73
5. สุขภาพ ความ งามที่สร้างได้	-0.07	0.03	-0.12	-2.24	0.03	0.76
R	0.39					
R Square	0.15					
Adjusted R Square	0.14					
F-ratio	13.82 (0.00*)					

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจ

* P-value \leq 0.05

จากตาราง 4.23 เมื่อทดสอบแล้วรูปแบบการท่องเที่ยว ทั้ง 5 รูปแบบได้แก่ มนเสน่ห์ธรรมะและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี ชมหิ้งห้อยคลองร้อยสาย สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า Tolerance ทุกตัวแปร มีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ทุกตัวแปร มีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “รูปแบบการท่องเที่ยว” และตัวแปรตาม “ความพึงพอใจ” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.39 พบว่าตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.15 พบว่าการเปลี่ยนแปลงของความพึงพอใจ ขึ้นอยู่กับรูปแบบการท่องเที่ยว ร้อยละ 15.00 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R Squared) เท่ากับ 0.14 ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig = 0.00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรต้นรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างน้อย 1 ตัวที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามความพึงพอใจ

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่าคงที่ (B) เท่ากับ 3.01 หน่วย มีค่า t = 22.76 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

1. รูปแบบการท่องเที่ยว มนเสน่ห์ธรรมะและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีค่า B เท่ากับ 0.10 มีค่า t เท่ากับ 3.03 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
2. รูปแบบการท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี มีค่า B เท่ากับ 0.08 มีค่า t เท่ากับ 2.16 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
3. รูปแบบการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีค่า B เท่ากับ 0.06 มีค่า t เท่ากับ 1.59 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.11 ซึ่งมากกว่า 0.05
4. รูปแบบการท่องเที่ยว ชมหิ้งห้อยคลองร้อยสาย มีค่า B เท่ากับ 0.12 มีค่า t เท่ากับ 3.71 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
5. รูปแบบการท่องเที่ยว สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ มีค่า B เท่ากับ -0.07 มีค่า t เท่ากับ -2.24 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

ดังนั้น การทดสอบความถดถอยของรูปแบบการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจว่าเป็นจริงหรือไม่ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว มนเสน่ห์ธรรมะและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง = 0.16
2. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี = 0.13
3. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี = 0.09
4. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว ชมหิ้งห้อยคลองร้อยสาย = 0.21

5. ค่าสัมประสิทธิ์ความทดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ = -0.12

สรุปได้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยว 4 รูปแบบ ได้แก่ 1. มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิต เศรษฐกิจ 2. ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี 3. ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย 4. สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.24 ผล Multiple Regression Analysis ทดสอบการมีอิทธิพลระหว่างรูปแบบการท่องเที่ยวกับระดับการบอกต่อของนักท่องเที่ยวชาวไทย

model	Unstandar dized coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Tolerance
	B	Std Error	Beta			
ค่าคงที่	3.18	0.15		21.30	0.00*	
1. มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง	-0.06	0.04	-0.09	-1.63	0.10	0.80
2. ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี	0.00	0.04	0.00	0.02	0.98	0.63
3. ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี	0.11	0.04	0.15	2.44	0.01	0.66
4. ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย	0.06	0.04	0.09	1.48	0.14	0.73
5. สุขภาพ ความงามที่สร้างได้	-0.04	0.03	-0.07	-1.20	0.23	0.76
R	0.18					
R Square	0.31					
Adjusted R Square	0.02					
F-ratio	2.42 (0.04*)					

ตัวแปรตาม คือ การบอกต่อ

* P-value \leq 0.05

จากตาราง 4.24 เมื่อทดสอบแล้ว รูปแบบการท่องเที่ยว ทั้ง 5 รูปแบบได้แก่ มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตา

ปี ชมหึ่งห้อยคลองร้อยสาย และสุขภาพ ความงามที่สร้างได้ ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า Tolerance ทุกตัวแปร มีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ทุกตัวแปร มีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “รูปแบบการท่องเที่ยว” และตัวแปรตาม “การบอกต่อ” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.18 พบว่าตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยวกับการบอกต่อทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.31 พบว่าการเปลี่ยนแปลงของการบอกต่อ ขึ้นอยู่กับรูปแบบการท่องเที่ยว ร้อยละ 31.00 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R Squarer) เท่ากับ 0.02 ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig = 0.04 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรต้นรูปแบบการท่องเที่ยวยังน้อย 1 ตัวที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามการบอกต่อ

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่าคงที่ (B) เท่ากับ 3.18 หน่วย มีค่า t = 21.30 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

1. รูปแบบการท่องเที่ยว มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีค่า B เท่ากับ -0.06 มีค่า t เท่ากับ -1.63 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.10 ซึ่งมากกว่า 0.05
2. รูปแบบการท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี มีค่า B เท่ากับ 0.00 มีค่า t เท่ากับ 0.02 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.98 ซึ่งมากกว่า 0.05
3. รูปแบบการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีค่า B เท่ากับ 0.11 มีค่า t เท่ากับ 2.44 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
4. รูปแบบการท่องเที่ยว ชมหึ่งห้อยคลองร้อยสาย มีค่า B เท่ากับ 0.06 มีค่า t เท่ากับ 1.48 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.14 ซึ่งมากกว่า 0.05
5. รูปแบบการท่องเที่ยว สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ มีค่า B เท่ากับ -0.04 มีค่า t เท่ากับ -1.20 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.23 ซึ่งมากกว่า 0.05

ดังนั้น การทดสอบความถดถอยของรูปแบบการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับการบอกต่อ ว่าเป็นจริงหรือไม่ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยวมนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง = -0.09
2. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยวธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี = 0.00
3. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยwt่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี = 0.15
4. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยชมหึ่งห้อยคลองร้อยสาย = 0.09
5. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยสุขภาพ ความงามที่สร้างได้ = -0.07

สรุปได้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยว 1 รูปแบบ เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี นั่นก็คือรูปแบบการท่องเที่ยวชมชนลุ่มน้ำตาปี

ตารางที่ 4.25 ผล Multiple Regression Analysis ทดสอบการมีอิทธิพลระหว่างรูปแบบการท่องเที่ยวเกี่ยวกับระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

model	Unstandar dized coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Tolerance
	B	Std Error	Beta			
ค่าคงที่	2.50	0.12		20.88	0.00*	
1. มนเสน่ห์ ธรรมชาติและชีวิต เศรษฐกิจ พอเพียง	-0.07	0.03	-0.13	-2.38	0.02	0.80
2. ธรรมชาติที่ลง ตัวกลางเมืองคน ดี	0.07	0.04	0.12	1.96	0.06	0.63
3. ท่องเที่ยว ชมชนลุ่มน้ำตาปี	0.07	0.03	0.12	2.01	0.04	0.66
4. ชมหิ่งห้อย คลองร้อยสาย	-0.02	0.03	-0.04	-0.66	0.51	0.73
5. สุขภาพ ความ งามที่สร้างได้	0.00	0.03	0.00	0.08	0.93	0.76
R	0.24					
R Square	0.60					
Adjusted R Square	0.04					
F-ratio	4.46 (0.00*)					

ตัวแปรตาม คือ การเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต

* P-value \leq 0.05

จากตาราง 4.25 เมื่อทดสอบแล้วรูปแบบการท่องเที่ยว ทั้ง 5 รูปแบบได้แก่ มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี ท่องเที่ยวชมชนลุ่มน้ำตาปี

ปี ชมหึ่งห้อยคลองร้อยสาย และสุขภาพ ความงามที่สร้างได้ ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า Tolerance ทุกตัวแปร มีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ทุกตัวแปร มีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรอิสระ “รูปแบบการท่องเที่ยว” และตัวแปรตาม “การเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต” ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.24 พบว่าตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว กับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.60 พบว่าการเปลี่ยนแปลงของการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตขึ้นอยู่กับรูปแบบการท่องเที่ยว ร้อยละ 60.00 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R Squarer) เท่ากับ 0.04 ทดสอบค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า Sig = 0.00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรต้นรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างน้อย 1 ตัวที่สามารถทำนายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่าคงที่ (B) เท่ากับ 2.50 หน่วย มีค่า t = 20.88 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

1. รูปแบบการท่องเที่ยว มนเสน่ห์ธรรมะและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีค่า B เท่ากับ -0.07 มีค่า t เท่ากับ -2.38 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.02 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
2. รูปแบบการท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี มีค่า B เท่ากับ 0.07 มีค่า t เท่ากับ 1.96 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.06 ซึ่งมากกว่า 0.05
3. รูปแบบการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีค่า B เท่ากับ 0.07 มีค่า t เท่ากับ 2.01 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
4. รูปแบบการท่องเที่ยว ชมหึ่งห้อยคลองร้อยสาย มีค่า B เท่ากับ -0.02 มีค่า t เท่ากับ -0.66 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.51 ซึ่งมากกว่า 0.05
5. รูปแบบการท่องเที่ยว สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ มีค่า B เท่ากับ 0.00 มีค่า t เท่ากับ 0.08 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.93 ซึ่งมากกว่า 0.05

ดังนั้น การทดสอบความถดถอยของรูปแบบการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต ว่าเป็นจริงหรือไม่ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว มนเสน่ห์ธรรมะและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง = -0.13
2. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี = 0.12
3. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี = 0.12
4. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว ชมหึ่งห้อยคลองร้อยสาย = -0.04
5. ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรรูปแบบการท่องเที่ยว สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ = 0.00

สรุปได้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยว 2 รูปแบบ ได้แก่ มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง และท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยว ระดับความพึงพอใจ ระดับการบอกต่อ ระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต และเพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อ ระดับความพึงพอใจ ระดับการบอกต่อ และระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยใช้ประชากรในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non Probability) ได้ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 385 คน ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accident Sampling) เพื่อแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษารูปแบบการท่องเที่ยว ของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ดังนี้

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า

การทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในรายด้านพบว่า ด้านเที่ยวชมประเพณีสารทเดือนสิบ(รับส่งตายาย) มีค่าเฉลี่ย 3.37 เที่ยวชมประเพณีชักพระทอดผ้าป่าและแข่งเรือยาว ณ ริมเขื่อนแม่น้ำตาปี มีค่าเฉลี่ย 3.31 และชมการแสดงมโนราห์ หนังตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรี มีค่าเฉลี่ย 3.27 สำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับมาก ได้แก่ เดินเที่ยวชมซื้อสินค้าและซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดศาลเจ้า มีค่าเฉลี่ย 3.90 รองลงมาท่องเที่ยวและซื้อสินค้า ณ ห้างสรรพสินค้าหรือตลาดในอำเภอเมือง มีค่าเฉลี่ย 3.86 เที่ยวชมและซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดน้ำบ้านดอน มีค่าเฉลี่ย 3.85 ตามลำดับ รวมถึงการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับน้อย เมื่อพิจารณาจากลำดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเรียงตามอันดับ ได้แก่ ร่วมทำบุญในประเพณีถือศีลกินเจ มีค่าเฉลี่ย 2.56 รองลงมาเข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก เช่น ใช้น้ำมันบำบัด เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บหลังการผ่าตัด มีค่าเฉลี่ย 2.52 และชม ศักยภาพวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง มีค่าเฉลี่ย 2.51 และกราบเทพเจ้า ชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้าไฮหล่า หรือศาลเจ้าฮกเกี้ยน มีค่าเฉลี่ย 2.51

สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านรูปแบบการท่องเที่ยวสามารถจำแนกรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 11 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วย 6 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) ชมการแสดงมโนราห์ หนึ่งตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรี 2) เยี่ยมชมและกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ศาสนสถานที่สำคัญต่างๆ 3) แวะชม และซื้อสินค้าทางการเกษตร สินค้า OTOP ของชุมชน เช่น กระเปาะเชือกกล้วย คุกกี้ขนมปังมะพร้าว ข้าวตังศรีวิชัยหน้าหมู 4) ชม และเก็บผัก ผลไม้ในสวนเศรษฐกิจพอเพียง ต.คลองน้อย และ ต.บางโพธิ์ 5) ศึกษาประวัติศาสตร์ วัดพัฒนาราม วัดธรรมบูชา 6) ชื่นชมความสวยงามของนกกานาชนิด และตกปลาริมเขื่อนแม่น้ำตาปี ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง”

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วย 5 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) ชมการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดิน และในกระชัง 2) ชม และทดลองการตกกุ้งแม่น้ำ 3) ศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ณ ตำบลบางชนะ 4) ชมปลาเสือพ่นน้ำ ณ ชุมชนคลองน้อย 5) ศึกษาธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนา และส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี”

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วย 4 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) ชม และศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี 2) ชม และศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวโนบาง 3) กราบเทพเจ้า และชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้าไโฮหล่า หรือศาลเจ้าฮกเกี้ยน 4) ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวในแหล่งต่างๆ เช่น ชุมชนขุนทะเล ชุมชนบางใบไม้ ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี”

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วย 3 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) เที่ยวชมประเพณีสารทเดือนสิบ 2) เที่ยวชมประเพณีชักพระทอดผ้าป่า และแข่งเรือยาว ณ ริมเขื่อนแม่น้ำตาปี 3) เที่ยวชมงานตาปีศรีสุราษฎร์ฯ ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “สืบสานประเพณีล้ำค่าเมืองสุราษฎร์ธานี”

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วย 3 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) ล่องเรือชมหิ่งห้อย 2) ล่องเรือชมป่าโกงกาง 3) ล่องเรือชมธรรมชาติริมฝั่งคลอง ชุมชนคลองร้อยสาย ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย”

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วย 3 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) นั่งพักผ่อน และชมธรรมชาติบริเวณเกาะลำพู่ 2) นั่งพักผ่อนภายใต้บรรยากาศยามเย็นริมเขื่อนแม่น้ำตาปี ณ สวนศรีตาปี 3) เที่ยวชม และซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดน้ำ บ้านดอน ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “พักผ่อนสบายลิ้มรสอาหารอร่อยริมเขื่อนแม่น้ำตาปี”

องค์ประกอบที่ 7 ประกอบด้วย 3 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) เข้าสถานเสริมความงาม เช่น การเดินทางมาเพื่อศัลยกรรมตกแต่งใบหน้า 2) ทำสปาบำบัด นวดแผนไทย อบสมุนไพร 3) เข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “สุขภาพ ความงามที่สร้างได้”

องค์ประกอบที่ 8 ประกอบด้วย 2 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) รับประทานอาหารทะเลนานาชาติ 2) ท่องเที่ยวและซื้อสินค้า ณ ห้างสรรพสินค้า หรือตลาดในอำเภอเมือง ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ซื้อสินค้าหลากหลายและรับประทานอาหารทะเลขึ้นชื่อ”

องค์ประกอบที่ 9 ประกอบด้วย 2 รูปแบบ คือ 1) เข้าร่วมชม และเชียร์กีฬาที่ทางจังหวัดจัดขึ้น เช่น ชมการแข่งขันเจ็ทสกี การแข่งขันกรีฑา การแข่งขันตะกร้อ หรือการแข่งขันกีฬาประจำปี และ 2) ติดต่อธุรกิจการค้าในย่านตัวเมือง หรือแหล่งการค้า ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ติดต่อธุรกิจและร่วมเชียร์กีฬาอย่างสร้างสรรค์”

องค์ประกอบที่ 10 ประกอบด้วย 2 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) พักโฮมสเตย์เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตของคนในชุมชน 2) ปั่นจักรยานชมธรรมชาติ และความเป็นอยู่ของคนภายในชุมชน ณ ตำบลคลองน้อย และตำบลบางชนะ ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “พักโฮมสเตย์ ปั่นจักรยานชมธรรมชาติ”

องค์ประกอบที่ 11 ประกอบด้วย 3 รูปแบบซึ่งประกอบไปด้วย 1) เดินเที่ยวชม ซื้อสินค้า และซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดศาลเจ้า 2) เที่ยวชม และศึกษาระบบนิเวศบึงขุนทะเล 3) ประชุมและสัมมนาทางวิชาการ ณ โรงแรมหรือ มหาวิทยาลัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “พักผ่อนริมบึง และเดินชิมอาหารอร่อยตลาดศาลเจ้า”

การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการท่องเที่ยวในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเบื้องต้นทำให้ได้รูปแบบการท่องเที่ยว 11 องค์ประกอบด้วยกัน แต่เมื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้ง 11 องค์ประกอบที่เกิดขึ้นดังกล่าว ทำให้เหลือรูปแบบการท่องเที่ยว 5 องค์ประกอบเท่านั้นที่ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach' Alpha) อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ ได้แก่ 1) มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีค่า Cronbach' Alpha เท่ากับ 0.81 2) ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี มีค่า Cronbach' Alpha เท่ากับ 0.77 3) ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี 0.70 4) ชมทิวทัศน์คลองร้อยสาย มีค่า Cronbach' Alpha เท่ากับ 0.76 5) สุขภาพ และความงามที่สร้างได้ มีค่า Cronbach' Alpha เท่ากับ 0.69

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่า

นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยการเดินทางท่องเที่ยวใน อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี เป็นไปตามที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.03 รองลงมารู้สึกประทับใจในการเดินทางเที่ยว อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ย 3.93 ส่วนอันดับที่สาม คือมีความรู้สึกชื่นชอบในการเดินทางท่องเที่ยว อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ย 3.80 และมีความสุขเมื่อได้เดินทางท่องเที่ยว ใน อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ย 3.68 เป็นอันดับสุดท้าย

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ระดับการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การบอกต่อของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการบอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวใน อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี แก่เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก มีค่าเฉลี่ย 4.02 และการบอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ใน อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี ผ่านสังคม

ออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย 3.81 อยู่ในระดับมาก ด้านไม่กล่าวถึงการเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้อีกเลย อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.11

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 การเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับน้อย พิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า การกลับมาท่องเที่ยวอีกแน่นอน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.24 การไม่กลับมาท่องเที่ยวอีกต่อไปอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.95 และอันดับสุดท้าย คือการไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 1.51

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 5 อิทธิพลของรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจ ระดับการบอกต่อ และระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยสามารถทำการสรุปผลการวิจัยตามสมมติฐานของการศึกษาได้ดังนี้

ผลการศึกษาตามสมมติฐานข้อที่ 1 รูปแบบการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่าคงที่ (B) เท่ากับ 3.01 หน่วย มีค่า t = 22.76 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

1. รูปแบบการท่องเที่ยว มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีค่า B เท่ากับ 0.10 มีค่า t เท่ากับ 3.03 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
2. รูปแบบการท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี มีค่า B เท่ากับ 0.08 มีค่า t เท่ากับ 2.16 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
3. รูปแบบการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีค่า B เท่ากับ 0.06 มีค่า t เท่ากับ 1.59 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.11 ซึ่งมากกว่า 0.05
4. รูปแบบการท่องเที่ยว ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย มีค่า B เท่ากับ 0.12 มีค่า t เท่ากับ 3.71 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
5. รูปแบบการท่องเที่ยว สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ มีค่า B เท่ากับ -0.07 มีค่า t เท่ากับ -2.24 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

ดังนั้นรูปแบบการท่องเที่ยว 4 รูปแบบ ได้แก่ 1. มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจ 2. ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี 3. ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย 4. สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แต่รูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการศึกษาตามสมมติฐานข้อที่ 2 รูปแบบการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อระดับการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่าคงที่ (B) เท่ากับ 3.18 หน่วย มีค่า t = 21.30 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

1. รูปแบบการท่องเที่ยว มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีค่า B เท่ากับ -0.06 มีค่า t เท่ากับ -1.63 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.10 ซึ่งมากกว่า 0.05
2. รูปแบบการท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี มีค่า B เท่ากับ 0.00 มีค่า t เท่ากับ 0.02 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.98 ซึ่งมากกว่า 0.05
3. รูปแบบการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีค่า B เท่ากับ 0.11 มีค่า t เท่ากับ 2.44 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
4. รูปแบบการท่องเที่ยว ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย มีค่า B เท่ากับ 0.06 มีค่า t เท่ากับ 1.48 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.14 ซึ่งมากกว่า 0.05
5. รูปแบบการท่องเที่ยว สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ มีค่า B เท่ากับ -0.04 มีค่า t เท่ากับ -1.20 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.23 ซึ่งมากกว่า 0.05

สรุปได้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยว 1 รูปแบบ เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี นั่นก็คือรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวมนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย และสุขภาพ ความงามที่สร้างได้ ไม่มีอิทธิพลต่อการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการศึกษาตามสมมติฐานข้อที่ 3 รูปแบบการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พบว่าผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่าคงที่ (B) เท่ากับ 2.50 หน่วย มีค่า t = 20.88 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

1. รูปแบบการท่องเที่ยว มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีค่า B เท่ากับ -0.07 มีค่า t เท่ากับ -2.38 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.02 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
2. รูปแบบการท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี มีค่า B เท่ากับ 0.07 มีค่า t เท่ากับ 1.96 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.06 ซึ่งมากกว่า 0.05
3. รูปแบบการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีค่า B เท่ากับ 0.07 มีค่า t เท่ากับ 2.01 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
4. รูปแบบการท่องเที่ยว ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย มีค่า B เท่ากับ -0.02 มีค่า t เท่ากับ -0.66 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.51 ซึ่งมากกว่า 0.05
5. รูปแบบการท่องเที่ยว สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ มีค่า B เท่ากับ 0.00 มีค่า t เท่ากับ 0.08 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.93 ซึ่งมากกว่า 0.05

ดังนั้นรูปแบบการท่องเที่ยว 2 รูปแบบ ได้แก่ มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง และท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี ชมหิ้งห้อยคลองร้อยสาย และการท่องเที่ยวสุขภาพและความงามที่สร้างได้ ไม่มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยว ของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานีในมุมมองของนักท่องเที่ยว ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว ระดับความพึงพอใจ ระดับการบอกต่อ และการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีประเด็นต่างๆที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการท่องเที่ยวในเบื้องต้นทำให้ได้รูปแบบการท่องเที่ยว 11 องค์ประกอบด้วยกัน แต่เมื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้ง 11 องค์ประกอบที่เกิดขึ้นดังกล่าว ทำให้เหลือรูปแบบการท่องเที่ยว 5 องค์ประกอบเท่านั้นที่ค่า Cronbach' Alpha อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ ประกอบด้วยรูปแบบการท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ 1 มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ชมการแสดงมโนราห์ หนึ่งตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรี, เยี่ยมชมและกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์, แวะชม และซื้อสินค้าทางการเกษตร สินค้า OTOP ของชุมชน, ชม และเก็บผัก ผลไม้ในสวนเศรษฐกิจพอเพียง, ศึกษาประวัติศาสตร์, ชื่นชมความสวยงามของนกกานาชนิด และตกปลาริมเขื่อนแม่น้ำตาปี ในรูปแบบที่หนึ่งจะเป็นการผสมผสานรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายเข้าด้วยกัน ตามความนิยมของนักท่องเที่ยวโดยจะเห็นได้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นนี้เป็นการแสวงหาความพอดี พอเพียง และความสมดุลทางธรรมะกับการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายซึ่งจะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีความต้องการศึกษาธรรมะ และชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณา ทองบุญยัง (2556) ศึกษาเรื่องรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านบาก ตำบลบ้านบากอำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร พบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของชุมชนบ้านบาก คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบไป-กลับ เพื่อศึกษาธรรมชาติ วัฒนธรรมชนเผ่า และร่องรอยประวัติศาสตร์การต่อสู้ของชุมชน ซึ่งก็สอดคล้องกับ มนัส ศุภลักษณ์ (2544) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในกิจกรรมธุรกิจท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านโป่ง ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รูปแบบการจัดบริการนำเที่ยว สามารถจัดรูปแบบการนำเที่ยวเป็น 4 แบบ ซึ่งแต่ละแบบมีการจัดด้วยองค์ประกอบของการเที่ยวชมป่าอนุรักษ์ วัดคอยแทนพระผาหลวง ชมแปลงไม้ตัดดอก ไร่สวนผสมแปลงสมุนไพร และสวนผลไม้

รูปแบบที่ 2 ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ชมการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดิน และในกระชัง, ทดลองการตกกุ้งแม่น้ำ, ศึกษาระบบนิเวศป่าชาย

เลน ณ ตำบลบางชนะ, ชมปลาเสือพ่นน้ำ ณ ชุมชนคลองน้อย, ศึกษาธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนา และส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร สำหรับการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษาถึงธรรมชาติที่อยู่ในใจกลางเมือง ในเส้นทางที่ไม่ไกลกันมาก โดยใช้เวลาแค่ 1-2 วันก็สามารถท่องเที่ยว และสัมผัสกับธรรมชาติได้อย่างอิมเมจ ซึ่งสอดคล้องกับ วิชาชั้นที่ ผ่องศรี และสมพงษ์ ังไชย (2550) ศึกษาเรื่องการสร้างสรรค์รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการพื้นที่ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี ผลการศึกษาดังกล่าวอธิบายว่า อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี มีศักยภาพในการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละหมู่บ้านพบว่า บ้านชะยอมได้รูปแบบการท่องเที่ยวเกษตรผสมผสานในหลักการเกษตรทฤษฎีใหม่ บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพราะมีการทำนาข้าว และการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ หมู่บ้านเวินบึกได้รูปแบบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นหลัก เพราะอยู่ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ และปากแม่น้ำมูลซึ่งไหลมาบรรจบกับแม่น้ำโขง รวมถึงสอดคล้องกับ วีระศักดิ์ กราปัญญา (2554) ทำการศึกษาถึงรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ป่าชุมชนบ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพุด ตำบลเขาทอง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่าป่าชุมชน บ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพุด มีศักยภาพเหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รูปแบบที่ 3 ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ชมและศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี, ชม และศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง, กราบเทพเจ้า และชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้า, ศึกษาดูงาน และท่องเที่ยวในแหล่งต่างๆ เช่น ชุมชนขุนทะเล ชุมชนบางไผ่ โดยการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้เน้นไปที่การศึกษาดูงาน และการศึกษาวิถีชีวิตซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองเป็นอย่างมาก เพราะนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และต้องการบรรยากาศแบบชนบทดั้งเดิม ที่มีความสงบ และมีความเป็นมิตรไมตรี ซึ่งสอดคล้องกับพัชชาพลอย สุทธิชูวงศ์ (2552) ศึกษาเรื่องรูปแบบ และกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนบนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยชุมชนมีส่วนร่วม กรณีศึกษา: หมู่บ้านดอนม่วง ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก พบว่ากิจกรรม และรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนมีทั้งภูมิปัญญาชาวบ้าน พิธีกรรมที่น่าสนใจหลากหลาย

รูปแบบที่ 4 ชมหิ้งห้อยคลองร้อยสาย ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ ล่องเรือชมหิ้งห้อย, ล่องเรือชมป่าโกงกาง, ล่องเรือชมธรรมชาติริมฝั่งคลอง ชุมชนคลองร้อยสาย ผลการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวที่สี่เป็นการล่องเรือเพื่อศึกษาธรรมชาติริมฝั่งคลอง ที่มีความหลากหลายทั้งพืชพรรณ สัตว์นานาชนิด เช่น หิ้งห้อย นก ตะกวด กระรอก ที่อาศัยอยู่บริเวณริมฝั่งคลองที่มีความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเช่าเรือนำเที่ยวที่จุดให้บริการที่ทางจังหวัดจัดขึ้นได้ โดยจะมีให้บริการทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน อย่างไรก็ตามผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับ เปรมปรีดา ทองลา (2557) ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบนพื้นฐานวิถีชีวิตชุมชนริมน้ำจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี พบว่า การท่องเที่ยวชุมชนริมน้ำจันทบุรี เป็นการศึกษา

วิถีทางภูมิทัศน์วัฒนธรรมของพื้นที่ชุมชนริมน้ำจันทบูร ซึ่งมีวิถีชีวิตแบบชุมชนริมแม่น้ำ แต่ปัจจุบัน การพึ่งพาระบบทางธรรมชาติบริเวณริมสองฝั่งคลองนับวันยิ่งได้รับความนิยมน้อยลง

รูปแบบที่ 5 สุขภาพ และความงามที่สร้างได้ ประกอบด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว คือ เข้าสถานเสริมความงาม, ทำสปาบำบัด นวดแผนไทย ออบสมุนไพร, เข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และความงามเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เพราะการหันมาให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพให้ห่างไกลจากความเจ็บป่วยนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง สถานพยาบาลต่างๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงจัดให้มีการให้บริการอย่างครบวงจรมากขึ้น ทั้งการรักษาพยาบาล และให้บริการการแพทย์ทางเลือกในรูปแบบต่างๆ เช่น การทำศัลยกรรม ซึ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีบุคคลเดินทางมาเพื่อทำศัลยกรรมตกแต่ง รวมถึงเดินทางมาเพื่อเข้าสถานเสริมความงาม และแพทย์แผนไทยไม่ว่าจะเป็นการนวด ออบสมุนไพร และทำสปา โดยได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ ศิราภรณ์ ภิญโญชูโต (2549) ทำการศึกษาถึงรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่นและชุมชนบ้านช่วงบุก ตำบลห้วยไร่ อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดแพร่ พบว่า ชุมชนบ้านช่วงบุก มีสภาพ และศักยภาพที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทั้งสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา และภูมิรู้ด้านสมุนไพร รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เกิดจากความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่น และชุมชน จัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้จากศูนย์เรียนรู้แพทย์แผนไทย กิจกรรมการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ

ในส่วนของการศึกษาระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการเดินทางท่องเที่ยวที่เป็นไปตามที่คาดหวัง ด้านรู้สึกประทับใจ ด้านความรู้สึกรื่นเริง ด้านมีความสุขเมื่อได้เดินทางท่องเที่ยว ใน อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจยา คำพรรณ (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยว ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่นิยมมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการท่องเที่ยว ในจังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับทัศนัวรรณ วิพุกขมานนท์ (2545) ได้ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของผู้เยี่ยมเยือน พบว่าผู้เยี่ยมเยือนได้รับความพึงพอใจจากการท่องเที่ยวในระดับมาก รวมถึงสอดคล้องกับ พัชรา ลากลือชัย (2546) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และตลาดน้ำท่าคา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาพรรณ นุชพันธ์ (2548) ได้ศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับการบอกต่อของนักท่องเที่ยว เมื่อมาท่องเที่ยวใน อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การบอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวใน อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี แก่เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก และบอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ใน อำเภอเมือง

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผ่านสังคมออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ ทิพวรรณ แพทย์รักษ์ (2549) ศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรม และแนวโน้มพฤติกรรมท่องเที่ยวโบราณสถานของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ณ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรม การกลับมาท่องเที่ยวโบราณสถาน พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทย และต่างชาติส่วนใหญ่จะบอกต่อกับบุคคลอื่นให้มาท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับพีรภานต์ ศิริรักษ์ (ม.ป.ป) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่าการแนะนำให้บุคคลรู้จักมาท่องเที่ยว อยู่ในระดับแนะนำบุคคลที่รู้จักมาท่องเที่ยวอย่างแน่นอน

ด้านการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี นักท่องเที่ยวจะกลับมาท่องเที่ยวอีกแน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับ สมภรณ์ คงเจริญกาย (2548) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าผู้เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่จะกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอีกครั้ง รวมถึงยังสอดคล้องกับ พุฒิพงศ์ เปานิล (2546) ศึกษาพฤติกรรม และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิของผู้เยี่ยมเยือน พบว่า ผู้เยี่ยมเยือนต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิอีกในครั้งต่อไปมีจำนวนค่อนข้างมากคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 95.50 สำหรับผู้เยี่ยมเยือนที่ไม่ต้องการกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดชัยภูมิ อีกมีจำนวนไม่มากนัก คือมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 4.50 อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดและหลักการของ คอตเลอร์ (Kotler, 2003), เลิฟล็อกและไรท์ (Lovelock&Wright,1999) สามารถอธิบายได้ว่าหลังจากผู้บริโภคเกิดประสบการณ์ในการใช้สินค้าหรือบริการนั้นแล้วจะทำการประเมินเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังกับความรูสึกที่ได้รับจริง ออกมาเป็นระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค ซึ่งระดับความพึงพอใจก็จะส่งผลต่อแนวโน้มการในการซื้อซ้ำ และการบอกต่อปากต่อปาก จนก่อให้เกิดความจงรักภักดีต่อองค์กร

ในด้านของการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อ ระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่ารูปแบบการท่องเที่ยว 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจ 2) ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี 3) ชม หิ่งห้อยคลองร้อยสาย 4) สุขภาพ ความงามที่สร้างได้ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี การศึกษาดังกล่าวทำให้ทราบถึงความชัดเจนของรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อความพึงพอใจ ทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวสามารถกำหนดขอบเขตในการพัฒนา และส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวได้อย่างมีทิศทาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจยา คำพรรณ (2546) ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยว ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว และมีความประทับใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แต่สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวชมชนลุ่มน้ำตาปีพบว่านักท่องเที่ยวไม่เกิดความพึงพอใจเมื่อเดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งจากการสำรวจพื้นที่พบว่า การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังคงมีความลำบากเล็กน้อย เนื่องจากเรือที่ให้บริการนักท่องเที่ยวมีอยู่น้อย และความพร้อมของเรือที่ให้บริการยังไม่เต็มที่ ซึ่งเรือบางลำมีอายุการใช้งานนานหลายปี รวมถึงการมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เน้นความเรียบง่าย และไม่หรูหราซึ่งอาจจะส่งผลให้นักท่องเที่ยวบางกลุ่มยังไม่เกิดความพึงพอใจเท่าที่ควร

สำหรับประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อระดับการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปได้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยว 1 รูปแบบเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี นั่นก็คือรูปแบบการท่องเที่ยวชมชนลุ่มน้ำตาปี ซึ่งการท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการบอกต่อมากที่สุด ดังนั้นการเข้าไปพัฒนาการท่องเที่ยวชมชนลุ่มน้ำตาปีให้เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เหมาะสมต่อการรองรับนักท่องเที่ยวนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ถูกกล่าวขานออกไปยังบุคคลอื่น ในทางตรงกันข้าม หากการท่องเที่ยวชมชนลุ่มน้ำตาปี ไม่ได้มีการพัฒนา หรือยังมีข้อบกพร่องที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เกิดความรู้สึกชื่นชอบก็จะมี การบอกต่อออกไปสู่นักท่องเที่ยวท่านในแ่งมุมที่ไม่ดีเช่นกัน รวมถึงด้านรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อระดับการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่ารูปแบบการท่องเที่ยว 2 รูปแบบ ได้แก่ มนเสน่ห์ธรรมชาติ เศรษฐกิจพอเพียง และท่องเที่ยวชมชนลุ่มน้ำตาปี มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เห็นได้จากสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทำให้การท่องเที่ยวอยู่ในสภาวะที่ซบเซา ดังนั้นหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดจึงควรสร้างกลยุทธ์ที่ใช้ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะรูปแบบการท่องเที่ยวมนเสน่ห์ธรรมชาติ เศรษฐกิจพอเพียง และท่องเที่ยวชมชนลุ่มน้ำตาปี ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นรูปแบบที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการกำหนดส่วนประสมทางการตลาดอย่างมีความชัดเจน สอดคล้องไปกับการวางแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสมจะช่วยให้สถานการณ์การท่องเที่ยวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะที่คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อการนำผลการศึกษาไปใช้ และข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ด้านรูปแบบการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีระดับการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่อไปนี้อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ร่วมทำบุญในประเพณีถือศีลกินเจ, เข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก, ศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง, กราบเทพเจ้า ชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้าไฮหล่า หรือศาลเจ้าฮกเกี้ยน, ศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ณ ตำบลบางชนะ, ชม และทดลองการตกกุ้งแม่น้ำ, ชม และเก็บผัก ผลไม้ในสวนเศรษฐกิจพอเพียง ต.คลองน้อย ต.บางโพธิ์ และทำสปาบำบัด นวดแผนไทย อบสมุนไพร ดังนั้นหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนควรที่จะเพิ่มช่องทางการกระจายข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยว และรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวให้มากขึ้น รวมถึงควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการท่องเที่ยวให้มีรูปแบบที่ทันสมัยสอดคล้องกับการท่องเที่ยวแต่ละรูปแบบอย่างเฉพาะ เช่น ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารจุดขึ้น-ลง เรือที่ให้บริการนักท่องเที่ยวไปเที่ยวชมวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง อย่างชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ทราบข้อมูลในจุดนี้

2. ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการท่องเที่ยว 5 รูปแบบเท่านั้นที่มีค่าความเชื่อมั่นที่สามารถยอมรับได้ ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสำนักงานการท่องเที่ยว บริษัททัวร์ หรือองค์การการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น สามารถใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแผนพัฒนา และกำหนดตำแหน่งทางการตลาดได้อย่างมีขอบเขต และมุ่งเป้าหมายไปยังแต่ละแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการในส่วนของการสร้างจุดเด่นให้กับแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภค การปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เกิดความสวยงาม ทันสมัย และสะอาด การสร้างเส้นทางที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างไม่ยุ่งยาก รวมถึงการทำการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จัก ด้วยการลงนิตยสารการท่องเที่ยว เช่น คู่มือท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Tourism Community Suratthani) หรือนิตยสารอื่นๆ เช่น @Surat, Check in Surat magazine รวมถึงการจัดโปรโมชั่นชักชวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการบอกต่อกันปากต่อปากอย่างกว้างขวางมากขึ้น เป็นต้น

3. ด้านความพึงพอใจ การศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการท่องเที่ยวเป็นไปตามที่คาดหวัง ด้านรู้สึกประทับใจ ด้านความรู้สึกชื่นชอบ ด้านมีความสุขเมื่อเดินทางท่องเที่ยว และในส่วนของศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อความพึงพอใจพบว่ารูปแบบการท่องเที่ยว 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) มนเสน่ห์ธรรมชาติและชีวิตเศรษฐกิจ 2) ธรรมชาติที่ลงตัวกลางเมืองคนดี 3) ชมหิ่งห้อยคลองร้อยสาย 4) สุขภาพ ความงาม ที่สร้างได้ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลที่เกิดขึ้นดังกล่าวอาจเป็นเพราะการท่องเที่ยว 4 รูปแบบนี้สามารถตอบโจทย์ความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีไม่จะเป็นการศึกษาธรรมชาติ การท่องเที่ยวแบบเศรษฐกิจพอเพียง ชมธรรมชาติ การท่องเที่ยวเพื่อการรักษาสุขภาพ ตามความนิยมของคนในปัจจุบันที่ต้องการหนีความวุ่นวายในเมืองใหญ่เข้าหาความเป็นส่วนตัวอย่างเรียบง่าย แต่ไม่เคยละเลยในเรื่องของการดูแลสุขภาพ ดังนั้นหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวไม่ควรที่จะหยุดพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าว แต่ในทางกลับกันควรมีการสร้างระบบการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกๆรูปแบบที่ยังไม่มีความพร้อม ดังจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปีนั้นนักท่องเที่ยวไม่เกิดความพึงพอใจเท่าที่ควรเมื่อเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งเหตุผลที่อาจทำให้นักท่องเที่ยวไม่เกิดความพึงพอใจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมบริเวณลำน้ำที่ไม่สะอาด และมีขยะบ้างในบางจุด หรือการให้บริการเรือโดยสารที่ไม่มีกรบอกถึงจุด ขึ้น-ลง เรืออย่างชัดเจน ซึ่งในส่วนนี้ควรพัฒนาให้มีความพร้อม มีความสะดวกสบาย และมีสิ่งดึงดูดใจด้านต่างๆที่เพียงพอ อาทิเช่น การพัฒนาสภาพแวดล้อมตลอดลำน้ำให้สะอาด การนำเรือที่ให้บริการนำเที่ยวมาปรับปรุงโฉมใหม่ให้มีสีสันทันสมัย มีความแข็งแรง และบอกจุดขึ้นลงเรือที่ชัดเจน รวมถึงการเพิ่มกิจกรรมนันทนาการให้หลากหลายพอที่จะทำให้ นักท่องเที่ยวเกิดความสุข และความพึงพอใจมากยิ่งขึ้นเมื่อได้ไปเยือน

4. การบอกต่อ ผลการศึกษาพบว่า การบอกต่อของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งการบอกต่อแก่เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก และการบอกต่อผ่านสังคมออนไลน์ ดังนั้นธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีการดำเนินกิจการด้านการท่องเที่ยวทุกรูปแบบควรเน้นการสร้างคุณภาพของสินค้าและบริการ เช่น การบูรณะซ่อมแซมอุปกรณ์ของเด็กเล่น ณ บริเวณเกาะลำพู ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งาน

ได้ทั้งหมด รวมถึงการสร้างความพร้อมของสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ถนน การจราจร และการให้บริการของรถโดยสาร ให้นักท่องเที่ยวได้รับในสิ่งที่ดีที่สุดในการเลือกมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมถึงการนำเสนอการท่องเที่ยวในแต่ละด้านให้มีความหลากหลาย และสร้างความแตกต่างให้โดดเด่นกว่าการท่องเที่ยวของแหล่งอื่นๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้นำสิ่งที่ได้พบเจอเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ใน อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปบอกต่อในแง่มุมที่ดีแก่บุคคลอื่นต่อไป

ในประเด็นของการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการบอกต่อ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ใน อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี 1 รูปแบบเท่านั้นที่มีผลต่อการบอกต่อ ซึ่งอาจด้วยเหตุผลจากการทำการตลาดเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างแพร่หลาย และบ่อยครั้ง ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถพบเห็นได้อย่างง่ายจากแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ตลาดน้ำบ้านดอน หรือการออกบูชในงานกาชาด งานพุดแพร่ หรืองานจัดแสดงสินค้า ณ ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำให้รูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปีมีอิทธิพลต่อการบอกต่อมากที่สุด ซึ่งผลดังกล่าวทำให้เห็นว่าแผนการตลาด ด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงและบ่อยครั้ง ย่อมส่งผลดีให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ ได้มีการบอกต่อ นำไปสู่การรู้จัก การสนใจที่จะศึกษาข้อมูล และเกิดความต้องการที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนั้นทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรนำประเด็นการศึกษาในส่วนนี้ไปใช้เพื่อปรับกลยุทธ์การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้มีความโดดเด่น มีข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอ ครอบคลุมทุกๆ พื้นที่ และเน้นในส่วนของการบอกต่อในการทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของตนเองได้เกิดการบอกต่ออย่างกว้างขวางมากขึ้น

5. การเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการท่องเที่ยว 2 รูปแบบ อันได้แก่ 1) มนเสน่ห์ธรรมชาติ และชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง 2) ท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปี มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยว ผลจากการศึกษาดังกล่าวพบว่าการท่องเที่ยวมนเสน่ห์ธรรมชาติ และชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง อันประกอบด้วยรูปแบบการท่องเที่ยวย่อยๆ ได้แก่ ชมการแสดงมโนราห์ หนังสระลุง มหรสพ การแสดงดนตรี, เยี่ยมชมและกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์, แวะชม และซื้อสินค้าทางการเกษตร สินค้า OTOP ของชุมชน, ชม และเก็บผัก ผลไม้ในสวนเศรษฐกิจพอเพียง, ศึกษาประวัติศาสตร์, ชื่นชมความสวยงามของนกนานาชนิด และตกปลาริมเขื่อนแม่น้ำตาปี มีความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงกิจกรรมนันทนาการทำให้สามารถสร้างความดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวให้ต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต รวมถึงรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนลุ่มน้ำตาปียังคงมีหลายๆ จุดของแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการที่จะเดินทางกลับมาสัมผัสอีกครั้ง อาจด้วยความเป็นมิตรของคนในชุมชน การเข้าถึงวิถีชีวิตที่เรียบง่ายอย่างแท้จริง แม้คนบางกลุ่มอาจจะมองว่าขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่หรูหราก็ตาม ดังนั้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ นำไปเป็นต้นแบบในการพัฒนา และสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและโดดเด่น เพื่อที่จะนำไปสู่การดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวซ้ำได้ด้วยเช่นกัน แต่สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ล่งตัวกลางเมืองคนดี ชมหิ้งห้อยคลองร้อยสาย และสุขภาพความงามที่สร้างได้ ยังไม่มีผลต่อการเดินทางกลับมา

ท่องเที่ยวในอนาคต อาจจะเป็นเพราะกิจกรรมการท่องเที่ยวยังไม่ดึงดูดใจมากพอ ซึ่งคนในชุมชน และผู้นำชุมชนของพื้นที่ดังกล่าวที่แหล่งท่องเที่ยวข้างต้นตั้งอยู่ ควรดำเนินการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด เช่น การสร้างจุดสนใจใหม่ในแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สะดวก และรวดเร็ว การปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ การจัดตกแต่งบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นความแตกต่างตามไลฟ์สไตล์ของนักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างระบบสาธารณูปโภคที่ทันสมัย และเข้ากับพื้นที่นั้นๆ เพื่อนำไปสู่การดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ได้โดยเร็ว จนทำให้เกิดการท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต และเพื่อฟื้นฟูระบบการท่องเที่ยวให้คึกคักตลอดไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ด้านการเดินทางท่องเที่ยวในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งพบว่าการกลับมาท่องเที่ยวอีกแน่นอนอยู่ในระดับมากที่สุด แต่นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งยังมีความลังเลอยู่ในด้านไม่แน่ใจ และไม่กลับมาท่องเที่ยว ทำให้การท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวโดยรวมจากการศึกษาในครั้งนี้อยู่ในระดับน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่านักท่องเที่ยวยังเกิดความสับสนในบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ยังไม่ดึงดูดใจ เส้นทางคมนาคมขนส่งยังไม่สะดวกสบาย แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ ผู้คนในท้องถิ่นขาดความเป็นมิตรไมตรี กิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการมีน้อย หรือที่พักแรมไม่ได้มาตรฐาน เป็นต้น ซึ่งองค์กรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนหรือผู้ที่สนใจ ควรให้ความสำคัญในส่วนนี้เพื่อศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวเกิดความลังเล และไม่มั่นใจที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. การศึกษาครั้งนี้เกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยว ของพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานีเท่านั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ หรือศึกษาลงรายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละอำเภอ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นของในแต่ละอำเภอ เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆทุกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อนำไปสู่การวางแผนเป้าหมายของตำแหน่งทางการตลาดในแต่ละพื้นที่ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

3. การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทย สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปผู้ศึกษาควรศึกษาข้อมูลจากนักท่องเที่ยวต่างชาติร่วมด้วย เพื่อให้ทราบข้อมูล การทำกิจกรรมการท่องเที่ยว ความพึงพอใจ การบอกต่อ และแนวโน้มการกลับมาท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มพูนศักยภาพทางการท่องเที่ยวให้กับจังหวัดได้ถูกต้องเหมาะสม และตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2556). *ท่องเที่ยวไทยได้อย่างเสียอย่าง. วารสารการท่องเที่ยว*, หน้า 4-5
- กรอบแก้ว ชัยเดชสุริยะ. (2546). *การจัดการทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วมของบ้านทุ่งสง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากร)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กองวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *อุตสาหกรรมท่องเที่ยว : ม.ป.ท การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2533). ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ _____ . (2535). รายงานประจำปี 2535 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.*
- _____. (2542). *คู่มือพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- กลุ่มงานสถิติสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2554). *สถิตินักท่องเที่ยว อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานีปี 2546-2550. ค้นเมื่อ 5 กันยายน 2556, จาก <http://suratts.com/surat/index.php?topic=29.0>*
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549). *หลักสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมสารจำกัด.*
- จันทร์เพ็ญ ตูเทศานันท์. (2542). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินงานของสถานธนาถุ บาลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- จารีรัตน์ ดาวสวย. (2555). *การเปรียบเทียบทัศนคติ และความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว และพฤติกรรมการท่องเที่ยวในพัทยากับหัวหน้าของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วารสารการบริการและการท่องเที่ยว, ปีที่ 7 ฉบับที่ 2, (กรกฎาคม – ธันวาคม)*
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2543). *จิตวิทยาการบริการ (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- ฉันทซ์ วรรณถนอม. (2552). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์. (2542). การวางแผนและพัฒนาตลาดท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- _____. (2544). *การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ชลธร ทิพย์สุวรรณ. (2548). *การศึกษาวิเคราะห์เพื่อจัดสร้างรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน: กรณีศึกษาหมู่บ้านม้งผานกกก ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.*
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ และคณะ. (2544). *รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตลุ่มน้ำวาง. รายงานวิจัย เชียงใหม่ : โครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมบ้านสวนนนทรี.*

- คลใจ มณีงาม. (2550). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป. พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ เดโชชัย ดวงพัตรา. (2555). *การสำรวจความเตรียมพร้อมในการรับมือกับการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของธุรกิจซอฟต์แวร์ในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เดชา ไต้สูงเนิน. (2543). *การบริหารจัดการท่องเที่ยวเกษตร กรณีศึกษาบ้านม่วงคำ ตำบลโป่งแยกอำเภอมะริม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทวีศักดิ์ ทิพยมหิงษ์. (2544). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทาง ไปท่องเที่ยว จังหวัดชลบุรี และจังหวัดฉะเชิงเทรา*. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย.
- ทัศนวรรณ วิบุรุษมานนท์. (2545). *พฤติกรรมการท่องเที่ยวและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของผู้มาเยือน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เทพพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. (2540). *พฤติกรรมองค์กร (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ธนาภฤต สังข์เฉย. (2550). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ*. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ : วี. อินเตอร์ พรินท์.
- ธิดารัตน์ ศิริ. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- นภาพร กลิ่นน้ำหอม และอนุชิตา อ้วนสกุล. (2552). *แนวทางการพัฒนาสินค้าที่ระลึกของอำเภพระนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ และการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พะเยา.
- นัฐพร เกิดกลาง. (2553). *พฤติกรรมการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย*. วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, ฉบับที่ 2, หน้า 78-92.
- นิคม จารุมณี. (2536). *การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นิตา ชัชกุล. (2555). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่9)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.

- _____ . (2548). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: พี.ซี.บุ๊ก สแตนดาร์ด.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2549). *การพัฒนาและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด
- _____ . (2555). *การจัดการด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. นนทบุรี: หจก. เฟรนด์ ข้าหลวง พรินตติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- _____ . (2555). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยว*. นนทบุรี: หจก. เฟรนด์ข้าหลวง พรินตติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- ปวีณา ทองบุญยัง. (2556). *รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านบาก ตำบลบ้านบากอำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร*. *วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่*, ปีที่ 5 ฉบับที่ 4, (มีนาคม-เมษายน)
- ปานจิต บุรณสมภพ. (2548). *ความพึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการของสำนักทะเบียนและประมวลผล*. *ปริญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน*.
- ปารณีย์ ศรีสวัสดิ์. (2556). *การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสุราษฎร์ธานี: การวิจัยฐานทรัพยากรเกษตรสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน*. ค้นเมื่อ 6 กันยายน 2556, จาก <http://vcharkarn.com/varticle/38927>
- ผกาวรรณ นุชพันธ์. (2548). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม*. *วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- พิชาย รัตนดิถล ฅ ภูเก็ต. (2537). *แนวความคิดและการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในงานบริการสาธารณสุข*. *วารสารหมออนามัย*, ปีที่ 23 ฉบับที่ 3, หน้า 149-154
- พงศ์ธร ลายพรหม. (2556). *การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน: กรณีศึกษา ต.ท่าเสม็ด อ.ชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช*. *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 29*. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- พงษ์พจน์ ประสงค์สิน. (2553). *รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในทัศนะของประชาชน: กรณีศึกษาหาดวัดใต้ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี*. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพรรณ*, ปีที่ 5 ฉบับที่ 2, (กรกฎาคม-กันยายน)
- พีชชาพลอย สุทธิชูวงศ์. (2552). *รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนบนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยชุมชนมีส่วนร่วม*. *กรณีศึกษา หมู่บ้านดอนม่วง ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก*. *วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการบริการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, กรุงเทพฯ*.
- พีรกันต์ ศิริรักษ์. (ม.ป.ป). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต*. *วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ*.
- พุดพิงค์ เปานิลา. (2546). *การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิของผู้เยี่ยมชม*. *วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง,*

- กรุงเทพฯ.
- ไพบูลย์ เจริญพานิช. (2539). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการตามโครงการโรงพักของเรว*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกริก.
- มนัส ศุภลักษณ์. (2544). *การพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในกิจกรรมธุรกิจท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศชุมชนบ้านโป่ง ตำบลบ้านไผ่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- เมตตา เศวตলেখ . (2539). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการศึกษาเฉพาะกรณี สวนสัตว์ดุสิต*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รุจยา คำพรรณ. (2546). *ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยว ในจังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุจเรขา วิทยาอุทกกุล. (2553). *สถิติเบื้องต้น สำหรับการออกแบบสอบถาม*. ค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2556. <http://ruchareka.wordpress.com>
- รุ่ง กาญจนวิโรจน์. (2542). *ทรัพยากรการท่องเที่ยว. จุลสารการท่องเที่ยว, ปีที่ 18 ฉบับที่ 3, (กรกฎาคม-กันยายน)*
- ลายศรี หุ่นทะเลเสรี. (2534). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท
- ลำยอง ปลั่งกลาง และวันทนา เนาว์วัน. (2551). *ศักยภาพและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาชุมชนไทยมุสลิมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. รายงานการวิจัย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ลำยอง ปลั่งกลาง และวันทนา เนาว์วัน. (ม.ป.ป). *การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวชุมชน ตำบลบางกระสั้น อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วัฒนา สุนทรธัย. (2551). *เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการพัฒนาเกณฑ์การตัดสินใจชนิด 5 ระดับ*. *วารสารนักบริหาร*. ปีที่28 ฉบับที่ 3, หน้า 97-101.
- วันสาด ศรีสุวรรณ. (2553). *รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนลุ่มน้ำตาปี*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วิชานันท์ ผ่องศรี และสมพงษ์ ชงไชย. (2007). *การสร้างสรรครูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการพื้นที่ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี*. *วารสารสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์*, ปีที่5 ฉบับที่ 2, หน้า 164-170.
- วิสาชา อุเทนพะนันธุ์. (2546). *สภาพและแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาไทยคดีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- วีระศักดิ์ กราปัญญา. (2554). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ป่าชุมชนบ้านอ่าวท่าเลน-บ้านท่าพรุ ตำบลเขาทอง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์หลักสูตรเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต, แขนงวิชาการจัดการการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศรัญญา วรากุลวิทย์. (2546). *ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้า พรินต์ติ้ง.
- ศุภลักษณ์ อัครางกูร. (2555). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยว* (พิมพ์ครั้งที่ 7) .ของแก่น : โรงพิมพ์คลังนาวาวิทยา.
- ศิราภรณ์ ภิญโญชูโต. (2549). *รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่นและชุมชนบ้านช่วงบุก ตำบลห้วยไร่ อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ : อุดรดิตถ์.
- ศิริพร ตันติพลวินัย. (2538). *กลยุทธ์การสร้างคุณภาพการบริการ*. กรุงเทพฯ: คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์.(2540). *พฤติกรรมผู้บริโภคฉบับพื้นฐาน*.กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2550). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไซแน็กซ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญา ลักษิตานนท์, ศุภร เสรีรัตน์, และองอาจ ปทะวานิช . (2541). *กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด*. กรุงเทพฯ : ไดมอนด์ อิน บิสซิเนส เวิร์ล.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : ทำมาดี.
- สมชาติ กิจยรรยง. (2544) . *การพัฒนาทีมงานบริการ*. กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เน็ท.
- สมาภรณ์ คงเจริญกาย. (2548). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการบัณฑิตวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สายชล พุกขนันท์. (2549). *การพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนโดยชุมชนมีส่วนร่วม : กรณีศึกษา บ้านป่าข้าวหลาม ตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มวิชาการท่องเที่ยวบัณฑิตวิทยาลัย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สาลินี ภาวายน. (2540). *ขีดความสามารถทางสังคมของสวนสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษากรณีสวนลุมพินี*. วิทยานิพนธ์ สศ.ม.สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุพัตรา วิชัยประเสริฐกุล. (2545). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเกาะเกร็ดจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร มากแจ้ง. (2534). *หลักมัคคุเทศน์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

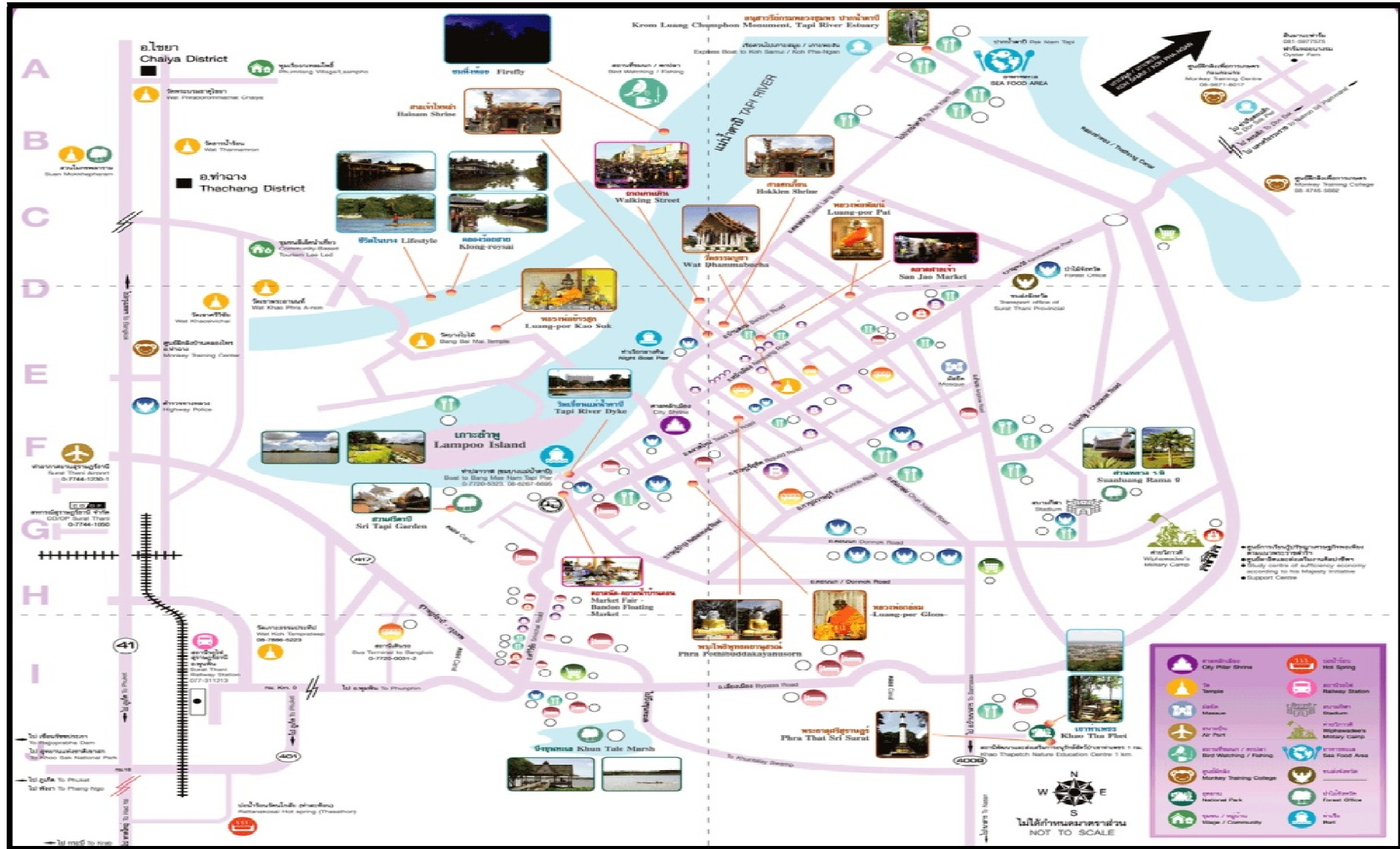
- สุรเชษฐ์ เชษฐุมาส และดรรรชนี เอ็มพันธ์. (2538). *สรุปย่อสำหรับผู้บริหาร แผนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติบริเวณสะพานหิน อำเภอภูฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์*.
กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวีร์ณัฐ โสภณศิริ. (2554). *การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: ที คิว พี จำกัด.
สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง. (ม.ป.ป.). *กระบวนการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง*.
- สำนักงานสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2553). *ข้อมูลที่น่าสนใจของจังหวัดสุราษฎร์ธานี*.
ค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2556.
http://surat.nso.go.th/nso/home/index.jsp?province_id=95
_____. (2550). *จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. ค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2556.
http://surat.nso.go.th/surat/data/Stt_rpt1.htm
- สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2555). *บรรยายสรุปจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2555*. ค้นเมื่อ
6 กันยายน 2556, จาก <http://www.gracezone.org/index.php/>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวิถีชีวิตภูมิปัญญาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- เสาวณิต ตั้งตระกูล. (2533). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดหัวหิน*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2546). *การบริหารการตลาด กลยุทธ์และยุทธวิธี*. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิรักษ์ ไวยกุล. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปู*. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อภิรักษ์ จันตะนี. (2550). *การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยทางธุรกิจ*. พระนครศรีอยุธยา:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อมร รักษาสัตย์. (2542). *บทบาทของผู้บังคับบัญชาในการส่งเสริมประสิทธิภาพของข้าราชการ*.
กรุงเทพฯ : สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- อารีย์ วรเวชธนกุล. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครปฐม*. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อิทธิพล โกมล. (2553). *รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา บ้านวังน้ำมอก จังหวัดหนองคาย*. หนองคาย : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม.
- Berkman, H.W., Lindquist, J.D.& Siegy, M.J. (1996). *Consumer Behavior*. NTC business books. Illinois
- Goldberg, Davidson. (1997). *Conservation and Agriculture*. New York: Prentice Hall.

- Hawkins, D.I., Best, R.J & Coney, K.A. (2004). *Consumer behavior: Building marketing strategy*. Boston: McGraw Hill.
- Philip Kotler. (2012). *Marketing Management*. 4th ed. Prentice Hall. The Millennium Edition. Upper Saddle River, Nee Jersey.
- Kotler, Philip, Bowen, John T. & Makens, James C. (2012). *marketing for hospitality and tourism*. New Jersey: Person Education, Inc.
- Krech, David and Richard S. Crutchfield. (1962). *Individual in Society*. New York : McGraw -Hill.
- Larcoche, M., Saad, G., Cleveland, M. & Browne . (2000). Gender differences in information search strategies for a Christmas gift *Journal of consumer marketing*, Vol.17 (6) : 500-522.
- McIntosh Goeldner & Ritchie .(1995). *Tourism Principles. Practices, Philosophies*, New York: John Wiley & Sons.
- Reisinger, Y., & Sasser, W.E. (1990). 'Zero defections: Quality comes to services', *Harvard Business Review*, Vol. 68, no. 5, pp. 105-11.
- Solomon. M.R. (2002). *Consumer Behavior*. New Jersey : Prentice – hall.
- Tiffin, Joseph and Ernest J. Mc Cormick. (1965). *Industrial Psychology*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Turner, L.w., Reisinger, Y. (2003) *Cross-cultural Behaviour in Tourism Concepts and Analysis*. GB: Butterworth-Heinemann.
- Wallestein, Harvey. (1971). *A Dictionary of Psychology*. Maryland: Penquin Books.
- Wolman, Benjamin B. (1973). *Dictionary Behavioral Science*. Van Nostrand: Rein he.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนที่แหล่งท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

แผนที่แหล่งท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข

ที่พักอาศัยปัจจุบันของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางแสดงที่พักอาศัยปัจจุบันของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ที่พักอาศัยปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ		
จังหวัดเชียงราย	4	1.04
จังหวัดพะเยา	4	1.04
จังหวัดน่าน	3	0.78
จังหวัดแพร่	3	0.78
จังหวัดเชียงใหม่	2	0.52
รวม	16	4.16
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
จังหวัดอุบลราชธานี	7	1.82
จังหวัดนครพนม	6	1.56
จังหวัดนครราชสีมา	4	1.04
จังหวัดเลย	4	1.04
จังหวัดขอนแก่น	3	0.78
จังหวัดอำนาจเจริญ	3	0.78
จังหวัดมุกดาหาร	2	0.52
จังหวัดยโสธร	2	0.52
จังหวัดหนองคาย	2	0.52
จังหวัดบุรีรัมย์	1	0.26
จังหวัดสุรินทร์	1	0.26
จังหวัดหนองบัวลำภู	1	0.26
จังหวัดอุดรธานี	1	0.26
รวม	37	9.62
ภาคกลาง		
กรุงเทพมหานคร	44	11.43
จังหวัดนนทบุรี	14	3.64
จังหวัดปทุมธานี	14	3.64
จังหวัดนครปฐม	10	2.60
จังหวัดสุพรรณบุรี	8	2.08
จังหวัดนครนายก	5	0.30
จังหวัดสมุทรปราการ	5	1.30
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	4	1.04
จังหวัดพิจิตร	4	1.04

ตารางแสดงที่พักอาศัยปัจจุบันของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ที่พักอาศัยปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ภาคกลาง		
จังหวัดสุโขทัย	3	0.78
จังหวัดกำแพงเพชร	2	0.52
จังหวัดชัยนาท	1	0.26
จังหวัดพิษณุโลก	1	0.26
จังหวัดสมุทรสงคราม	1	0.26
จังหวัดสิงห์บุรี	1	0.26
รวม	117	29.41
ภาคตะวันออก		
จังหวัดระยอง	11	2.86
จังหวัดสระแก้ว	7	1.82
จังหวัดฉะเชิงเทรา	2	0.52
จังหวัดตราด	2	0.52
รวม	22	5.72
ภาคตะวันตก		
จังหวัดราชบุรี	12	3.12
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	8	2.08
จังหวัดตาก	2	0.52
จังหวัดเพชรบุรี	2	0.52
จังหวัดกาญจนบุรี	1	0.26
รวม	25	6.50
ภาคใต้		
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	35	9.09
จังหวัดนครศรีธรรมราช	26	6.75
จังหวัดชุมพร	24	6.23
จังหวัดกระบี่	13	3.38
จังหวัดพัทลุง	11	2.86
จังหวัดสงขลา	11	2.86
จังหวัดตรัง	10	2.60
จังหวัดภูเก็ต	10	2.60
จังหวัดระนอง	9	2.34
จังหวัดพังงา	8	2.08

ตารางแสดงที่พักอาศัยปัจจุบันของนักท่องเที่ยวยุโรป

ที่พักอาศัยปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ภาคใต้		
จังหวัดสตูล	6	1.56
จังหวัดยะลา	3	0.78
จังหวัดนราธิวาส	1	0.26
จังหวัดปัตตานี	1	0.26
รวม	168	43.65

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเลขที่.....

แบบสอบถาม

เรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยวของ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย สำหรับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนั้นจะถูกนำไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

จึงใคร่ขอความร่วมมือท่านในการตอบแบบสอบถาม และผู้ศึกษาขอขอบพระคุณท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

นางสาวสุพัตรา คำจันทร์

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

แบบสอบถามมีทั้งหมด 10 หน้า แบ่งเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 รูปแบบการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมหลังการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง

ส่วนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 รูปแบบการท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ท่านทำระหว่างเดินทางท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีคะแนนดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด

รูปแบบการท่องเที่ยว	ระดับการทำกิจกรรม				
	5	4	3	2	1
1. ล่องเรือชมทิวทัศน์					
2. ล่องเรือชมป่าโกงกาง					
3. ล่องเรือชมธรรมชาติริมฝั่งคลอง ชุมชนคลองร้อยสาย					
4. ชมปลาเสือพ่นน้ำ ณ ชุมชนคลองน้อย					
5. ศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ณ ตำบลบางชนะ					
6. ทิวชม และศึกษาระบบนิเวศบึงขุนทะเล					
7. ศึกษาธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนา และส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร					
8. ชม และทดลองการตกกุ้งแม่น้ำ					
9. ชมการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดิน และในกระชัง					
10. ชม และเก็บผัก ผลไม้ในสวนเศรษฐกิจพอเพียง ต.คลองน้อย และ ต.บางโพธิ์					
11. แวะชม และซื้อสินค้าทางการเกษตร สินค้า OTOP ของชุมชน เช่น กระเป๋าเชือกกล้วย ครีม นวดน้ำมันมะพร้าว ข้าวตังศรีวิชัยหน้าหมู					
12. ทิวชมประเพณีชักพระทอดผ้าป่า และแข่งเรือยาว ณ ริมเขื่อนแม่น้ำตาปี					
13. ทิวชมประเพณีสารทเดือนสิบ (รับส่งตายาย)					
14. ทิวชมงานตาปีศรีสุราษฎร์ฯ					
15. ทิวชมงานประเพณีวันลอยกระทง					
16. ร่วมสนุกสร้างสรรค์ในประเพณีวันสงกรานต์					
17. ร่วมทำบุญในประเพณีถือศีลกินเจ					
18. ชมการแสดงมโนราห์ หนังตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรี					
19. ศึกษาประวัติศาสตร์ วัดพัฒนาราม วัดธรรมบูชา					

รูปแบบการท่องเที่ยว	ระดับการทำกิจกรรม				
	5	4	3	2	1
20. เยี่ยมชมและกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ศาสน-สถานที่สำคัญต่างๆ เช่น ศาลหลักเมืองสุราษฎร์ฯ พระธาตุศรีสุราษฎร์ฯ รูปปั้นหลวงพ่อดำ หลวงพ่อพัฒน์ อนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพร ณ ปากน้ำตาปี					
21. กราบเทพเจ้า และชมขึ้นความสวยงาม ณ ศาลเจ้าไโฮหล่า หรือศาลเจ้าฮกเกี้ยน					
22. ชม และศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวในบาง					
23. ชม และศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี					
24. เที่ยวชม และซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดน้ำ บ้านดอน					
25. เดินเที่ยวชม ซื้อสินค้า และซื้ออาหาร รับประทาน ณ ตลาดศาลเจ้า					
26. เข้าสถานเสริมความงาม เช่น การเดินทางมา เพื่อศัลยกรรมตกแต่งใบหน้า					
27. ทำสปาบำบัด นวดแผนไทย อบสมุนไพร					
28. เข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก เช่น ใช้น้ำมันบำบัด เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บหลังการผ่าตัด					
29. นั่งพักผ่อน และชมธรรมชาติบริเวณเกาะลำพู					
30. นั่งพักผ่อนภายใต้บรรยากาศยามเย็นริมเขื่อนแม่น้ำตาปี ณ สวนศรีตาปี					
31. เข้าร่วมชม และเชียร์กีฬาที่ทางจังหวัดจัดขึ้น เช่น ชมการแข่งขันเจ็ทสกี การแข่งขันกรีฑา การแข่งขันตะกร้อ หรือการแข่งขันกีฬาประจำปี					
32. ฝึกปฏิบัติธรรม ณ วัดพัฒนาราม					
33. ขึ้นชมความสวยงามของนกนานาชนิด และตกปลาริมเขื่อนแม่น้ำตาปี					
34. ปั่นจักรยานชมธรรมชาติ และความเป็นอยู่ของคนภายในชุมชน ณ ตำบลคลองน้อย และตำบลบางชนะ					
35. พักโฮมสเตย์เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตของคนในชุมชน					
36. รับประทานอาหารทะเลนานาชนิด					
37. ท่องเที่ยวและซื้อสินค้า ณ ห้างสรรพสินค้า					

รูปแบบการท่องเที่ยว	ระดับการทำกิจกรรม				
	5	4	3	2	1
38. ประชุมและสัมมนาทางวิชาการ ณ โรงแรม หรือ มหาวิทยาลัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี					
39. ติดต่อธุรกิจการค้าในย่านตัวเมือง หรือแหล่งการค้า					
40. ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวในแหล่งต่างๆ เช่น ชุมชนขุนทะเล ชุมชนบางโป๊ะ					

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความ หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของท่าน

1. ท่านรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากแหล่งใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ข่าวสารจากวิทยุหรือโทรทัศน์ เช่น ภาพยนตร์สารคดีท่องเที่ยว โฆษณาแนะนำแหล่งท่องเที่ยว
2. วารสารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/วารสารการท่องเที่ยวท้องถิ่น เช่น วารสารเมืองคน ดี (Good Man Town) วารสารมนต์เสน่ห์ภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย (The Charming Gulf of Siam)
3. ญาติ/เพื่อนแนะนำ
4. อินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เว็บไซต์สยามปริสสไตล์ เว็บไซต์หลงรักประเทศไทย
5. การประชาสัมพันธ์ในจังหวัด เช่น สื่อเอกสารแนะนำการท่องเที่ยว แผ่นพับ ใบปลิว ป้าย ประกาศ
6. อื่น ๆ (ระบุ)

2. ปัจจัยใดที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของท่านมากที่สุด

1. การโฆษณา ประชาสัมพันธ์
2. ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว
3. ค่าใช้จ่าย / ค่าครองชีพ
4. ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี งานเทศกาล
5. ความหลากหลาย และความอร่อยของอาหาร
6. ความเจริญทางการค้า / แหล่งช้อปปิ้ง
7. ความเงียบสงบ / ความเป็นส่วนตัวในการพักผ่อน

8. ความปลอดภัย
9. ความเป็นมิตรของคนในพื้นที่
10. ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว เช่น สวนศรีตาปี จุดชมหิ่งห้อย
จุดชมวิว ณ สะพานศรีสุราษฎร์ฯ เป็นต้น
11. ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว
12. ความสะดวกในการเดินทาง
13. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พัก ด้านสาธารณูปโภค
ด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร
14. อื่น ๆ (ระบุ)

3. วัตถุประสงค์ที่ท่านมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครั้งนี้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ ต้องการทัศนศึกษา	2. ☐ ต้องการไหว้พระ
3. ☐ ต้องการศึกษาประวัติศาสตร์	4. ☐ ต้องการชมธรรมชาติ
5. ☐ ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ	6. ☐ ต้องการชมการแข่งขันกีฬา
7. ☐ อื่น ๆ (ระบุ)	

4. จำนวนครั้งที่ท่านเคยมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ☐ ครั้งแรก	2. ☐ 2 ครั้ง
3. ☐ 3 ครั้ง	4. ☐ 4 ครั้ง
5. ☐ 5 ครั้ง	6. ☐ มากกว่า 5 ครั้ง

5. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ช่วงใด

1. ☐ วันธรรมดา (จันทร์ถึงศุกร์)	2. ☐ วันเสาร์ – อาทิตย์
3. ☐ วันหยุดนักขัตฤกษ์	4. ☐ ช่วงลาพักร้อนจากการทำงาน
5. ☐ เฉพาะวันที่จัดกิจกรรมพิเศษ/ประเพณี	6. ☐ ไม่แน่นอน

6. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ พ่อแม่	2. ☐ ตนเอง
3. ☐ เพื่อน	4. ☐ คนรัก
5. ☐ บริษัททัวร์	6. ☐ ญาติพี่น้อง
7. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

7. ท่านเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับใคร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ ครอบครัว	2. ☐ ญาติพี่น้อง
3. ☐ เพื่อน	4. ☐ คนรู้จัก
5. ☐ คนรัก	6. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

8. การเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านใช้รูปแบบการเดินทางแบบใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ รถยนต์ส่วนตัว	2. ☐ รถโดยสารประจำทาง
3. ☐ รถนำเที่ยว	4. ☐ รถไฟ
5. ☐ เครื่องบิน	6. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

9. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้เวลานานเท่าไร

1. ☐ ครึ่งวัน	2. ☐ 1 วัน
3. ☐ 2 วัน	4. ☐ 3 วัน
5. ☐ 4 วัน	6. ☐ ตั้งแต่ 5 วันขึ้นไป

10. เมื่อท่านเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่ท่านจะเลือกที่พักประเภทใด

1. ☐ โรงแรม	2. ☐ รีสอร์ท
3. ☐ โฮมสเตย์	4. ☐ บ้านพัก
5. ☐ ห้องพักรับรอง	6. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

11. ทำเลที่ตั้งของที่พักที่ท่านเลือกใช้บริการส่วนใหญ่อยู่บริเวณใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ แม่น้ำ	2. ☐ ภูเขา
3. ☐ ตัวเมือง/แหล่งการค้า	4. ☐ แหล่งบันเทิง
5. ☐ ในชุมชน เช่น ชุมชนในบาง ชุมชนปากน้ำตาปี	
6. ☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

12. ค่าใช้จ่ายครั้งล่าสุดในการเดินทางท่องเที่ยว อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โปรดระบุ

ค่าที่พัก	ประมาณ.....บาท
ค่าเดินทาง	ประมาณ.....บาท
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	ประมาณ.....บาท
ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	ประมาณ.....บาท
ค่าเข้าชมสถานที่	ประมาณ.....บาท
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	ประมาณ.....บาท

13. หลังจากท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านจะเดินทางต่อไปที่ใด

1. กลับภูมิลำเนา (ข้ามไปตอบส่วนที่ 3)
2. ไปยังหมู่เกาะ (ระบุ).....
3. ไปยังอำเภออื่นใน จ.สุราษฎร์ธานี (ระบุ).....
4. ไปยังจังหวัดอื่น (ระบุ).....

14. จากข้อ 13 วัตถุประสงค์ที่ท่านเดินทางไปที่อื่น เพราะอะไร

1. ท่องเที่ยว/พักผ่อน
2. ประชุม/อบรม/สัมมนา/ดูงาน
3. ติดต่อธุรกิจ
4. เยี่ยมญาติ/เยี่ยมเพื่อน
5. ชมนิทรรศการ/แสดงสินค้า
6. ไหว้พระปฏิบัติธรรม
7. อื่นๆ (ระบุ).....

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมหลังการท่องเที่ยว

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีคะแนนดังนี้

- 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก
 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย
 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.1 ความพึงพอใจต่อการเดินทางท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความพึงพอใจ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การเดินทางท่องเที่ยวใน อ. เมือง จ.สุราษฎร์ธานี เป็นไปตามที่ท่านคาดหวัง					
2. ท่านรู้สึกประทับใจในการเดินทางเที่ยว อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี					
3. ท่านมีความรู้สึกชื่นชอบในการเดินทางท่องเที่ยว อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี					
4. ท่านมีความสุขเมื่อได้เดินทางท่องเที่ยวใน อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี					

3.2 การบอกต่อเกี่ยวกับประสบการณ์ท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การบอกต่อ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ใน อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี แก่เพื่อน/ ญาติ/คนรู้จัก					
2. บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ใน อ.เมือง จ. สุราษฎร์ธานี ผ่านสังคม ออนไลน์					
3. ไม่กล่าวถึงการเดินทางท่องเที่ยวในครั้ง นี้อีกเลย					

3.3 การเดินทางท่องเที่ยว อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในอนาคต

การเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. กลับมาท่องเที่ยวอีกแน่นอน					
2. ไม่กลับมาท่องเที่ยวอีกต่อไป					
3. ไม่แน่ใจ					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความ หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 25 ปี 2. 25 – 34 ปี 3. 35 – 44 ปี

4. 45 - 54 ปี 5. 55 ปีขึ้นไป

3. ที่พักอยู่อาศัยปัจจุบัน จังหวัด.....

4. สถานภาพ

1. โสด
2. สมรส (มีบุตร 1-2 คน อายุ..... ปีปี)
3. สมรส (มีบุตร 3-4 คน อายุ..... ปีปีปีปี)
4. สมรส (มีบุตรตั้งแต่ 5 คน ขึ้นไป)
5. สมรสไม่มีบุตร
6. อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. การศึกษาสูงสุด

1. ประถมศึกษา
2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
5. สูงกว่าปริญญาตรี
6. อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. อาชีพหลัก

1. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
2. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานราชการ
3. พนักงานบริษัท
4. แม่บ้าน/ว่างงาน
5. นักเรียน/นักศึกษา
6. เกษตรกร
7. ลูกจ้าง/ คนงาน
8. อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท
2. 5,001-10,000 บาท
3. 10,001 – 15,000 บาท
4. 15,001 – 30,000 บาท
5. 30,001 – 45,000 บาท
6. มากกว่า 45,000 บาท

****ขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาสละเวลากรอกแบบสอบถาม****

ภาคผนวก ง
ค่า IOC และ ค่า Reliability

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยวของ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและโครงสร้าง โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัยเรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยวของ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ผลปรากฏดังนี้

ระดับความถี่ของการทำกิจกรรมในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

รายการ	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
รูปแบบการท่องเที่ยว						
1. ล่องเรือชมหิ่งห้อย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. ล่องเรือชมป่าโกงกาง	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
3. ล่องเรือชมธรรมชาติริมฝั่งคลองชุมชนคลองร้อยสาย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. ชมปลาเสือพ่นน้ำ ณ ชุมชนคลองน้อย	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
5. ศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ณ ตำบลบางชนะ	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
6. เที่ยวชมและศึกษาระบบนิเวศบึงขุนทะเล	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7. ศึกษาธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8. ชมและทดลองตกกุ้งแม่น้ำ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9. ชมการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดินและในกระชัง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10. เดินชมและเก็บผักผลไม้ในสวน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
11. การเข้าเยี่ยมชมโรงงานมะพร้าว	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
12. แวะชม และซื้อสินค้าทางการเกษตร และสินค้า OTOP	1	1	1	3	1	ใช้ได้

รายการ	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
รูปแบบการท่องเที่ยว						
13. ท่องเที่ยวชมประเพณีซึกพระ ทอดผ้าป่าและแข่งเรือยาว ณ ริมเขื่อนแม่น้ำตาปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14. ท่องเที่ยวชมประเพณีสารทเดือนสิบ (รับส่งตายาย)	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
15. ท่องเที่ยวชมงานตาปีศรีสุราษฎร์ฯ	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
16. ท่องเที่ยวชมงานประเพณีวันลอยกระทง	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
17. ร่วมสนุกสังสรรค์ในประเพณีวันสงกรานต์	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
18. ร่วมทำบุญในประเพณีถือศีลกินเจ	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
19. ชมการแสดงมโนราห์ หนังตะลุง มหรสพ การแสดงดนตรี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20. ชมและศึกษาประวัติศาสตร์ วัดพัฒนาราม หรือวัดธรรมบูชา	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
21. เยี่ยมชมและกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ศาสนสถานที่สำคัญต่างๆ เช่น ศาลหลักเมืองสุราษฎร์ฯ พระธาตุศรีสุราษฎร์ฯ รูปปั้นหลวงพ่อเข้าสู่ก หลวงพ่อพัฒน์ อนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพร ณ ปากน้ำตาปี เป็นต้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
22. กราบเทพเจ้าและชมชื่นความสวยงาม ณ ศาลเจ้าไฮหล่า หรือศาลเจ้าฮกเกี้ยน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
23. ชมและศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวโนบาง	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
24. ชมและศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านปากน้ำตาปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
25. ท่องเที่ยวชมและซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดน้ำ บ้านดอน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

รายการ	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
รูปแบบการท่องเที่ยว						
26. เดินเที่ยวชม ซื้อสินค้า และซื้ออาหารรับประทาน ณ ตลาดศาลเจ้า	1	1	1	3	1	ใช้ได้
27. เข้าสถานเสริมความงาม	0	1	0	1	0.34	ปรับปรุง
28. ทำสปาบำบัด นวดแผนไทย ออบสมุนไพร	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
29. เข้ารับบริการการแพทย์ทางเลือก ตัวอย่าง ใช้วารีบำบัด เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บหลังการผ่าตัด การใช้ตุลย์ภาพบำบัด เพื่อช่วยฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ เป็นต้น	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
30. นั่งพักผ่อนและชมธรรมชาติ บริเวณเกาะลำพู	1	1	1	3	1	ใช้ได้
31. นั่งพักผ่อนภายใต้บรรยากาศ ยามเย็นริมเขื่อนแม่น้ำตาปี ณ สวนศรีตาปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
32. เล่นกีฬา ออกกำลังกายบริเวณสวนหลวง ร.9 หรือสนามกีฬากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี	0	1	0	1	0.34	ปรับปรุง
33. ฝึกปฏิบัติธรรม ณ วัดพัฒนาราม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
34. ขึ้นชมความสวยงามของนกกานาชนิด และตกปลาริมเขื่อนแม่น้ำตาปี	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
35. ปั่นจักรยานชมธรรมชาติและความเป็นอยู่ของคนภายในชุมชน ณ ตำบลคลองน้อย และตำบลบางชนะ	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
36. พักโฮมสเตย์เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตของคนในชุมชน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
37. รับประทานอาหารทะเล	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

รายการ	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
รูปแบบการท่องเที่ยว						
38. ท่องเที่ยวและซื้อสินค้ายังห้างสรรพสินค้า หรือตลาดในอำเภอเมือง	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
39. ประชุม สัมมนาทางวิชาการ ณ โรงแรมหรือ มหาวิทยาลัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
40. ติดต่อธุรกิจการค้าในย่านตัวเมือง หรือแหล่งการค้า	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
41. ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวในแหล่งต่างๆ เช่น กรมป่าไม้ ท่าเรือ เป็นต้น	0	1	0	1	0.34	ปรับปรุง

ความพึงพอใจต่อการเดินทางท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รายการ	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ความพึงพอใจ						
1. การเดินทางท่องเที่ยวใน อ. เมือง จ.สุราษฎร์ธานี เป็นไปตามที่ท่านคาดหวัง	1	1	-1	1	0.34	ปรับปรุง
2. ท่านรู้สึกประทับใจในการเดินทางเที่ยวใน อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ท่านมีความรู้สึกชื่นชอบในการเดินทางท่องเที่ยว ใน อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
4. ท่านมีความสุขเมื่อได้เดินทางท่องเที่ยว ใน อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี	1	1	1	3	1	ใช้ได้

การบอกต่อเกี่ยวกับประสบการณ์ท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รายการ	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
บอกต่อ						
1. บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ใน อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี แก่ เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. บอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยว ใน อ.เมือง จ. สุราษฎร์ธานีผ่าน สังคมออนไลน์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ไม่กล่าวถึงการเดินทางท่องเที่ยว ในครั้งนี้อีกเลย	1	1	1	3	1	ใช้ได้

การเดินทางท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในอนาคต

รายการ	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
การเดินทางท่องเที่ยว						
1. กลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งแน่นอน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. ไม่กลับมาท่องเที่ยวอีกต่อไป	1	1	1	3	1	ใช้ได้
รวม	47	50	24	50	0.81	ใช้ได้

หมายเหตุ : ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

สรุป ข้อคำถามจำนวน 50 ข้อ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.81

- ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คือ ดร.วิษชุดา มาชู
- ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 คือ อาจารย์ สิริภัทร์ โชติช่วง
- ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 คือ ดร.นัฐมน ราชรักษ์

ค่าทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability)

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
MODEL_1	117.2667	764.2713	.7959	.9538
MODEL_2	117.2667	771.9264	.7350	.9543
MODEL_3	117.1667	758.3506	.8200	.9536
MODEL_4	117.4333	765.7023	.8247	.9538
MODEL_5	117.1000	755.6103	.7639	.9539
MODEL_6	116.3333	791.7471	.3824	.9563
MODEL_7	116.5000	797.0862	.3623	.9563
MODEL_8	117.5333	761.0851	.8186	.9537
MODEL_9	117.6000	765.4897	.8113	.9538
MODEL_10	117.0333	773.3437	.6169	.9549
MODEL_11	116.2000	788.8552	.4285	.9560
MODEL_12	115.5000	806.0517	.1668	.9576
MODEL_13	115.7667	809.7713	.1140	.9579
MODEL_14	115.9333	794.0644	.4394	.9559
MODEL_15	115.5000	795.6379	.4590	.9558
MODEL_16	115.5667	809.0816	.1514	.9573
MODEL_17	116.2000	791.6138	.3865	.9563
MODEL_18	116.5667	775.1506	.6475	.9548
MODEL_19	116.3333	769.2644	.7899	.9540
MODEL_20	115.7333	797.8575	.3914	.9561
MODEL_21	116.9333	767.2368	.6653	.9546
MODEL_22	116.9000	760.0241	.7835	.9538
MODEL_23	117.0333	768.0333	.7652	.9541
MODEL_24	115.6333	798.4471	.4009	.9560

MODEL_25	115.5333	808.7402	.1846	.9570
MODEL_26	117.4333	768.2540	.6119	.9550
MODEL_27	116.9000	770.7138	.6462	.9547
MODEL_28	117.2000	753.2000	.8282	.9535
MODEL_29	115.8333	789.9368	.4572	.9558
MODEL_30	116.0667	784.5471	.6119	.9551
MODEL_31	116.5667	785.4954	.4734	.9558
MODEL_32	117.0667	764.6851	.7596	.9540
MODEL_33	117.0333	762.9299	.7518	.9541
MODEL_34	117.5000	759.0862	.8399	.9535
MODEL_35	117.2000	753.5448	.8235	.9535
MODEL_36	115.8000	800.0276	.3397	.9563
MODEL_37	115.6333	810.5161	.1459	.9572
MODEL_38	116.5333	778.0506	.5654	.9553
MODEL_39	116.4667	783.2920	.5154	.9555
MODEL_40	117.3000	763.9414	.7674	.9540

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 40

Alpha = .9562

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

ST_1	ความคาดหวัง
ST_2	ความประทับใจ
ST_3	ความชื่นชอบ
ST_4	ความสุข
TOTELL_1	บอกต่อแก่เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก
TOTELL_2	บอกต่อผ่านสังคมออนไลน์
TOTELL_3	ไม่กล่าวถึงอีกเลย
TV_1	กลับมาท่องเที่ยวอีกแน่นอน
TV_2	ไม่กลับมาอีกต่อไป
TV_3	ไม่แน่ใจ

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ST_1	28.7667	18.5299	.5347	.7013
ST_2	28.8333	19.1092	.4977	.7085
ST_3	28.6667	19.7471	.3741	.7229
ST_4	28.5333	18.6713	.4772	.7081
TOTELL_1	28.6000	20.6621	.2842	.7335
TOTELL_2	29.0000	16.9655	.4392	.7149
TOTELL_3	30.8667	18.4644	.3114	.7370
TV_1	28.3667	20.0333	.3340	.7277
TV_2	31.0333	17.8264	.4576	.7090
TV_3	30.7333	17.7195	.4036	.7198

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 10

Alpha = .7394

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.ณัฐมน ราชรักษ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
31 หมู่ 6 ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
Email: nratcharak@gmail.com

2. ดร.สิริภัทร โชติช่วง

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรพัฒนาธุรกิจ
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
31 หมู่ 6 ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
Email: siripat2522@gmail.com

3. ดร.วิชชุดา มาชู

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
31 หมู่ 6 ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
Email: Witchuta.m@psu.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โทร. 2090-2096

ที่ มอ 900.1/จ.๗๑

วันที่ 1๑ พฤษภาคม 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม)

เรียน ดร.วิชชุดา มาชู

ด้วย นางสาวสุพัตรา คำจันทร์ รหัสประจำตัว 5545521034 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารจัดการหลักสูตร โดยวิทยาลัยชุมชน สุราษฎร์ธานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ซึ่ง ดร.นนทิภัก เพียรโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิจัย พร้อมขอความกรุณาแจ้งผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามให้แก่นักศึกษาเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ดร.กานดา คำชู)

รองผู้อำนวยการวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โทร. 2090-2096

ที่ มอ 900.1/ว.๗๑

วันที่ 19 พฤษภาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม)

เรียน อาจารย์สิริภัทร์ โชติช่วง

ด้วย นางสาวสุพัตรา คำจันทร์ รหัสประจำตัว 5545521034 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารจัดการหลักสูตร โดยวิทยาลัยชุมชน สุราษฎร์ธานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “รูปแบบการท่องเที่ยว ของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ซึ่ง ดร.นนทิกัด เพียรโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิจัย พร้อมขอความกรุณาแจ้งผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามให้แก่นักศึกษาเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ดร.กานดา คำชู)

รองผู้อำนวยการวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โทร. 2090-2096
 ที่ มอ 900.1/ว.๗๗ วันที่ 1๑ พฤษภาคม 2557
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม)

เรียน ดร.ณัฐมน ราชรักษ์

ด้วย นางสาวสุพัตรา คำจันทร์ รหัสประจำตัว 5545521034 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารจัดการหลักสูตรโดยวิทยาลัยชุมชน สุราษฎร์ธานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ซึ่ง ดร.นนทิกค์ เพียรโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิจัย พร้อมขอความกรุณาแจ้งผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามให้แก่นักศึกษาเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ดร.กานดา คำชู)

รองผู้อำนวยการวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
 ผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวสุพัตรา คำจันทร์	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5545521034	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนตะกุกใต้ศึกษา	พ.ศ. 2550
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	พ.ศ. 2554

ทุนการทำวิจัย

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ ปีงบประมาณ 2557 จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ครูสอนภาควิชาคณิตศาสตร์ ประจำโรงเรียนกวดวิชาและสอนภาษาต่างประเทศเมอริส

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

สุพัตรา คำจันทร์ และ นนทิภัก เพียรโรจน์. (2557). รูปแบบการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทร์วิโรฒ*, ปีที่ 6 ฉบับที่ 2, กรกฎาคม-ธันวาคม 2558.